Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B** **DIRECTIVA 2005/36/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 7 septembrie 2005

privind recunoașterea calificărilor profesionale

(JO L 255, 30.9.2005, p. 22)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	141	20.12.2006
►**M2**	Regulamentul (CE) nr. 1430/2007 al Comisiei din 5 decembrie 2007	L 320	3	6.12.2007

rectificată prin:

►**C1** Rectificare, JO L 271, 16.10.2007, p. 18 (2005/36/CE)

▼B

DIRECTIVA 2005/36/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

din 7 septembrie 2005

privind recunoaşterea calificărilor profesionale

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene şi, în special, articolul 40, articolul 47 alineatele (1) şi (2) prima şi a treia teză şi articolul 55 ale acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([3]),

întrucât:

(1) În temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (c) din tratat, eliminarea, între statele membre, a obstacolelor din calea liberei circulaţii a persoanelor şi serviciilor constituie unul dintre obiectivele Comunităţii. Pentru resortisanţii statelor membre, acest lucru include, în special, dreptul de a exercita o profesie, ca lucrători salariaţi sau care desfăşoară o activitate independentă, într-un alt stat membru decât cel în care şi-au obţinut calificările profesionale. De asemenea, articolul 47 alineatul (1) din tratat prevede adoptarea unor directive care au ca obiect recunoaşterea reciprocă a diplomelor, certificatelor şi a altor titluri oficiale de calificare.

(2) Ca urmare a Consiliului European de la Lisabona din 23 şi 24 martie 2000, Comisia adoptă o comunicare privind „O strategie pentru piaţa internă a serviciilor”, al cărei obiectiv este, în special, ca libertatea de a presta servicii în cadrul Comunităţii să se exercite la fel de simplu ca în cadrul unui stat membru. Ca urmare a comunicării Comisiei intitulate „Noi pieţe europene ale muncii deschise şi accesibile tuturor”, Consiliul European de la Stockholm din 23 şi 24 martie 2001 a mandatat Comisia să prezinte Consiliului European din primăvara anului 2002 propuneri speciale pentru un regim mai uniform, mai transparent şi mai flexibil de recunoaştere a calificărilor.

(3) Garanţia, conferită de prezenta directivă persoanelor care şi-au obţinut calificările profesionale într-un stat membru, de acces la aceeaşi profesie şi de exercitare a aceleiaşi profesii într-un alt stat membru, cu aceleaşi drepturi ca şi resortisanţii respectivului stat membru, nu aduce atingere respectării de către profesionistul migrant a unor eventuale condiţii de exercitare nediscriminatorii, impuse de statul membru în cauză, cu condiţia ca respectivele condiţii să fie justificate în mod obiectiv şi proporţionale.

(4) Pentru a facilita libertatea de a presta servicii, este necesar să se prevadă norme speciale în vederea extinderii posibilităţii de a exercita activităţi profesionale cu titlul profesional original. În

([1]) JO C 181 E, 30.7.2002, p. 183.
([2]) JO C 61, 14.3.2003, p. 67.
([3]) Avizul Parlamentului European din 11 februarie 2004 (JO C 97 E, 22.4.2004, p. 230), poziţia comună a Consiliului din 21 decembrie 2004 (JO C 58 E, 8.3.2005, p. 1) şi poziţia Parlamentului European din 11 mai 2005 (nepublicată încă în *Jurnalul Oficial*). Decizia Consiliului din 6 iunie 2005.

▼B

cazul serviciilor societății informaționale furnizate la distanță, trebuie să se aplice, de asemenea, dispozițiile Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă ([1]).

(5) Ținând seama de diferitele regimuri instituite, pe de o parte, pentru prestarea de servicii transfrontaliere temporare și ocazionale și, pe de altă parte, pentru stabilire, este necesar să se precizeze criteriile de diferențiere între aceste două concepte în cazul deplasării prestatorului de servicii pe teritoriul statului membru gazdă.

(6) Promovarea prestării de servicii trebuie asigurată în contextul strictei respectări a sănătății și siguranței publice, precum și a protecției consumatorilor. Din acest motiv, trebuie prevăzute dispoziții speciale pentru profesiile reglementate cu implicații în ceea ce privește sănătatea sau siguranța publică, care constau în prestarea, temporar sau ocazional, a unor servicii transfrontaliere.

(7) Statele membre gazdă pot prevedea, după caz și în conformitate cu legislația comunitară, cerințe privind formularea declarațiilor. Aceste cerințe nu trebuie să impună sarcini disproporționate prestatorilor de servicii, nici să împiedice sau să diminueze atractivitatea libertății de a presta servicii. Necesitatea unor astfel de cerințe trebuie să facă obiectul unei examinări periodice pe baza progreselor realizate în punerea în practică a unui cadru comunitar de cooperare administrativă între statele membre.

(8) Prestatorul de servicii trebuie să facă obiectul aplicării nomelor disciplinare din statul membru gazdă care au o legătură directă și specifică cu calificările profesionale, precum definirea profesiilor, domeniul de aplicare a activităților pe care le implică o profesie sau care îi sunt rezervate, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor.

(9) Menținând, pentru libertatea de stabilire, principiile și garanțiile care stau la baza diferitelor sisteme de recunoaștere în vigoare, este necesar să se îmbunătățească normele acestora în temeiul experienței dobândite. De asemenea, directivele pertinente au fost modificate în mai multe etape și se impune reorganizarea și raționalizarea dispozițiilor lor prin uniformizarea principiilor aplicabile. Prin urmare, este necesară înlocuirea directivelor 89/48/CE ([2]) și 92/51/CEE ([3]) ale Consiliului, precum și a Directivei 1999/42/CE ([4]) a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemul general de recunoaștere a calificărilor profesionale și a directivelor 77/452/CEE ([5]), 77/453/CEE ([6]), 78/686/CEE ([7]), 78/687/CEE ([8]), 78/1026/CEE ([9]),

([1]) JO L 178, 17.7.2000, p. 1.
([2]) JO L 19, 24.1.1989, p. 16, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 206, 31.7.2001, p. 1).
([3]) JO L 209, 24.7.1992, p. 25, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2004/108/CE a Comisiei (JO L 32, 5.2.2004, p. 15).
([4]) JO L 201, 31.7.1999, p. 77.
([5]) JO L 176, 15.7.1977, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([6]) JO L 176, 15.7.1977, p. 8, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([7]) JO L 233, 24.8.1978, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([8]) JO L 233, 24.8.1978, p. 10, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([9]) JO L 362, 23.12.1978, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.

▼B

78/1027/CEE ([1]), 80/154/CEE ([2]), 80/155/CEE ([3]), 85/384/CEE ([4]), 85/432/CEE ([5]), 85/433/CEE ([6]) şi 93/16/CEE ([7]) ale Consiliului privind profesiile de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic veterinar, de moaşă, de arhitect, de farmacist şi de medic, regrupându-le într-un singur text.

(10) Prezenta directivă nu aduce atingere posibilităţii statelor membre de a recunoaşte, în conformitate cu propriile reglementări, calificările profesionale obţinute în afara teritoriului Uniunii Europene de către resortisanţi ai unei ţări terţe. În orice caz, orice recunoaştere trebuie realizată prin respectarea condiţiilor minime de formare profesională pentru anumite profesii.

(11) În cazul profesiilor reglementate de sistemul general de recunoaştere a titlurilor de calificare, denumit în continuare „sistem general", statele membre trebuie să îşi menţină dreptul de a stabili nivelul minim de calificare necesar pentru a garanta calitatea serviciilor prestate pe teritoriul lor. Cu toate acestea, în temeiul articolelor 10, 39 şi 43 din tratat, nu trebuie să poată impune unui resortisant al unui stat membru să obţină calificări, pe care le stabilesc în general numai în raport cu diplomele eliberate în cadrul sistemului naţional de învăţământ, în cazul în care persoana în cauză a obţinut deja toate sau o parte din aceste calificări într-un alt stat membru. În consecinţă, este necesar să se prevadă ca orice stat membru gazdă în care este reglementată o profesie să aibă obligaţia de a lua în considerare calificările obţinute într-un alt stat membru şi de a verifica dacă acestea corespund celor pe care le solicită. Cu toate acestea, sistemul general nu împiedică un stat membru să impună unei persoane care exercită o profesie în respectivul stat membru cerinţe speciale motivate de punerea în aplicare a normelor profesionale justificate de interesul general. Acestea se referă, de exemplu, la organizarea profesiei, la standardele profesionale, inclusiv deontologice, la control şi responsabilitate. În final, prezenta directivă nu urmăreşte să aducă atingere interesului legitim al statelor membre de a împiedica pe unii dintre cetăţenii săi să se sustragă în mod abuziv de la aplicarea dreptului naţional în materie de profesii.

(12) Prezenta directivă are ca obiect recunoaşterea de către statele membre a calificărilor profesionale obţinute în alte state membre. Cu toate acestea, prezenta directivă nu are ca obiect recunoaşterea de către statele membre a deciziilor de recunoaştere luate în temeiul prezentei directive de alte state membre. În consecinţă, o persoană care posedă calificări profesionale recunoscute în temeiul prezentei directive nu se poate prevala de această recunoaştere pentru a obţine, într-un stat membru de origine, drepturi diferite de cele pe care i le conferă calificarea profesională pe care a obţinut-o în respectivul stat membru, cu excepţia cazului în care face dovada că a obţinut calificări profesionale suplimentare în statul membru gazdă.

([1]) JO L 362, 23.12.1978, p. 7, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([2]) JO L 33, 11.2.1980, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([3]) JO L 33, 11.2.1980, p. 8, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.
([4]) JO L 223, 21.8.1985, p. 15, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([5]) JO L 253, 24.9.1985, p. 34, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE.
([6]) JO L 253, 24.9.1985, p. 37, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.
([7]) JO L 165, 7.7.1993, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European şi al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

▼B

(13) Pentru a stabili mecanismul de recunoaştere pe baza sistemului general, este necesară regruparea pe diferite niveluri a diverselor sisteme naţionale de educaţie şi de formare profesională. Aceste niveluri, care se stabilesc numai pentru funcţionarea sistemului general, nu au nici un efect asupra structurilor naţionale de educaţie şi de formare profesională, nici asupra competenţei statelor membre în domeniu.

(14) Mecanismul de recunoaştere stabilit prin directivele 89/48/CEE şi 92/51/CEE rămâne neschimbat. În consecinţă, titularul unei diplome care atestă încheierea unor studii postliceale cu o durată de cel puţin un an trebuie să fie autorizat să aibă acces la o profesie reglementată într-un stat membru în care acest acces este condiţionat de obţinerea unei diplome care atestă încheierea unor studii universitare sau superioare cu o durată de patru ani, indiferent de nivelul diplomei necesare în statul membru gazdă. În mod contrar, în cazul în care accesul la o profesie reglementată depinde de absolvirea unor studii universitare sau superioare cu o durată mai mare de patru ani, respectivul acces trebuie autorizat numai pentru titularii unei diplome care atestă încheierea unor studii universitare sau superioare cu o durată de cel puţin trei ani.

(15) În absenţa armonizării condiţiilor minime de formare profesională pentru accesul la profesiile reglementate de sistemul general, trebuie ca statul membru gazdă să aibă posibilitatea de a impune o măsură compensatorie. Această măsură trebuie să fie proporţională şi trebuie să aibă în vedere, în special, experienţa profesională a solicitantului. Experienţa atestă faptul că cerinţa referitoare la o probă de aptitudini sau la un stagiu de adaptare, în funcţie de opţiunea migrantului, oferă garanţii adecvate în ceea ce priveşte nivelul de calificare a acestuia, astfel încât orice derogare de la această opţiune trebuie justificată, în fiecare dintre cazuri, de o motivaţie imperioasă de interes general.

(16) Pentru a favoriza libera circulaţie a profesioniştilor, asigurând totodată un nivel adecvat de calificare, diverse asociaţii şi organizaţii profesionale sau statele membre trebuie să poată propune platforme comune la nivel european. Prezenta directivă trebuie să ţină seama de aceste iniţiative, în anumite condiţii, respectând competenţa statelor membre de a stabili calificările necesare pentru exercitarea unor profesii pe teritoriul lor şi conţinutul şi organizarea sistemelor lor de educaţie şi de formare profesională, precum şi dreptul comunitar, în special a dreptului comunitar privind concurenţa, şi promovând totodată, în acest context, un caracter mai automat de recunoaştere în cadrul sistemului general. Asociaţiile profesionale care sunt în măsură să prezinte platforme comune trebuie să fie reprezentative la nivel naţional şi european. O platformă comună reprezintă un ansamblu de criterii care permit compensarea la maxim a diferenţelor importante identificate între cerinţele de formare profesională în cel puţin două treimi din statele membre, inclusiv în toate statele membre care reglementează respectiva profesie. Aceste criterii pot cuprinde, de exemplu, cerinţe precum o formare profesională suplimentară, o perioadă de adaptare sub forma unui stagiu, o probă de aptitudini, un nivel minim prevăzut de practică profesională sau o combinaţie între acestea.

(17) Pentru a lua în considerare toate situaţiile pentru care nu există încă nici o dispoziţie privind recunoaşterea calificărilor profesionale, sistemul general ar trebui extins la cazurile care nu sunt reglementate de un sistem specific, fie pentru că profesia în cauză nu face obiectul unuia dintre aceste sisteme, fie pentru că, deşi profesia face obiectul unui sistem specific, solicitantul nu îndeplineşte, dintr-un motiv special şi excepţional, condiţiile necesare pentru a beneficia de respectivul sistem.

(18) Este oportună simplificarea normelor care permit accesul la un anumit număr de activităţi industriale, comerciale şi artizanale în

▼B

statele membre în care aceste profesii sunt reglementate, în măsura în care respectivele activități au fost desfășurate în decursul unei perioade rezonabile și suficient de recente într-un alt stat membru, menținând totodată, pentru aceste activități, un sistem de recunoaștere automată bazat pe experiența profesională.

(19) Libera circulație și recunoașterea reciprocă a titlurilor de calificare de medic, de asistent medical generalist, de medic stomatolog, de medic veterinar, de moașă, de farmacist și de arhitect trebuie să se bazeze pe principiul fundamental al recunoașterii automate a titlurilor de calificare pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională. De asemenea, accesul în statele membre la profesiile de medic, de asistent medical generalist, de medic stomatolog, de medic veterinar, de moașă și de farmacist trebuie condiționat de necesitatea deținerii unei calificări determinate, care reprezintă garanția că persoana în cauză a urmat studii care îndeplinesc condițiile minime stabilite. Acest sistem ar trebui completat printr-o serie de drepturi dobândite de care să beneficieze profesioniștii calificați în anumite condiții.

(20) Pentru a ține seama de caracteristicile sistemului de calificare a medicilor și medicilor dentiști și de *acquis*-ul comunitar corespunzător în domeniul recunoașterii reciproce, se justifică menținerea, pentru toate specializările recunoscute la data adoptării prezentei directive, a principiului recunoașterii automate a specializărilor medicale sau în stomatologie comune cel puțin pentru două state membre. În schimb, pentru simplificarea sistemului, extinderea recunoașterii automate la noi specializări medicale după data intrării în vigoare a prezentei directive trebuie să se limiteze la specializările comune pentru cel puțin două cincimi din statele membre. De asemenea, prezenta directivă nu împiedică statele membre să convină, în ceea ce privește anumite specializări medicale și în stomatologie care le sunt comune, dar care nu fac obiectul unei recunoașteri automate în sensul prezentei directive, asupra recunoașterii automate în conformitate cu propriile norme.

(21) Recunoașterea automată a titlurilor oficiale de calificare ca medic cu formare de bază nu trebuie să aducă atingere competenței statelor membre de a asocia sau nu activități profesionale acestor titluri.

(22) Toate statele membre trebuie să recunoască profesia de medic dentist ca profesie specifică și distinctă de cea de medic, specializat sau nu în odonto-stomatologie. Statele membre trebuie să se asigure că formarea medicului dentist îi conferă acestuia competențele necesare pentru toate activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dentare, bucale, maxilare și ale țesuturilor asociate. Activitatea profesională de medic dentist trebuie exercitată de către titularii unui titlu de calificare ca medic dentist prevăzut în prezenta directivă.

(23) Nu s-a dovedit necesară impunerea unei metode standardizate de formare profesională a moașelor în toate statele membre. Dimpotrivă, este necesar ca statele membre să aibă maximă libertate în organizarea sistemului lor de învățământ.

(24) În scopul simplificării, trebuie să se facă o trimitere la noțiunea de „farmacist” pentru a delimita domeniul de aplicare a dispozițiilor privind recunoașterea automată a titlurilor de calificare, fără a se aduce atingere caracteristicilor speciale ale reglementărilor naționale care reglementează aceste activități.

(25) Titularii titlurilor de calificare ca farmacist sunt specialiști în domeniul medicamentelor și, prin urmare, trebuie să aibă acces, în principiu, în toate statele membre, la o gamă minimă de activități în acest domeniu. În definirea acestei game minime, prezenta directivă, pe de o parte, nu trebuie să aibă ca efect

▼B

limitarea activităților accesibile farmaciștilor în statele membre, în special în ceea ce privește analizele de biologie medicală, și, pe de altă parte, nu trebuie să creeze un monopol pentru respectivii profesioniști, acest lucru fiind în continuare exclusiv de competența statelor membre. Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere posibilității statelor membre de a impune condiții suplimentare de formare profesională pentru a avea acces la activități neincluse în gama minimă de activități coordonată. Prin urmare, statul membru gazdă care solicită astfel de condiții trebuie să le poată impune resortisanților titulari ai unor titluri de calificare care fac obiectul unei recunoașteri automate în sensul prezentei directive.

(26) Prezenta directivă nu asigură coordonarea tuturor condițiilor de acces la activitățile din domeniul farmaciei și de exercitare a acestora. În special, repartizarea geografică a farmaciilor și monopolul de distribuție a medicamentelor trebuie să fie în continuare de competența statelor membre. Prezenta directivă nu aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre care interzic societăților comerciale exercitarea anumitor activități de farmacist sau condiționează exercitarea activităților respective.

(27) Creația arhitecturală, calitatea construcțiilor, încadrarea lor armonioasă în mediul înconjurător, respectul pentru peisajele naturale și urbane, precum și pentru patrimoniul colectiv și privat sunt de interes public. Prin urmare, recunoașterea reciprocă a titlurilor de calificare trebuie să se bazeze pe criterii calitative și cantitative care să garanteze că titularii titlurilor de calificare recunoscute sunt în măsură să înțeleagă și să pună în practică nevoile indivizilor, grupurilor sociale și colectivităților în ceea ce privește amenajarea spațiului, proiectarea, organizarea și realizarea construcțiilor, conservarea și valorificarea patrimoniului construit, precum și protecția echilibrelor naturale.

(28) Reglementările naționale în domeniul arhitecturii și cele privind accesul și exercitarea activităților profesionale de arhitect au un domeniu de aplicare foarte variat. În majoritatea statelor membre, activitățile din domeniul arhitecturii se exercită, *de jure* sau *de facto*, de către persoane care posedă fie doar titlul oficial de calificare ca arhitect, fie acest titlul însoțit de alt apelativ, fără ca aceste persoane să beneficieze de un monopol asupra exercitării activităților respective, cu excepția cazurilor în care există dispoziții legale contrare. Aceste activități menționate anterior sau numai unele dintre ele pot fi exercitate și de către membri ai altor profesii, în special ingineri, care au beneficiat de o formare profesională specială în industria construcțiilor. În scopul simplificării prezentei directive, este necesar să se facă trimitere la noțiunea de „arhitect”, pentru a delimita domeniul de aplicare a dispozițiilor privind recunoașterea automată a titlurilor de calificare în domeniul arhitecturii, fără a se aduce atingere caracteristicilor speciale ale reglementărilor naționale care reglementează aceste activități.

(29) Atunci când o organizație sau o asociație profesională la nivel național și european pentru o profesie reglementată depune o cerere motivată de dispoziții speciale pentru recunoașterea calificărilor pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională, Comisia evaluează dacă este necesară adoptarea unei propuneri de modificare a prezentei directive.

(30) Pentru a garanta eficiența sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale, este necesară definirea unor formalități și norme de procedură uniforme pentru punerea sa în aplicare, precum și anumite modalități de exercitare a profesiei.

(31) Deoarece colaborarea între statele membre, precum și între statele membre și Comisie poate facilita punerea în aplicare a prezentei

▼B

directive și respectarea obligațiilor care decurg din aceasta, trebuie stabilite mijloacele de colaborare.

(32) Crearea, la nivel european, a cartelor profesionale de către asociații sau organizații profesionale ar putea facilita mobilitatea profesioniștilor, în special prin accelerarea schimbului de informații între statul membru gazdă și statul membru de origine. Astfel de carte profesionale trebuie să permită supravegherea carierei profesioniștilor care se stabilesc în diverse state membre. Cartele pot, cu respectarea deplină a dispozițiilor privind protecția datelor cu caracter personal, să conțină informații privind calificările profesionale ale titularului (universitatea sau școala frecventată, calificările obținute, experiența profesională), domiciliul legal, sancțiunile impuse în cadrul profesiei sale, precum și detalii privind autoritatea competentă.

(33) Crearea unei rețele de puncte de contact responsabile cu furnizarea de informații și asistența acordată cetățenilor statelor membre va permite garantarea transparenței sistemului de recunoaștere. Aceste puncte de contact vor furniza oricărui cetățean care depune o cerere, precum și Comisiei, toate informațiile și adresele referitoare la procedura de recunoaștere. Desemnarea, de către fiecare stat membru, a unui punct de contact unic în această rețea nu aduce atingere organizării competențelor la nivel național. În special, nu împiedică desemnarea mai multor birouri naționale, punctul de contact desemnat în cadrul rețelei menționate anterior având responsabilitatea de a asigura coordonarea cu celelalte birouri și de a furniza cetățeanului, după caz, informații detaliate privind birourile competente în cauză.

(34) Gestionarea diferitelor sisteme de recunoaștere instituite prin directivele sectoriale și sistemul general s-a dovedit a fi dificilă și complexă. Prin urmare, trebuie simplificată gestionarea și actualizarea prezentei directive pentru a lua în considerare progresele științifice și tehnice, în special atunci când condițiile minime de formare profesională sunt coordonate în vederea recunoașterii automate a titlurilor de calificare. În acest scop, trebuie instituit un comitet unic de recunoaștere a calificărilor profesionale și trebuie asigurată implicarea adecvată a reprezentanților organizațiilor profesionale și la nivel european.

(35) Este necesară adoptarea măsurilor necesare punerii în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei [1].

(36) Elaborarea de către statele membre a unui raport periodic privind punerea în aplicare a prezentei directive, care să cuprindă date statistice, va permite stabilirea impactului sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale.

(37) Este necesar să se prevadă o procedură corespunzătoare de adoptare a unor măsuri temporare, în cazul în care aplicarea unei dispoziții a prezentei directive prezintă dificultăți majore într-un stat membru.

(38) Dispozițiile prezentei directive nu afectează competența statelor membre în ceea ce privește organizarea regimului național de securitate socială și stabilirea activităților care trebuie exercitate în cadrul respectivului regim.

(39) Având în vedere rapiditatea evoluției tehnicii și a progresului științific, educația pe toată durata vieții prezintă o importanță deosebită pentru un mare număr de profesii. În acest context, statelor membre le revine responsabilitatea de a stabili modalitățile conform cărora, ca urmare a unei formări continue adecvate, profesioniștii vor fi la curent cu progresele tehnice și științifice.

[1] JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

(40) Având în vedere că obiectivele prezentei directive, şi anume raţionalizarea, simplificarea şi îmbunătăţirea normelor de recunoaştere a calificărilor profesionale, nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre şi, prin urmare, pot fi mai bine realizate la nivel comunitar, Comunitatea poate lua măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarităţii enunţat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporţionalităţii, astfel cum este enunţat la respectivul articol, dispoziţiile prezentei directive nu depăşesc ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(41) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării articolului 39 alineatul (4) şi a articolului 45 din tratat, în special în ceea ce priveşte notarii.

(42) Prezenta directivă se aplică, în ceea ce priveşte dreptul de stabilire şi prestarea de servicii, fără a aduce atingere altor dispoziţii legale specifice privind recunoaşterea calificărilor profesionale, precum cele existente în sectorul transporturilor, al intermediarilor în asigurări şi al auditorilor financiari. Prezenta directivă nu aduce atingere punerii în aplicare a Directivei 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertăţii de a presta servicii de către avocaţi ([1]) şi a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obţinut calificarea ([2]). Recunoaşterea calificărilor profesionale a avocaţilor în sensul stabilirii imediate cu titlul profesional din statul membru gazdă trebuie reglementată de prezenta directivă.

(43) În măsura în care sunt reglementate, prezenta directivă are ca obiect, de asemenea, profesiile liberale, şi anume, în sensul prezentei directive, orice profesie exercitată pe baza unor calificări profesionale corespunzătoare, cu titlu personal, pe propria răspundere şi independent din punct de vedere profesional, oferind servicii intelectuale şi conceptuale în interesul clientului şi al publicului. Exercitarea profesiei poate, în statele membre, în conformitate cu tratatul, face obiectul unor obligaţii juridice specifice, bazate pe legislaţia naţională şi reglementările stabilite, în mod autonom, în acest cadru, de către organismul profesional reprezentativ competent, care garantează şi îmbunătăţesc gradul de profesionalism, calitatea serviciilor şi confidenţialitatea relaţiilor cu clientul.

(44) Prezenta directivă nu aduce atingere măsurilor necesare în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecţie a sănătăţii şi a consumatorilor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DISPOZIŢII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabileşte normele conform cărora un stat membru care condiţionează accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia, pe teritoriul său, de posesia anumitor calificări profesionale

([1]) JO L 78, 26.3.1977, p. 17, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

([2]) JO L 77, 14.3.1998, p. 36, directivă astfel cum a fost modificată prin Actul de aderare din 2003.

▼B

(denumit în continuare „stat membru gazdă”) recunoaște, pentru accesul la această profesie și exercitarea acesteia, calificările profesionale obținute în unul sau mai multe dintre celelalte state membre (denumite în continuare „stat membru de origine”) și care permit titularului respectivelor calificări să exercite aceeași profesie în respectivul sau respectivele state membre.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică oricărui resortisant al unui stat membru, inclusiv membrilor profesiilor liberale, care doresc să exercite o profesie reglementată într-un stat membru, altul decât cel în care și-a obținut calificările profesionale, fie cu titlu independent, fie cu titlu salariat.

(2) Fiecare stat membru poate permite, pe teritoriul său, în conformitate cu reglementările sale, exercitarea unei profesii reglementate în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) resortisanților statelor membre, titulari ai unor calificări profesionale care nu au fost obținute într-un stat membru. În ceea ce privește profesiile reglementate la titlul III capitolul III, această primă recunoaștere se realizează cu respectarea condițiilor minime de formare profesională prevăzute la respectivele capitole.

(3) Atunci când, pentru o anumită profesie reglementată, se prevăd alte dispoziții specifice referitoare în mod direct la recunoașterea calificărilor profesionale într-un instrument distinct de drept comunitar, dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive nu se aplică.

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

(a) „profesie reglementată”: o activitate sau un ansamblu de activități profesionale al căror acces, exercitare sau una dintre modalitățile de exercitare este condiționată, direct sau indirect, în temeiul unor acte cu putere de lege și acte administrative, de posesia anumitor calificări profesionale; utilizarea unui titlu profesional limitată prin acte cu putere de lege și acte administrative la titularii unei anumite calificări profesionale constituie în special o modalitate de exercitare. Atunci când prima teză nu se aplică, o profesie menționată la alineatul (2) este considerată profesie reglementată;

(b) „calificări profesionale”: calificările atestate printr-un titlu de calificare, un atestat de competență prevăzut la articolul 11 litera (a) punctul (i) și/sau experiență profesională;

(c) „titlu de calificare”: diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare eliberate de o autoritate a unui stat membru desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative ale respectivului stat membru și care certifică formarea profesională în special în Comunitate. În cazul în care prima teză nu se aplică, un titlu menționat la alineatul (3) este considerat titlu de calificare;

(d) „autoritate competentă”: orice autoritate sau instanță autorizată în mod special de un stat membru să elibereze sau să primească titluri de calificare sau alte documente sau informații, precum și să primească cereri și să ia decizii, prevăzute în prezenta directivă;

(e) „formare profesională reglementată”: orice formare profesională care urmărește în special exercitarea unei anumite profesii și care constă într-un ciclu de studii completat, după caz, de o formare profesională, un stagiu profesional sau o practică profesională.

▼B

Structura și nivelul formării profesionale, ale stagiului profesional sau ale practicii profesionale sunt stabilite prin actele cu putere de lege și actele administrative din statul membru în cauză sau sunt monitorizate sau aprobate de autoritatea desemnată în acest scop;

(f) „experiență profesională”: exercitarea efectivă și legală a respectivei profesii într-un stat membru;

(g) „stagiu de adaptare”: exercitarea unei profesii reglementate în statul membru gazdă, sub responsabilitatea unui profesionist calificat și însoțită eventual de o formare profesională suplimentară. Stagiul face obiectul unei evaluări. Condițiile stagiului și condițiile de evaluare a acestuia, precum și statutul de stagiar migrant sunt stabilite de autoritatea competentă din statul membru gazdă.

Statutul de care beneficiază stagiarul în statul membru gazdă, în special în ceea ce privește dreptul de ședere, precum și în ceea ce privește obligațiile, drepturile și avantajele sociale, indemnizațiile și remunerațiile, este stabilit de autoritățile competente din respectivul stat membru în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă.

(h) „probă de aptitudini”: un test care se referă exclusiv la cunoștințele profesionale ale solicitantului și care este conceput de autoritățile competente din statul membru gazdă, în scopul aprecierii aptitudinii solicitantului de a exercita profesia reglementată în acel stat membru. Pentru a permite acest test, autoritățile competente întocmesc o listă de discipline care, pe baza unei comparații între formarea profesională impusă în statul membru respectiv și cea de care a beneficiat solicitantul, nu sunt atestate de diploma sau de titlul sau titlurile de calificare pe care îl/le posedă solicitantul.

Proba de aptitudini trebuie să țină seama de faptul că solicitantul are o calificare profesională recunoscută în statul membru de origine sau de proveniență. Aceasta privește discipline selectate dintre cele cuprinse în listă și a căror cunoaștere constituie o condiție esențială pentru exercitarea profesiei în statul membru gazdă. Proba de aptitudini poate include totodată și cunoștințe de deontologie care se aplică activităților respective în statul membru gazdă.

Modalitățile probei de aptitudini, precum și statutul de care beneficiază, în statul membru gazdă, solicitantul care dorește să se pregătească pentru proba de aptitudini în acel stat sunt stabilite de autoritățile competente ale respectivului stat membru;

(i) „director al unei întreprinderi”: orice persoană care a exercitat, într-o întreprindere din domeniul profesional în cauză:

(i) fie funcția de director al unei întreprinderi sau al unei sucursale;

(ii) fie funcția de adjunct al proprietarului sau al directorului unei întreprinderi, în cazul în care această funcție implică o responsabilitate corespunzătoare celei a proprietarului sau a directorului reprezentat;

(iii) fie funcția de cadru superior cu sarcini de natură comercială și/sau tehnică și responsabil pentru unul sau mai multe servicii ale întreprinderii.

(2) O profesie exercitată de membrii unei asociații sau ai unei organizații menționate la anexa I este considerată profesie reglementată.

Asociațiile sau organizațiile menționate la primul paragraf au ca obiect, în special, promovarea și menținerea unui nivel ridicat în domeniul profesional în cauză. În acest scop, beneficiază de o recunoaștere sub o anumită formă din partea unui stat membru și eliberează membrilor lor un titlu de calificare, asigură respectarea deontologiei pe care o stabilesc și le conferă dreptul de a utiliza un titlu, o abreviere sau un statut corespunzător titlului de calificare respectiv.

▼B

De fiecare dată când recunoaşte o asociaţie sau o organizaţie menţionată la primul paragraf, statul membru informează în acest sens Comisia, care publică o comunicare adecvată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) Se consideră titlu de calificare orice titlu de calificare eliberat într-o ţară terţă de îndată ce titularul său are o experienţă profesională în profesia în cauză de trei ani pe teritoriul statului membru care a recunoscut respectivul titlu de calificare în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), certificată de respectivul stat membru.

Articolul 4

Efectele recunoaşterii

(1) Recunoaşterea calificărilor profesionale de către statul membru gazdă permite beneficiarului să aibă acces, în respectivul stat membru, la aceeaşi profesie ca cea pentru care este calificat în statul membru de origine şi să o exercite în aceleaşi condiţii ca şi cetăţenii din respectivul stat membru.

(2) În sensul prezentei directive, profesia pe care solicitantul doreşte să o exercite în statul membru gazdă este aceeaşi cu cea pentru care este calificat în statul membru de origine în cazul în care activităţile respective sunt comparabile.

TITLUL II

LIBERA PRESTARE A SERVICIILOR

Articolul 5

Principiul liberei prestări a serviciilor

(1) Fără a aduce atingere dispoziţiilor speciale ale dreptului comunitar şi articolelor 6 şi 7 din prezenta directivă, statele membre nu pot restrânge, din motive legate de calificările profesionale, libertatea de a presta servicii într-un alt stat membru:

(a) în cazul în care prestatorul s-a stabilit în mod legal într-un stat membru pentru a exercita aceeaşi profesie (denumit în continuare „stat membru de stabilire”) şi

(b) în cazul deplasării prestatorului, dacă a exercitat această profesie în statul membru de stabilire pe o perioadă de cel puţin doi ani în decursul ultimilor 10 ani anteriori prestării, atunci când profesia nu este reglementată. Condiţia de exercitare a profesiei pe o perioadă de cel puţin doi ani nu se aplică în cazul în care fie profesia, fie formarea profesională care dă dreptul la exercitarea profesiei sunt reglementate.

(2) Dispoziţiile prezentului titlu se aplică exclusiv în cazul în care prestatorul se deplasează spre teritoriul statului membru gazdă pentru a exercita, temporar şi ocazional, profesia menţionată la alineatul (1).

Caracterul temporar şi ocazional al prestării se verifică de la caz la caz, în special în funcţie de durata prestării, frecvenţa, periodicitatea şi continuitatea sa.

(3) În cazul în care se deplasează, un prestator respectă normele de conduită cu caracter profesional, de reglementare sau administrativ direct legate de calificările profesionale, precum definiţia profesiei, utilizarea titlurilor şi abaterile profesionale grave care au o legătură directă şi specifică cu protecţia şi siguranţa consumatorilor, precum şi dispoziţiile disciplinare aplicabile în statul membru gazdă profesioniştilor care exercită aceeaşi profesie.

▼B

Articolul 6

Scutiri

În conformitate cu articolul 5 alineatul (1), statul membru gazdă scutește prestatorii de servicii stabiliți într-un alt stat membru de cerințele impuse profesioniștilor stabiliți pe teritoriul său în ceea ce privește:

(a) autorizarea de către o organizație profesională sau un organism profesional, înregistrarea sau afilierea în cadrul acestora. Pentru a facilita punerea în aplicare a dispozițiilor disciplinare în vigoare pe teritoriul lor, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), statele membre pot prevedea fie o înregistrare temporară automată, fie o afiliere *pro forma* la o astfel de organizație sau la un astfel de organism profesional, cu condiția să nu întârzie sau să nu complice în nici un fel prestarea serviciilor și să nu atragă cheltuieli suplimentare pentru prestatorul de servicii. O copie a declarației și, după caz, a reînnoirii menționate la articolul 7 alineatul (1), însoțite, pentru profesiile care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică prevăzute la articolul 7 alineatul (4) sau care beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul titlului III capitolului III, de o copie a documentelor prevăzute la articolul 7 alineatul (2), sunt trimise de către autoritatea competentă organizației sau organismului profesional pertinent și constituie o înregistrare temporară automată sau o afiliere *pro forma* în acest sens;

(b) înscrierea pe lângă un organism de securitate socială de drept public, în scopul reglării, cu un asigurator, a conturilor aferente activităților exercitate în beneficiul persoanelor asigurate.

Cu toate acestea, prestatorul de servicii informează organismul menționat la litera (b), în prealabil sau, în cazuri de urgență, ulterior, cu privire la serviciile pe care le-a prestat.

Articolul 7

Declarație prealabilă în caz de deplasare a prestatorului de servicii

(1) Statele membre pot solicita ca, atunci când prestatorul se deplasează pentru prima dată dintr-un stat membru în altul pentru a furniza servicii, să informeze în acest sens, în prealabil, autoritatea competentă din statul membru gazdă, printr-o declarație scrisă care să cuprindă informațiile privind asigurarea sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind răspunderea profesională. Respectiva declarație se reînnoiește o dată pe an în cazul în care prestatorul estimează că va furniza servicii, temporar sau ocazional, în respectivul stat membru, în decursul anului în cauză. Prestatorul poate prezenta această declarație prin orice mijloace.

(2) De asemenea, pentru prima prestare de servicii sau în cazul unei schimbări materiale privind situația stabilită în documente, statele membre pot solicita ca declarația să fie însoțită de următoarele documente:

(a) o dovadă a naționalității prestatorului;

(b) o atestare care să certifice că titularul este stabilit legal într-un stat membru pentru a exercita activitățile în cauză și că nu îi este interzisă exercitarea acestora, nici măcar temporar, atunci când se eliberează atestarea;

(c) o dovadă a calificărilor profesionale;

(d) în ceea ce privește cazurile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b), dovada, prin orice mijloace, că prestatorul a exercitat activitățile în cauză pe o perioadă de cel puțin doi ani în decursul ultimilor 10 ani;

▼B

(e) în ceea ce privește profesiile în domeniul securității, în cazul în care statul membru solicită acest lucru resortisanților săi, dovada inexistenței unor condamnări penale.

(3) Prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire, atunci când există un astfel de titlu în respectivul stat membru pentru activitatea profesională în cauză. Acest titlu se indică în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statului membru de stabilire, astfel încât să se evite orice confuzie cu titlul profesional din statul membru gazdă. În cazul în care respectivul titlu profesional nu există în statul membru de stabilire, prestatorul își menționează titlul de calificare în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale respectivului stat membru. Prin derogare, în cazul serviciilor prevăzute la titlul III capitolul III, prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru gazdă.

(4) Pentru prima prestare de servicii, în cazul profesiilor reglementate cu implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică și care nu beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul titlului III capitolul III, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate realiza o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului înainte de prima prestare de servicii. O astfel de verificare prealabilă este posibilă numai în cazul în care obiectivul său este să evite daunele grave pentru sănătatea sau siguranța beneficiarului serviciului, ca urmare a lipsei de calificare profesională a prestatorului și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.

În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate, autoritatea competentă depune toate eforturile pentru a informa prestatorul fie cu privire la decizia de a nu controla calificările, fie cu privire la rezultatul verificării. În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, autoritatea competentă informează prestatorul, înainte de sfârșitul primei luni, cu privire la motivele întârzierii, precum și la timpul necesar pentru a ajunge la o decizie, care trebuie luată înainte de sfârșitul celei de-a doua luni de la data primirii informațiilor suplimentare.

În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale prestatorului și formarea impusă în statul membru gazdă, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică, statul membru gazdă oferă prestatorului posibilitatea de a demonstra că a obținut cunoștințele și competențele lipsă, în special printr-o probă de aptitudini. În oricare dintre cazuri, prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în aplicarea paragrafului anterior.

În lipsa unei reacții din partea autorității competente în termenele stabilite la paragrafele anterioare, serviciile pot fi prestate.

În cazul în care calificările au fost verificate în temeiul prezentului alineat, serviciile sunt prestate cu titlul profesional din statul membru gazdă.

Articolul 8

Cooperarea administrativă

(1) Autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire, pentru fiecare prestare de servicii, orice informații pertinente privind legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional. Autoritățile competente din statul membru de stabilire comunică respectivele informații în conformitate cu articolul 56.

(2) Autoritățile competente asigură schimbul de informații necesare pentru ca plângerea unui destinatar al unui serviciu împotriva unui

▼B

prestator de servicii să fie tratată în mod corect. Destinatarul este informat cu privire la soluționarea plângerii.

Articolul 9

Informarea destinatarilor serviciului

În cazul în care prestarea se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire sau sub calificarea prestatorului de servicii, în plus față de alte cerințe în materie de informare prevăzute de dreptul comunitar, autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita prestatorului să furnizeze destinatarului serviciilor toate sau o parte din următoarele informații:

(a) în cazul în care prestatorul este înregistrat într-un registru comercial sau într-un alt registru public similar, registrul în care este înregistrat și numărul de înregistrare sau alte mijloace echivalente de identificare prevăzute în respectivul registru;

(b) în cazul în care activitatea face obiectul unui regim de autorizare în statul membru de stabilire, coordonatele autorității competente de supraveghere;

(c) orice organizație profesională sau orice organism similar la care este înregistrat prestatorul;

(d) titlul profesional sau, atunci când un astfel de titlu nu există, titlul de calificare a prestatorului și statul membru în care a fost obținut;

(e) în cazul în care prestatorul este plătitor de TVA, numărul de identificare prevăzut la articolul 22 alineatul (1) din a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri – sistemul comun privind taxa pe valoare adăugată: baza unitară de stabilire ([1]);

(f) informații privind acoperirea asigurărilor sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind responsabilitatea profesională.

TITLUL III

LIBERTATEA DE STABILIRE

CAPITOLUL I

Sistemul general de recunoaștere a calificărilor

Articolul 10

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol se aplică tuturor profesiilor care nu sunt reglementate de capitolele II și III din prezentul titlu, precum și în cazurile următoare, în care solicitantul, dintr-un motiv special și excepțional, nu îndeplinește condițiile prevăzute în respectivele capitole:

(a) pentru activitățile enumerate în anexa IV, atunci când migrantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 17, 18 și 19;

(b) pentru medicii care au o formare de bază, medicii specialiști, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții, în cazul în care migrantul nu îndeplinește condițiile de practică profe-

([1]) JO L 145, 13.6.1997, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/66/CE (JO L 168, 1.5.2004, p. 35).

▼B

sională efectivă și legală prevăzute la articolele 23, 27, 33, 37, 39, 43 și 49;

(c) pentru arhitecți, în cazul în care migrantul este titularul unei calificări care nu este prevăzută în anexa V punctul 5.7;

(d) fără a se aduce atingere articolului 21 alineatul (1) și articolelor 23 și 27, pentru medicii, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții titulari ai unui titlu de calificare specializată, care trebuie să urmeze formarea profesională care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 și exclusiv în scopul recunoașterii specializării în cauză;

(e) pentru asistenții medicali generaliști și asistenții medicali specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională ce conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctul 5.2.2, atunci când migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist;

(f) pentru asistenții medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist, în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști, de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist sau de asistenți medicali specializați, titulari ai unei titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională care conduce la obținerea titlurilor prevăzute în anexa V punctul 5.2.2;

(g) pentru migranții care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3).

Articolul 11

Niveluri de calificare

În scopul aplicării articolului 13, calificările profesionale se grupează în funcție de următoarele niveluri descrise în continuare:

(a) atestat de competență eliberat de o autoritate competentă din statul membru de origine, desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative din respectivul stat membru, pe baza:

  (i) fie a unei formări profesionale care nu face obiectul unui certificat sau al unei diplome în sensul literelor (b), (c), (d) sau (e) sau a unui examen special fără formare prealabilă sau a exercitării cu normă întreagă a profesiei într-un stat membru pe o perioadă de trei ani consecutivi sau pe o perioadă echivalentă cu fracțiune de normă în decursul ultimilor 10 ani;

  (ii) fie a unei formări generale la nivel de învățământ secundar sau liceal, care atestă că titularul posedă cunoștințe generale;

(b) certificat care atestă încheierea unui ciclu de studii liceale:

  (i) fie general, completat de un ciclu de studii sau de formare profesională, altele decât cele prevăzute la litera (c), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;

  (ii) fie tehnic sau profesional, completat, după caz, de un ciclu de studii sau de formare profesională, astfel cum se prevede la punctul (i), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;

(c) diplomă care atestă:

  (i) fie o formare la nivel de învățământ postliceal, altul decât cel prevăzut la literele (d) și (e), și cu o durată minimă de un an sau

▼B

cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, ale căror condiții de admitere includ, în general, absolvirea ciclului de studii liceale necesare pentru a avea acces la învățământul universitar sau superior sau absolvirea unei formări de nivel liceal echivalent, precum și formarea profesională eventual necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale;

(ii) fie, în cazul unei profesii reglementate, o formare cu structură specială, echivalentă cu nivelul de formare menționat la punctul (i), care conferă un nivel profesional comparabil și care pregătește pentru un nivel comparabil de responsabilități și funcții (funcțiile prevăzute în anexa II). Lista prevăzută în anexa II poate fi modificată în funcție de procedura menționată la articolul 58 alineatul (2), pentru a ține seama de formările care îndeplinesc condițiile prevăzute la teza anterioară;

(d) diplomă care atestă o formare la nivel de învățământ postliceal cu o durată de cel puțin trei ani și cel mult patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții cu același nivel de formare, precum și formarea profesională eventual necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale;

(e) diplomă care atestă că titularul a absolvit un ciclu de studii postliceale cu o durată de cel puțin patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții la nivel echivalent și, după caz, care a absolvit formarea profesională necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale.

Articolul 12

Formarea profesională asimilată

Se consideră calificare care atestă o formare prevăzută la articolul 11, inclusiv în ceea ce privește nivelul în cauză, orice titlu de calificare sau ansamblu de titluri de calificare care a fost eliberat de o autoritate competentă a unui stat membru, care atestă absolvirea unei formări în cadrul Comunității, recunoscută de respectivul stat membru ca având nivel echivalent și care conferă titularului aceleași drepturi de acces la o profesie sau de exercitare a acesteia sau care pregătește pentru exercitarea respectivei profesii.

De asemenea, este asimilată unui astfel de titlu de calificare, în aceleași condiții ca cele prevăzute la paragraful anterior, orice calificare profesională care, fără a îndeplini cerințele prevăzute de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale statului membru de origine pentru accesul la o profesie sau pentru exercitarea unei profesii, conferă titularului său drepturi obținute în temeiul respectivelor dispoziții. În special, acest lucru se aplică în cazul în care statul membru de origine ridică nivelul de formare necesar pentru a avea acces la o profesie sau pentru a o exercita și în cazul în care o persoană care a urmat o formare anterioară, care nu îndeplinește cerințele noii calificări, beneficiază de drepturile obținute în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative; într-un astfel de caz, formarea anterioară este considerată de statul membru gazdă, în sensul aplicării articolului 13, ca fiind corespunzătoare nivelului noii formări.

Articolul 13

Condiții de recunoaștere

(1) Atunci când, într-un stat membru gazdă, accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia este condiționat(ă) de posesia unor calificări profesionale determinate, autoritatea competentă a respectivului stat membru acordă accesul la respectiva profesie și dreptul de

▼B

exercitare a acesteia, în aceleași condiții ca cele pentru cetățenii săi, solicitanților care posedă atestatul de competență sau titlul de calificare prevăzut de un al stat membru pentru a avea acces la aceeași profesie sau pentru a avea dreptul de a o exercita pe teritoriul său.

Atestatele de competență sau titlurile de calificare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) să fi fost eliberate de o autoritate competentă într-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru;

(b) să ateste un nivel de calificare profesională cel puțin egal cu nivelul imediat inferior celui necesar în statul membru gazdă, astfel cum se prevede la articolul 11.

(2) Accesul la profesie și exercitarea acesteia, prevăzute la alineatul (1), trebuie acordate, de asemenea, solicitanților care au exercitat profesia menționată la respectivul alineat cu normă întreagă, pe o perioadă de doi ani în decursul ultimilor 10 ani, într-un alt stat membru care nu reglementează această profesie, cu condiția să dețină unul sau mai multe atestate de competență sau unul sau mai multe titluri de calificare.

Atestatele de competență sau titlurile de calificare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) să fi fost eliberate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru;

(b) să ateste un nivel de calificare profesională cel puțin echivalent cu nivelul imediat inferior celui necesar în statul membru gazdă, astfel cum se prevede la articolul 11;

(c) să ateste pregătirea titularului pentru exercitarea profesiei în cauză.

Cu toate acestea, dovedirea celor doi ani de experiență profesională prevăzuți la primul paragraf nu poate fi solicitată în cazul în care titlul sau titlurile de calificare deținut(e) de solicitant atestă o formare reglementată în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (e) la nivelurile de calificare descrise la articolul 11 literele (b), (c), (d) sau (e). Se consideră formări reglementate la nivelul descris la articolul 11 litera (c) formările prevăzute în anexa III. Lista prevăzută în anexa III se poate modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), pentru a ține seama de formările reglementate care conferă un nivel profesional comparabil și care pregătesc pentru un nivel comparabil de responsabilități și funcții.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b) și de la alineatul (2) litera (b), statul membru gazdă autorizează accesul la o profesie reglementată și exercitarea acesteia atunci când accesul la această profesie este condiționat, pe teritoriul său, de posesia unui titlu de calificare care să ateste o formare la nivel de învățământ superior sau universitar cu o durată de patru ani și de posesia unui titlu de calificare de nivelul descris la articolul 11 litera (c) de către solicitant.

Articolul 14

Măsuri compensatorii

(1) Articolul 13 nu aduce atingere dreptului statului membru gazdă de a impune solicitantului să urmeze un stagiu de adaptare de cel mult trei ani sau să susțină o probă de aptitudini în unul dintre următoarele cazuri:

(a) atunci când durata formării pe care o dovedește în temeiul articolului 13 alineatul (1) sau (2) este mai mică cu cel puțin un an decât cea necesară în statul membru gazdă;

▼B

(b) atunci când formarea pe care a urmat-o acoperă discipline semnificativ diferite de cele incluse de titlul de calificare necesar în statul membru gazdă;

(c) atunci când profesia reglementată în statul membru gazdă cuprinde una sau mai multe activități profesionale reglementate care nu există în profesia corespunzătoare în statul membru de origine al solicitantului, în sensul articolului 4 alineatul (2), și în cazul în care această diferență este caracterizată de o formare specială care este necesară în statul membru gazdă și care include discipline semnificativ diferite de cele la care se referă atestatul de competență sau de titlul de calificare pe care îl posedă solicitantul.

(2) În cazul în care face uz de posibilitatea prevăzută la alineatul (1), statul membru gazdă trebuie să lase solicitantului posibilitatea de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini.

Atunci când, pentru o anumită profesie, un stat membru consideră că este necesar să se deroge de la posibilitatea acordată solicitantului de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini în temeiul primului paragraf, un stat membru informează în prealabil celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta, furnizând o justificare adecvată pentru derogare.

În cazul în care, după ce a primit toate informațiile necesare, consideră că derogarea prevăzută la paragraful al doilea nu este adecvată sau că nu este conformă cu legislația comunitară, Comisia solicită statului membru în cauză, în termen de trei luni, să nu adopte măsura prevăzută. În lipsa unui răspuns din partea Comisiei în termenul menționat, derogarea poate fi aplicată.

(3) Pentru profesiile a căror exercitare necesită o cunoaștere exactă a legislației naționale și în privința cărora un element esențial și constant al activității este furnizarea de consiliere și/sau asistență privind legislația națională, statul membru gazdă, prin derogare de la principiul enunțat la alineatul (2), conform căruia solicitantul are dreptul de a alege, poate impune fie un stagiu de adaptare, fie o probă de aptitudini.

Această dispoziție se aplică și în cazurile prevăzute la articolul 10 literele (b) și (c) și la articolul 10 litera (d) în ceea ce privește medicii și medicii dentiști și la articolul 10 litera (f), în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști sau de asistenți specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare ce conduce la posesia titlurilor enumerate în anexa V punctul 5.2.2, precum și la articolul 10 litera (g).

În cazurile menționate la articolul 10 litera (a), statul membru gazdă poate impune un stagiu de adaptare sau o probă de aptitudini, atunci când migrantul dorește să exercite, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, activități profesionale care presupun cunoașterea și aplicarea reglementărilor naționale specifice în vigoare, cu condiția ca autoritățile competente ale statului membru gazdă să impună propriilor resortisanți cunoașterea și aplicarea respectivelor reglementări pentru a exercita activitățile în cauză.

(4) În sensul aplicării alineatului (1) literele (b) și (c), prin „materii semnificativ diferite” se înțeleg materiile a căror cunoaștere este esențială pentru exercitarea profesiei și în cazul cărora formarea urmată de migrant prezintă diferențe importante, în ceea ce privește durata sau conținutul, în raport cu formarea necesară în statul membru gazdă.

(5) Alineatul (1) se aplică respectându-se principiul proporționalității. În special, în cazul în care statul membru gazdă preconizează să îi impună solicitantului finalizarea unui stagiu de adaptare sau promovarea unei probe de aptitudini, trebuie să verifice în prealabil dacă cunoștințele dobândite de solicitant în decursul experienței sale profesionale într-un stat membru sau într-o țară terță sunt de natură să acopere, total sau parțial, diferența semnificativă menționată la alineatul (4).

▼B

Articolul 15

Renunțarea la măsurile compensatorii pe baza unor platforme comune

(1) În sensul prezentului articol, prin „platforme comune” se înțelege un ansamblu de criterii de calificări profesionale capabile să compenseze diferențele semnificative constatate între cerințele de formare ale diferitelor state membre pentru o anumită profesie. Aceste diferențe semnificative se identifică printr-o comparare a duratelor și conținutului formărilor în cel puțin două treimi dintre statele membre, inclusiv în toate statele membre care reglementează respectiva profesie. Diferențele de conținut al formării pot decurge din diferențe semnificative în ceea ce privește exercitarea activităților profesionale.

(2) Platformele comune definite la alineatul (1) pot fi prezentate Comisiei de către statele membre sau de către asociații sau organizații profesionale reprezentative la nivel național și european. În cazul în care, după consultarea statelor membre, estimează că un proiect de platformă comună facilitează recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale, Comisia poate prezenta un proiect de măsuri în vederea adoptării acestora în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2).

(3) În cazul în care calificările profesionale ale solicitantului îndeplinesc criteriile stabilite în măsura adoptată în conformitate cu alineatul (2), statul membru gazdă renunță la aplicarea unor măsuri compensatorii în temeiul articolului 14.

(4) Alineatele (1)-(3) nu aduc atingere competenței statelor membre de a stabili calificările profesionale necesare pentru exercitarea profesiilor pe teritoriul lor, precum și conținutul și organizarea sistemelor lor de educație și de formare profesională.

(5) În cazul în care consideră că criteriile stabilite într-o măsură adoptată în conformitate cu alineatul (2) nu mai oferă garanțiile adecvate în ceea ce privește calificările profesionale, un stat membru informează în acest sens Comisia care, după caz, prezintă un proiect de măsuri în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2).

(6) Până la 20 octombrie 2010, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol și, după caz, propuneri adecvate în vederea modificării acestuia.

CAPITOLUL II

Recunoașterea experienței profesionale

Articolul 16

Cerințe în materie de experiență profesională

În cazul în care, într-un stat membru, accesul la una dintre activitățile enumerate în anexa V sau exercitarea uneia dintre respectivele activități este condiționată de posesia de cunoștințe și de aptitudini generale, comerciale sau profesionale, statul membru în cauză recunoaște ca dovadă suficientă a respectivelor cunoștințe și aptitudini exercitarea în prealabil a activității în cauză într-un alt stat membru. Respectiva activitate trebuie să fi fost exercitată în conformitate cu articolele 17, 18 și 19.

▼B

Articolul 17

Activități incluse în lista I din anexa IV

(1) În cazul activităților incluse în lista I din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de șase ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(c) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(d) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin cinci ani;

(e) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, într-o funcție superioară, beneficiarul având pe o perioadă de cel puțin trei ani sarcini tehnice și fiind responsabil pentru cel puțin un departament al întreprinderii, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (d), această activitate nu trebuie să se fi încheiat cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

(3) Alineatul (1) litera (e) nu se aplică activităților incluse la fosta grupă 855 din nomenclatura ISIC, saloane de coafură.

Articolul 18

Activități incluse în lista II din anexa IV

(1) În cazul activităților incluse în lista II din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(c) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(d) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul

▼B

dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin cinci ani;

(e) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(f) fie pe o perioadă de șase ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (d), această activitate nu trebuie să fi fost încheiată cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

Articolul 19

Activități incluse în lista III din anexa IV

(1) În cazul activităților incluse în lista III din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de doi ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(c) fie pe o perioadă de doi ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin trei ani;

(d) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (c), această activitate nu trebuie să fi fost încheiată cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

Articolul 20

Modificarea listelor de activități prevăzute în anexa IV

Listele de activități care sunt prevăzute în anexa IV și care fac obiectul recunoașterii experienței profesionale în temeiul articolului 16 pot fi modificate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), în scopul actualizării sau clarificării nomenclaturii, fără ca respectiva modificare să implice modificarea activităților legate de diferitele categorii.

▼B

CAPITOLUL III

Recunoaştere pe baza coordonării condiţiilor minime de formare

Secţiunea 1

Dispoziţii generale

Articolul 21

Principiul recunoaşterii automate

(1) Fiecare stat membru recunoaşte calificările de medic, care permit accesul la activităţile profesionale de medic cu formare de bază şi medic specialist, precum şi calificările de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de farmacist şi de arhitect, prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 şi 5.7.1 care îndeplinesc condiţiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 şi 46, şi le conferă, în ceea ce priveşte accesul la activităţile profesionale şi exercitarea acestora, acelaşi efect pe teritoriul său ca şi titlurilor de calificare pe care le eliberează el însuşi.

Respectivele titluri de formare trebuie eliberate de către organismele competente ale statelor membre şi însoţite, după caz, de certificatele prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 şi 5.7.1.

Dispoziţiile primului şi celui de-al doilea paragraf nu aduc atingere drepturilor obţinute, prevăzute la articolele 23, 27, 33, 37, 39 şi 49.

(2) Fiecare stat membru recunoaşte, pentru exercitarea unei activităţi medicale ca medic generalist în cadrul regimului său naţional de securitate socială, titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.1.4 şi eliberate resortisanţilor statelor membre de către celelalte state membre în conformitate cu condiţiile minime de formare prevăzute la articolul 28.

Dispoziţiile primului paragraf nu aduc atingere drepturilor obţinute, prevăzute la articolul 30.

(3) Fiecare stat membru recunoaşte titlurile de calificare ca moaşă acordate resortisanţilor statelor membre de către celelalte state membre, prevăzute în anexa V punctul 5.5.2, care îndeplinesc condiţiile minime de formare prevăzute la articolul 40 şi care respectă criteriile prevăzute la articolul 41, şi le conferă, în ceea ce priveşte accesul la activităţile profesionale şi exercitarea acestora, acelaşi efect pe teritoriul său ca şi titlurilor de calificare pe care le eliberează el însuşi. Prezenta dispoziţie nu aduce atingere drepturilor obţinute, prevăzute la articolele 23 şi 43.

(4) Statele membre nu au obligaţia de a da efect titlurilor de formare prevăzute în anexa V punctul 5.6.2 pentru înfiinţarea de noi farmacii deschise publicului. În sensul aplicării prezentului alineat, farmaciile deschise de mai puţin de trei ani se consideră, de asemenea, farmacii noi.

(5) Titlurile de calificare ca arhitect prevăzute în anexa V punctul 5.7.1, care fac obiectul unei recunoaşteri automate în temeiul alineatului (1), atestă o formare care a început cel mai devreme în decursul anului academic de referinţă prevăzut în anexa menţionată.

(6) Fiecare stat membru condiţionează accesul la activităţile profesionale de medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moaşă şi farmacist, precum şi exercitarea acestora, de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 şi 5.6.2, care garantează că persoana în cauză a dobândit, în decursul perioadei totale de formare, după caz, cunoştinţele şi competenţele prevăzute la

▼B

articolul 24 alineatul (3), la articolul 31 alineatul (6), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 38 alineatul (3), la articolul 40 alineatul (3) și la articolul 44 alineatul (3).

Cunoștințele și competențele prevăzute la articolul 24 alineatul (3), la articolul 31 alineatul (6), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 38 alineatul (3), la articolul 40 alineatul (3) și articolul 44 alineatul (3) se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), în vederea adaptării lor la progresul științific și tehnic.

Această actualizare nu poate implica, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind sistemul de profesii în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice.

(7) Comisiei îi sunt notificate de către fiecare stat membru actele cu putere de lege și actele administrative pe care le adoptă în materie de eliberare a titlurilor de calificare în domeniul reglementat de prezentul capitol. De asemenea, în ceea ce privește titlurile de calificare în domeniul prevăzut în secțiunea 8, această notificare se adresează celorlalte state membre.

▼C1

Comisia publică o comunicare adecvată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, indicând denumirile adoptate de statele membre pentru titlurile de calificare, precum și, după caz, organismul care eliberează titlurile de calificare, certificatul care însoțește respectivul titlu de calificare și titlul profesional corespunzător, prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1.

▼B

Articolul 22

Dispoziții comune privind formarea

În ceea ce privește formarea menționată la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 și 46:

(a) statele membre pot autoriza formarea cu frecvență parțială, în condițiile prevăzute de autoritățile competente; acestea se asigură ca durata totală, nivelul și calitatea respectivei formări să nu fie inferioare celor ale formărilor continue pe bază de program integral;

(b) în conformitate cu modalitățile specifice fiecărui stat membru, obiectivul formării continue este ca persoanele care și-au încheiat studiile să poată urmări evoluția profesiei lor în măsura necesară pentru a putea asigura în mod permanent prestații profesionale sigure și eficiente.

Articolul 23

Drepturi obținute

(1) Fără a aduce atingere drepturilor obținute specifice profesiilor în cauză, atunci când titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activități profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă și farmacist ale resortisanților statelor membre nu îndeplinesc toate cerințele de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 și 44, fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre atunci când atestă o formare care a început înainte de datele de referință prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, în cazul în care sunt însoțite de un certificat care atestă că titularii s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani

▼B

consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(2) Aceleași dispoziții se aplică titlurilor de calificare ca medic, care permit accesul la activități profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurilor de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă și farmacist obținute pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania și care nu îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 și 44, atunci când atestă o formare care a început înainte de:

(a) 3 octombrie 1990, în ceea ce privește medicii cu formare de bază, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști cu formare de bază, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și

(b) 3 aprilie 1992, în ceea ce privește medicii specialiști.

Titlurile de calificare menționate la primul paragraf conferă dreptul la exercitarea de activități profesionale pe întreg teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și titlurile de calificare eliberate de autoritățile competente germane menționate în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 37 alineatul (1), fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Cehoslovacie sau a căror formare a început, pentru Republica Cehă și Slovacia, înainte de 1 ianuarie 1993, atunci când autoritățile unuia dintre cele două state membre menționate anterior atestă că, pe teritoriul lor, respectivele titluri de calificare au același efect pe plan juridic ca și titlurile de calificare pe care le eliberează ele însele și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6 cu privire la accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2), și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(4) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de formare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Uniune Sovietică sau a căror formare a început:

(a) pentru Estonia, înainte de 20 august 1991;

(b) pentru Letonia, înainte de 21 august 1991;

(c) pentru Lituania, înainte de 11 martie 1990,

atunci când autoritățile unuia dintre cele trei state membre menționate anterior atestă că respectivele calificări au, pe teritoriul lor, același efect pe plan juridic ca cele pe care ele însele le eliberează și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist,

▼B

de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2) și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

În ceea ce privește calificările de medic veterinar eliberate de fosta Uniune Sovietică sau a căror formare a început, pentru Estonia, înainte de 20 august 1991, atestarea menționată în paragraful anterior trebuie să fie însoțită de un certificat, eliberat de autoritățile estoniene, care să declare că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.

(5) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și de medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Iugoslavie sau a căror formare a început, pentru Slovenia, înainte de 25 iunie 1991, atunci când autoritățile statului membru menționat anterior atestă că respectivele titluri de calificare au, pe teritoriul lor, același efect pe plan juridic ca și cele pe care le eliberează ele însele și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru acest stat membru în anexa VI punctul 6, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2) și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(6) Fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moașă și farmacist nu corespund denumirilor prevăzute pentru respectivele state membre în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile sau organismele competente.

Certificatul menționat la primul paragraf atestă că respectivele titluri de calificare confirmă o formare în temeiul articolelor 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 și 44 și sunt asimilate de statul membru care le-a eliberat celor a căror denumire este prevăzută în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2.

▼M1

Articolul 23a

Împrejurări excepționale

(1) Prin derogare de la prezenta directivă, Bulgaria poate autoriza persoanele care dețin calificarea de „фелдшер” (felcer) acordată în Bulgaria înainte de 31 decembrie 1999 și care exercită această

▼M1

profesie în cadrul sistemului de securitate socială național bulgar la 1 ianuarie 2000, să continue să exercite profesia menționată, cu toate că anumite părți ale activității acestora intră în domeniul de aplicare a prezentei directive referitoare la medicii și asistenții medicali generaliști.

(2) Persoanele care dețin calificarea bulgară de „фелдшер" (felcer) menționată la alineatul (1) nu au dreptul de a obține recunoașterea profesională ca medici sau asistenți medicali generaliști în alte state membre în temeiul prezentei directive.

▼B

Secțiunea 2

Medicii

Articolul 24

Formarea de bază în medicină

(1) Admiterea la formarea de bază în medicină presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, în ceea ce privește studiile în cauză, la instituțiile universitare.

(2) Formarea de bază în medicină cuprinde în total cel puțin șase ani de studii sau 5 500 de ore de instruire teoretică și practică asigurate de o universitate sau sub supravegherea unei universități.

În ceea ce privește persoanele care și-au început studiile înainte de 1 ianuarie 1972, formarea menționată la primul paragraf poate include o instruire practică la nivel universitar de șase luni, efectuată pe bază de program integral sub supravegherea autorităților competente.

(3) Formarea de bază în medicină oferă garanția că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințele corespunzătoare despre științele pe care se bazează medicina și o bună înțelegere a metodelor științifice, inclusiv a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, evaluarea datelor stabilite științific și analiza lor;

(b) cunoștințele corespunzătoare despre structura, funcțiile și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și relațiile dintre starea de sănătate și mediul social și fizic al ființei umane;

(c) cunoștințele corespunzătoare despre disciplinele și practicile clinice care i-a oferit o imagine coerentă a afecțiunilor mintale și fizice, a medicinii din perspectiva profilaxiei, diagnosticului, terapiei și reproducerii umane;

(d) experiență clinică utilă în spitale sub supraveghere corespunzătoare.

Articolul 25

Formarea medicilor specialiști

(1) Admiterea la formarea de medic specialist presupune absolvirea și validarea a șase ani de studii în cadrul ciclului de formare menționat la articolul 24 în decursul cărora s-au dobândit cunoștințe adecvate de medicină generală.

(2) Formarea specializată în medicină cuprinde instruirea teoretică și practică, efectuată într-o universitate, într-un spital universitar sau, după caz, o instituție de sănătate desemnată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente.

Statele membre se asigură ca perioadele minime de formare specializată în medicină menționate în anexa V punctul 5.1.3 să nu fie mai scurte decât perioadele prevăzute la același punct. Formarea se realizează sub

▼B

supravegherea autorităților sau organismelor competente. Ea implică participarea personală a medicului specialist candidat la activitatea sau la responsabilitățile serviciilor în cauză.

(3) Formarea se realizează pe bază de program integral, pe posturi specializate, recunoscute de autoritățile competente. Formarea implică participarea la toate activitățile medicale ale departamentului în care se realizează formarea, inclusiv la serviciul de gardă, astfel încât specialistul în formare să consacre acestei instruiri practice și teoretice toată activitatea sa profesională, pe toată durata săptămânii de lucru și în decursul întregului an, după metodele stabilite de autoritățile competente. În consecință, aceste posturi fac obiectul unei remunerări adecvate.

(4) Statele membre condiționează eliberarea unei calificări de medic specialist de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.1.1.

(5) Perioadele minime de formare prevăzute în anexa V punctul 5.1.3 se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), în scopul adaptării lor la progresul științific și tehnic.

Articolul 26

Denumirea formărilor medicale specializate

Titlurile de calificare ca medic specialist prevăzute la articolul 21 sunt cele care, eliberate de autoritățile sau organismele competente prevăzute la anexa V punctul 5.1.2, corespund, în ceea ce privește formarea specializată în cauză, denumirilor în vigoare în diferite state membre, prevăzute în anexa V punctul 5.1.3.

Introducerea, în anexa V punctul 5.1.3, de noi specializări medicale comune pentru cel puțin două cincimi din statele membre, se poate decide în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), în vederea actualizării prezentei directive pe baza evoluției legislațiilor naționale.

Articolul 27

Drepturi dobândite specifice medicilor specialiști

(1) Un stat membru gazdă poate solicita medicilor specialiști a căror formare specializată în medicină pe bază de program integral era reglementată de acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare la 20 iunie 1975 și care și-au început formarea de specialist până la 31 decembrie 1983 ca titlurile lor de calificare să fie însoțite de un certificat care să ateste că s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(2) Fiecare stat membru recunoaște titlul de calificare ca medic specialist eliberat în Spania pentru medicii care au absolvit o formare specializată înainte de 1 ianuarie 1995, chiar dacă nu îndeplinește cerințele minime de formare prevăzute la articolul 25, în măsura în care respectivul titlu de calificare este însoțit de un certificat eliberat de autoritățile spaniole competente și atestă că persoana în cauză a promovat proba de competență profesională specifică organizată în cadrul măsurilor excepționale de recunoaștere prevăzute în Decretul Regal 1497/99 pentru a verifica dacă persoana în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al medicilor care posedă titlurile de calificare ca medic specialist definite, pentru Spania, în anexa V punctele 5.1.2 și 5.1.3.

(3) Fiecare stat membru care a abrogat actele cu putere de lege și actele administrative privind eliberarea titlurile de calificare ca medic specialist prevăzute în anexa V punctele 5.1.2 și 5.1.3 și care a luat

▼B

măsuri privind drepturile dobândite în favoarea resortisanților săi le recunoaște resortisanților celorlalte state membre dreptul de a beneficia de aceleași măsuri, în cazul în care respectivele titluri de calificare au fost eliberate înainte de data de la care statul membru gazdă a încetat să mai elibereze titluri de calificare pentru specializarea în cauză.

Datele de abrogare a acestor dispoziții sunt prevăzute în anexa V punctul 5.1.3.

Articolul 28

Formare specifică în medicină generală

(1) Admiterea la formarea specifică în medicină generală presupune absolvirea și validarea a șase ani de studii în cadrul ciclului de formare prevăzut la articolul 24.

(2) Formarea specifică în medicină generală care conduce la obținerea titlurilor de calificare eliberate înainte de 1 ianuarie 2006 are o durată de cel puțin doi ani, pe bază de program integral. În ceea ce privește titlurile de calificare eliberate după această dată, formarea specifică are o durată de cel puțin trei ani, pe bază de program integral.

Atunci când ciclul de formare menționat la articolul 24 cuprinde instruire practică asigurată de un spital autorizat care dispune de echipamente și servicii adecvate pentru medicina generală sau în cadrul unui cabinet de medicină generală autorizat sau al unui centru autorizat în care medicii acordă asistență medicală primară, durata acestei instruiri practice poate fi inclusă, în limita unui an, în durata prevăzută la primul paragraf pentru titlurile de calificare eliberate de la 1 ianuarie 2006.

Opțiunea prevăzută la paragraful al doilea este valabilă numai pentru statele membre în care durata formării specifice în medicină generală era de doi ani la 1 ianuarie 2001.

(3) Formarea specifică în medicină generală se realizează pe bază de program integral, sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Instruirea este mai mult practică decât teoretică.

Instruirea practică se asigură, pe de o parte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, într-un spital autorizat, care dispune de echipamente și servicii adecvate și, pe de altă parte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, în cadrul unui cabinet de medicină generală autorizat sau în cadrul unui centru autorizat în care medicii acordă asistență medicală primară.

Instruirea practică se desfășoară în strânsă legătură cu alte instituții sau structuri sanitare care se ocupă de medicina generală. Cu toate acestea, fără a se aduce atingere perioadelor minime menționate la paragraful al doilea, instruirea practică poate fi asigurată pe o perioadă maximă de șase luni în alte instituții sau structuri sanitare autorizate care se ocupă de medicina generală.

Formarea implică participarea personală a candidatului la activitatea profesională și la responsabilitățile persoanelor cu care lucrează.

(4) Statele membre condiționează eliberarea unei titlu de calificare specifică în medicină generală de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.1.1.

(5) Statele membre pot elibera titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.1.4 unui medic care nu a absolvit formarea prevăzută la prezentul articol, dar care a urmat o altă formare suplimentară atestată printr-un titlu de calificare eliberat de autoritățile competente ale unui stat membru. Cu toate acestea, pot elibera un titlu de calificare numai în cazul în care acesta atestă cunoștințe de un nivel echivalent, din punct de vedere calitativ, nivelului de cunoștințe care rezultă ca urmare a formării prevăzute la prezentul articol.

▼B

Statele membre stabilesc, în special, în ce măsură formarea suplimentară deja urmată de către solicitant, precum și experiența sa profesională pot fi luate în considerare pentru a înlocui formarea prevăzută la prezentul articol.

Statele membre pot elibera titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4 numai în cazul în care solicitantul a dobândit o experiență în medicină generală de cel puțin șase luni în cadrul unui cabinet de medicină generală sau al unui centru în care medicii acordă asistența medicală primară menționată la alineatul (3).

Articolul 29

Exercitarea activităților profesionale de medic generalist

Fiecare stat membru condiționează exercitarea activităților de medic generalist, sub rezerva dispozițiilor privind drepturile dobândite, în cadrul regimului său național de securitate socială, de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4.

Statele membre pot excepta de la aplicarea acestei condiții persoanele care sunt în curs de formare specifică în medicină generală.

Articolul 30

Drepturi dobândite specifice medicilor generaliști

(1) Fiecare stat membru stabilește drepturile dobândite. Cu toate acestea, trebuie să aibă în vedere că dreptul de a exercita activitățile de medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială fără titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4 constituie un drept dobândit pentru toți medicii care beneficiază de acest drept la data de referință menționată la punctul respectiv în temeiul dispozițiilor aplicabile profesiei de medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și care sunt stabiliți la data respectivă pe teritoriul său, beneficiind de dispozițiile articolului 21 sau ale articolului 23.

Autoritățile competente ale fiecărui stat membru eliberează medicilor care sunt titulari de drepturi obținute în temeiul primului paragraf, la cerere, un certificat care atestă dreptul de exercitare a activităților de medic generalist în cadrul propriului regim național de securitate socială, fără titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4.

(2) Fiecare stat membru recunoaște certificatele prevăzute la alineatul (1) paragraful al doilea, eliberate pentru resortisanții statelor membre de către celelalte state membre și le conferă același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care el însuși le eliberează și care permit exercitarea activităților de medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială.

Secțiunea 3

Asistent medical generalist

Articolul 31

Formarea de asistent medical generalist

(1) Admiterea la formarea de asistent medical generalist presupune o formare școlară generală de 10 ani, atestată de o diplomă, un certificat sau un alt titlu de calificare eliberat de autoritățile sau organismele competente ale unui stat membru sau de un certificat care atestă promovarea unui examen de admitere, de nivel echivalent, la școli de asistenți.

▼B

(2) Formarea de asistent medical generalist se desfășoară pe bază de program integral și include cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.2.1.

Lista de materii prevăzută în anexa V punctul 5.2.1 se poate modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), în scopul adaptării lor la progresul științific și tehnic.

Această actualizare nu poate presupune, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice.

(3) Formarea de asistent medical generalist constă în cel puțin trei ani de studii sau 4 600 de ore de instruire teoretică și clinică, perioada de instruire teoretică reprezentând cel puțin o treime, iar cea de instruire clinică cel puțin jumătate din perioada minimă de formare. Statele membre pot acorda exceptări parțiale persoanelor care au beneficiat de o astfel de formare în cadrul altor formări de nivel cel puțin echivalent.

Statele membre se asigură ca instituția care asigură formarea asistentului să fie responsabilă cu coordonarea dintre instruirea teoretică și clinică pentru întregul program de studii.

(4) Instruirea teoretică se definește ca fiind partea din formarea de asistent prin care asistenții candidați dobândesc cunoștințele, înțelegerea și competențele profesionale necesare pentru a organiza, acorda și evalua asistența medicală globală. Această formare este asigurată de personalul didactic în materie de asistență medicală, precum și de alte persoane competente, în școlile de asistenți, precum și în alte instituții de învățământ alese de instituția de formare.

(5) Instruirea clinică se definește ca fiind partea din formarea de asistent prin care asistentul candidat învață, în cadrul unei echipe, în contact direct cu un individ sănătos sau bolnav și/sau o colectivitate, să organizeze, să acorde și să evalueze asistența medicală global necesară, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite. Asistentul candidat învață nu numai să lucreze în echipă, ci și să coordoneze o echipă și să organizeze asistența medicală globală, inclusiv educația sanitară a indivizilor și a grupurilor mici în cadrul instituției sanitare sau al colectivității.

Această formare are loc în spitale și în alte instituții sanitare, precum și în colectivitate, sub responsabilitatea asistenților profesori și cu cooperarea și asistența altor asistenți calificați. În procesul de formare pot fi integrate și alte persoane calificate.

Asistenții candidați participă la activitățile serviciilor în cauză în măsura în care respectivele activități sunt necesare formării lor, permițându-le să își asume responsabilitățile pe care le implică îngrijirile la nivel de asistent.

(6) Formarea de asistent medical generalist oferă garanția că persoana interesată a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează asistența medicală generală, inclusiv cunoștințe suficiente despre organism, funcțiile fiziologice și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și relațiile existente între starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre natura și etica profesiei, precum și despre principiile generale privind sănătatea și asistența medicală;

(c) experiență clinică adecvată; această experiență, care ar trebui selectată pentru valoarea sa formatoare, trebuie dobândită sub supravegherea unui personal asistent calificat și în locuri în care importanța personalului calificat și echipamentele corespund asistenței medicale care trebuie acordată bolnavului;

(d) capacitatea de a participa la instruirea practică a personalului medical și experiența colaborării cu acest personal;

▼B

(e) experiența colaborării cu alți profesioniști din sectorul medical.

Articolul 32

Exercitarea activităților profesionale de asistent medical generalist

În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de asistent medical generalist sunt activitățile exercitate cu titlurile profesionale prevăzute în anexa V punctul 5.2.2.

Articolul 33

Drepturi dobândite specifice asistenților medicali generaliști

(1) Atunci când normele generale privind drepturile dobândite se aplică asistenților medicali generaliști, activitățile prevăzute la articolul 23 trebuie să cuprindă deplina responsabilitate pentru programarea, organizarea și acordarea asistenței medicale pacientului.

(2) În ceea ce privește titlurile poloneze de calificare ca asistent medical generalist, numai următoarele dispoziții se aplică în materie de drepturi dobândite. În ceea ce privește resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca asistent medical generalist au fost eliberate de Polonia sau a căror formare a început în acest stat înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime în materie de formare prevăzute la articolul 31, statele membre recunosc următoarele titluri de calificare ca asistent medical generalist în cazul în care sunt însoțite de un certificat care să declare că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal, în Polonia, activitățile de asistent medical generalist în perioada menționată în cele ce urmează:

(a) titlu de calificare ca asistent la nivel de licență (dyplom licencjata pielęgniarstwa): cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

(b) titlu de calificare ca asistent care să ateste absolvirea unor studii superioare, eliberat de o instituție de învățământ profesional medical (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej): cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.

Activitățile menționate trebuie să fi inclus deplina responsabilitate pentru programarea, organizarea și acordarea asistenței medicale pacientului.

(3) Statele membre recunosc titlurile de calificare ca asistent, eliberate în Polonia pentru asistenții care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime în materie de formare prevăzute la articolul 31, atestate de o „licență” obținută pe baza unui program special de revalorizare descris la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a legii privind profesiile de asistent și de moașă și privind alte acte juridice (*Jurnalul Oficial al Republicii Polone* din 30 aprilie 2004, nr. 92, pos. 885) și în Regulamentul Ministerului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile asigurate pentru asistenți și moașe titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final – matura) și absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor instituții de învățământ sanitar care formează asistenți și moașe (*Jurnalul Oficial al Republicii Polone* din 13 mai 2004, nr. 110, pos. 1170), cu scopul de a verifica dacă persoana în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al asistenților titulari ai unei diplome descrise, în cazul Poloniei, în anexa V punctul 5.2.2.

▼M1

Articolul 33a

În ceea ce privește titlul românesc de calificare ca asistent medical generalist, se aplică numai următoarele dispoziții în materie de drepturi dobândite:

În cazul resortisanților din statele membre ale căror titluri oficiale de calificare ca asistent medical generalist au fost acordate de către, sau a căror formare a început în, România înainte de data aderării și care nu satisface cerințele minime în materie de formare stabilite la articolul 31, statele membre recunosc titlul oficial de calificare ca asistent medical generalist (*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*) cu o educație postliceală obținută la o *școală postliceală*, ca fiind suficientă în cazul în care este însoțită de un certificat care specifică faptul că acei resortisanți ai statelor membre au exercitat în mod efectiv și legal activități de asistent medical generalist în România pentru o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi în decursul celor șapte ani care preced data emiterii certificatului.

Activitățile menționate trebuie să fi inclus asumarea întregii responsabilități pentru planificarea, organizarea și îndeplinirea sarcinilor care țin de asistența medicală acordată pacientului.

▼B

Secțiunea 4

Medic dentist

Articolul 34

Formare de bază de medic dentist

(1) Admiterea la formarea de bază de medic dentist presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, la universități sau la instituții de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

(2) Formarea de bază de medic dentist constă în total cel puțin cinci ani de instruire teoretică și practică pe bază de program integral, cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.3.1 și efectuate într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități.

Listele de materii prevăzute la anexa V punctul 5.3.1 se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), în scopul adaptării lor la progresul științific și tehnic.

Această actualizare nu poate implica, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind sistemul de profesii în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice.

(3) Formarea de bază de medic dentist garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează stomatologia, precum și o bună înțelegere a metodelor științifice, în special a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, de evaluare a faptelor stabilite științific și de analiză a datelor;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre constituția, fiziologia și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și influența pe care o au mediul natural și mediul social asupra stării de sănătate a ființei umane, în măsura în care aceste elemente se raportează la stomatologie;

▼B

(c) cunoștințe corespunzătoare despre structura și funcția dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, atât sănătoase, cât și bolnave, precum și raportul lor cu starea de sănătate generală și bunăstarea fizică și socială a pacientului;

(d) cunoștințe corespunzătoare despre disciplinele și metodele clinice care îi oferă o imagine coerentă asupra anomaliilor, leziunilor și bolilor dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și despre odontologie din perspectiva profilaxiei, diagnosticului și terapiei;

(e) o experiență clinică adecvată sub supraveghere corespunzătoare.

Formarea de bază de medic dentist conferă competențele necesare pentru toate activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe.

Articolul 35

Formarea de medic dentist specialist

(1) Admiterea la formarea de medic dentist specialist presupune absolvirea și validarea a cinci ani de instruire teoretică și practică în cadrul formării prevăzute la articolul 34 sau posesia documentelor prevăzute la articolele 23 și 37.

(2) Formarea de medic dentist specialist cuprinde instruire teoretică și practică într-un centru universitar, într-un centru de îngrijiri, de educație și de cercetare sau, după caz, într-o instituție de sănătate autorizată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente.

Formarea de medic dentist specialist se realizează pe bază de program integral, pe o perioadă de cel puțin trei ani și sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Formarea implică participarea personală a medicului dentist specialist candidat la activitatea și responsabilitățile instituției în cauză.

Perioada minimă de formare menționată la paragraful al doilea se poate modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), în scopul adaptării sale le progresul științific și tehnic.

(3) Statele membre condiționează eliberarea unui titlu de calificare ca medic dentist specialist de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic dentist cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.3.2.

Articolul 36

Exercitarea activităților profesionale de medic dentist

(1) În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de medic dentist sunt cele definite la alineatul (3) și exercitate cu titlurile profesionale încorporate în anexa V punctul 5.3.2.

(2) Profesia de medic dentist are la bază formarea de medic dentist prevăzută la articolul 34 și constituie o profesie specifică și distinctă de cea de medic, specializat sau nu. Exercitarea activităților profesionale de medic dentist presupune posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.3.2. Cei cărora li se aplică articolele 23 sau 37 sunt asimilați titularilor unui astfel de titlu de calificare.

(3) Statele membre se asigură ca medicii dentari să poată avea acces în mod general la activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și să poată exercita aceste activități, respectând totodată dispozițiile de reglementare și normele de deontologie care reglementează profesia la datele de referință prevăzute în anexa V punctul 5.3.2.

▼B

Articolul 37

Drepturi obținute specifice medicilor dentiști

(1) Fiecare stat membru recunoaște, în scopul exercitării activităților profesionale de medic dentist cu titlurile enumerate în anexa V punctul 5.3.2, titlurile de calificare ca medic ►M1 emise în Italia, Spania, Austria, Republica Cehă, Slovacia și România ◄ pentru persoanele care și-au început formarea de medic până la data de referință prevăzută în respectiva anexă pentru statul membru în cauză, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale respectivului stat.

Certificatul trebuie să ateste respectarea următoarelor două condiții:

(a) că persoanele în cauză s-au consacrat, în respectivul stat membru, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activităților prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

(b) că persoanele în cauză sunt autorizate să exercite respectivele activități în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru respectivul stat membru în anexa V punctul 5.3.2.

Sunt exceptați de la practica profesională de trei ani prevăzută la paragraful al doilea litera (a) persoanele care au absolvit studii de cel puțin trei ani, atestate de autoritățile competente ale statului în cauză ca fiind echivalente cu formarea prevăzută la articolul 34.

În ceea ce privește Republica Cehă și Slovacia, titlurile de calificare obținute în fosta Cehoslovacie beneficiază de aceeași recunoaștere ca și titlurile de calificare cehe și slovace și în aceleași condiții ca cele indicate în paragrafele anterioare.

(2) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic eliberate în Italia pentru persoanele care și-au început formarea universitară de medic după 28 ianuarie 1980 și până la 31 decembrie 1984, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile italiene competente.

Certificatul trebuie să ateste respectarea următoarelor trei condiții:

(a) că persoanele în cauză au promovat proba de aptitudini specifică organizată de autoritățile italiene competente pentru a verifica dacă posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al titularilor unui titlu de calificare prevăzut pentru Italia în anexa V punctul 5.3.2;

(b) că s-au consacrat, în Italia, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activităților prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

(c) că sunt autorizate să exercite sau exercită, în mod efectiv, legal, cu titlu principal și în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru Italia în anexa V punctul 5.3.2, activitățile prevăzute la articolul 36.

Sunt exceptați de la proba de aptitudini menționată la paragraful al doilea litera (a) persoanele care au absolvit studii de cel puțin trei ani, atestate de autoritățile competente ca fiind echivalente cu formarea prevăzută la articolul 34.

Persoanele care și-au început formarea universitară de medic după 31 decembrie 1984 sunt asimilate celor prevăzute anterior, cu condiția ca cei trei ani de studii menționați să fi început înainte de 31 decembrie 1994.

▼B

Secțiunea 5

Medic veterinar

Articolul 38

Formare de medic veterinar

(1) Formarea de medic veterinar constă în total în cel puțin cinci ani de instruire teoretică și practică pe bază de program integral, efectuate într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități, cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.4.1.

Listele de materii prevăzute la anexa V punctul 5.4.1 se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), în scopul adaptării lor la progresul științific și tehnic.

Această actualizare nu poate implica, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice.

(2) Admiterea la formarea de medic veterinar presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, instituțiile universitare sau la instituțiile de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

(3) Formarea de medic veterinar garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează activitățile de medic veterinar;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre structura și funcțiile animalelor sănătoase, creșterea lor, reproducerea lor, igiena lor în general, precum și alimentația lor, inclusiv tehnologia utilizată la fabricarea și conservarea alimentelor corespunzătoare nevoilor lor;

(c) cunoștințe corespunzătoare în domeniul comportamentului și protecției animalelor;

(d) cunoștințe corespunzătoare despre cauzele, natura, desfășurarea, efectele, diagnosticarea și tratamentul bolilor animale, indiferent dacă sunt tratate individual sau în grup; printre acestea, o cunoaștere specială a bolilor transmisibile la om;

(e) cunoștințe corespunzătoare despre medicina preventivă;

(f) cunoștințe corespunzătoare despre igiena și tehnologia utilizată pentru obținerea, fabricarea și punerea în circulație a hranei pentru animale sau a alimentelor de origine animală destinate consumului uman;

(g) cunoștințe corespunzătoare despre actele cu putere de lege și actele administrative privind domeniile menționate anterior;

(h) experiență clinică și practică corespunzătoare, sub o supraveghere corespunzătoare.

Articolul 39

Drepturi dobândite specifice medicilor veterinari

Fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (4), pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca medic veterinar au fost eliberate de Estonia sau a căror formare a început în acest stat înainte de 1 mai 2004, statele membre recunosc aceste titluri de calificare ca medic veterinar în cazul în care sunt însoțite de un certificat care să ateste că persoanele în cauză au exercitat în mod efectiv și legal, în Estonia, activitățile în cauză, pe o perioadă de cel puțin cinci ani

▼B

consecutivi în decursul ultimilor şapte ani anteriori eliberării certificatului.

Secţiunea 6

Moaşă

Articolul 40

Formare de moaşă

(1) Formarea de moaşă constă în total în cel puţin una dintre următoarele formări:

(a) o formare specifică de moaşă, pe bază de program integral, de cel puţin trei ani de instruire teoretică şi practică (tip I), cuprinzând cel puţin programa prevăzută în anexa V punctul 5.5.1;

(b) o formare specifică de moaşă, pe bază de program integral, de cel puţin douăzeci şi opt de luni (tip II), cuprinzând cel puţin programa prevăzută în anexa V punctul 5.5.1, care nu a făcut obiectul unei formări echivalente de asistent medical generalist.

Statele membre se asigură ca instituţia care asigură formarea moaşelor să fie responsabilă cu coordonarea dintre instruirea teoretică şi clinică pentru întregul program de studii.

Lista de materii prevăzută în anexa V punctul 5.5.1 se poate modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), în scopul adaptării lor la progresul ştiinţific şi tehnic.

Această actualizare nu poate presupune, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce priveşte formarea şi condiţiile de acces ale persoanelor fizice.

(2) Accesul la formarea de moaşă face obiectul uneia dintre următoarele condiţii:

(a) absolvirea cel puţin a primilor 10 ani de formare şcolară generală pentru tipul I sau

(b) posesia unui titlu de calificare ca asistent medical generalist prevăzut în anexa V punctul 5.2.2, pentru tipul II.

(3) Formarea de moaşă garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoştinţe şi competenţe:

(a) cunoştinţe corespunzătoare despre ştiinţele pe care se bazează activităţile de moaşă, în special despre obstetrică şi ginecologie;

(b) cunoştinţe corespunzătoare despre deontologia şi legislaţia profesională;

(c) cunoştinţe aprofundate despre funcţiile biologice, anatomie şi fiziologie în domeniul obstetricii şi al nou-născuţilor, precum şi cunoştinţe despre relaţiile existente între starea de sănătate şi mediul fizic şi social al fiinţei umane şi despre comportamentul acesteia;

(d) experienţă clinică adecvată sub supravegherea unui personal calificat în obstetrică şi în cadrul unor instituţii autorizate;

(e) cunoştinţe corespunzătoare despre formarea personalului sanitar şi experienţa colaborării cu personalul.

▼B

Articolul 41

Modalități de recunoaștere a titlurilor de calificare ca moașă

(1) Titlurile de calificare ca moașă prevăzute în anexa V punctul 5.5.2 beneficiază de recunoaștere automată în temeiul articolului 21, în cazul în care îndeplinesc unul dintre următoarele criterii:

(a) o formare a moașelor, pe bază de program integral, de cel puțin trei ani:

(i) fie condiționată de posesia unei diplome, a unui certificat sau a altui titlu care să permită accesul la universități sau la instituții de învățământ superior sau care să garanteze un nivel echivalent de cunoștințe;

(ii) fie urmată de o practică profesională de doi ani pentru care se eliberează un certificat în conformitate cu alineatul (2);

(b) o formare de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin doi ani sau 3 600 de ore, condiționată de posesia unui titlu de calificare ca asistent medical generalist prevăzut în anexa V punctul 5.2.2;

(c) o formare de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin douăzeci și opt de luni sau 3 000 de ore, condiționată de posesia unui titlu de calificare ca asistent medical generalist prevăzut în anexa V punctul 5.2.2, urmată de o practică profesională de un an pentru care se eliberează un certificat în conformitate cu alineatul (2).

(2) Certificatul menționat la alineatul (1) se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru de origine. El atestă că beneficiarul, după ce a obținut titlul de calificare ca moașă, a exercitat în mod satisfăcător, într-un spital sau într-o instituție de sănătate autorizată în acest sens, toate activitățile de moașă în perioada corespunzătoare.

Articolul 42

Exercitarea activităților profesionale de moașă

(1) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică activităților de moașă, astfel cum sunt definite de fiecare stat membru, fără a aduce atingere alineatului (2), și sunt exercitate cu titlurile profesionale încorporate în anexa V punctul 5.5.2.

(2) Statele membre se asigură ca moașele să poată avea cel puțin acces la activitățile menționate în cele ce urmează și să le exercite:

(a) asigurarea unei bune informări și consilierea în materie de planificare familială;

(b) diagnosticarea sarcinii, apoi supravegherea sarcinii normale, efectuarea examinărilor necesare pentru supravegherea evoluției sarcinii normale;

(c) prescrierea sau consilierea privind examinările necesare celei mai timpurii diagnosticări posibile a sarcinilor cu riscuri;

(d) stabilirea unui program de pregătire a viitorilor părinți și consilierea lor în materie de igienă și alimentație, asigurarea pregătirii complete pentru naștere;

(e) îngrijirea și asistarea mamei în timpul travaliului și monitorizarea stării fetusului *in utero* prin mijloace clinice și tehnice adecvate;

(f) coordonarea nașterilor normale, inclusiv, la nevoie, efectuarea de episiotomii și, în cazuri de urgență, practicarea nașterii în prezentație pelviană;

(g) recunoașterea, la mamă sau la copil, a semnelor de anunțare a unor anomalii care necesită intervenția unui medic și, după caz, asistarea

▼B

acestuia; luarea măsurilor de urgență care se impun în absența medicului, în special extragerea manuală a placentei, urmată eventual de examinarea manuală a uterului;

(h) examinarea și îngrijirea nou-născutului; luarea tuturor inițiativelor care se impun în caz de nevoie și practicarea, după caz, a resuscitării imediate;

(i) îngrijirea mamei, monitorizarea progreselor mamei în perioada postnatală și acordarea tuturor sfaturilor utile privind creșterea nounăscutului în cele mai bune condiții;

(j) practicarea îngrijirilor prescrise de medic;

(k) elaborarea rapoartelor scrise necesare.

Articolul 43

Drepturi dobândite specifice moașelor

(1) Fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, dar, în temeiul articolului 41, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională menționat la articolul 41 alineatul (2), titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre înainte de data de referință prevăzută în anexa V punctul 5.5.2, însoțite de un certificat care să ateste că respectivii resortisanți s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin doi ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(2) Dispozițiile alineatului (1) se aplică resortisanților statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă atestă o formare care a fost realizată pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania și care îndeplinește toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, dar, în temeiul articolului 41, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională menționat la articolul 41 alineatul (2), în cazul în care atestă o formare care a început înainte de 3 octombrie 1990.

(3) În ceea ce privește titlurile poloneze de calificare ca moașă, numai următoarele dispoziții se aplică în materie de drepturi dobândite.

În ceea ce privește resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă au fost eliberate de Polonia sau a căror formare a început în acest stat înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime în materie de formare prevăzute la articolul 40, statele membre recunosc următoarele titluri de calificare ca moașă în cazul în care sunt însoțite de un certificat care să declare că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal, în Polonia, activitățile de moașă în perioada menționată în cele ce urmează:

(a) titlu de calificare ca moașă la nivel de licență (dyplom licencjata pielęgniarstwa): cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

(b) titlu de calificare ca moașă care să ateste absolvirea unor studii superioare, eliberat de o instituție de învățământ profesional medical (dyplom położnej): cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.

(4) Statele membre recunosc titlurile de calificare ca moașă eliberate în Polonia pentru moașele care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime în materie de formare prevăzute la articolul 40, atestate de o „licență” obținută pe baza unui program special de revalorizare descris la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a legii privind profesiile de asistent și de moașă și privind alte acte juridice (*Jurnalul Oficial al Republicii Polone*

▼B

din 30 aprilie 2004, nr. 92, pos. 885) și în Regulamentul Ministerului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile asigurate pentru asistenți și moașe titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final – matura) și absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor instituții de învățământ sanitar care formează asistenți și moașe (*Jurnalul Oficial al Republicii Polone* din 13 mai 2004, nr. 110, pos. 1170), cu scopul de a verifica dacă persoana în cauză deține un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al moașelor titulare ai unei diplome descrise, în cazul Poloniei, în anexa V punctul 5.5.2.

▼M1

Articolul 43a

În ceea ce privește titlurile românești de calificare ca moașă, se aplică doar următoarele dispoziții în materie de drepturi dobândite:

În cazul resortisanților din statele membre ale căror titluri oficiale de calificare ca moașă (asistent medical obstetrică-ginecologie) au fost acordate de către România înainte de data aderării și care nu satisfac cerințele minime în materie de formare stabilite la articolul 40, statele membre recunosc titlurile oficiale de calificare menționate ca fiind suficiente pentru îndeplinirea activităților de moașă, în cazul în care sunt însoțite de un certificat care specifică faptul că acei resortisanți ai statelor membre au exercitat în mod efectiv și legal activități de moașă în România, pentru cel puțin cinci ani consecutivi în decursul celor șapte ani care preced emiterea certificatului.

▼B

Secțiunea 7

Farmacist

Articolul 44

Formare de farmacist

(1) Admiterea la formarea de farmacist presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, la universități sau la instituții de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

(2) Titlurile de calificare ca farmacist atestă o formare pe o perioadă de cinci ani, dintre care cel puțin:

(a) patru ani de instruire teoretică și practică la cursuri de zi într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități;

(b) șase luni de stagiu într-o farmacie deschisă publicului sau într-un spital, sub supravegherea serviciului farmaceutic al respectivului spital.

Acest ciclu de formare cuprinde cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.6.1. Listele de materii prevăzute la anexa V punctul 5.6.1 se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), în scopul adaptării lor la progresul științific și tehnic.

Această actualizare nu poate implica, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice.

(3) Formarea de farmacist garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre medicamente și substanțele utilizate pentru fabricarea produselor medicamentoase;

▼B

(b) cunoştinţe corespunzătoare despre tehnologia farmaceutică şi controlul fizic, chimic, biologic şi microbiologic al produselor medicamentoase;

(c) cunoştinţe corespunzătoare despre metabolism, efectele medicamentelor şi acţiunea substanţelor toxice, precum şi utilizarea produselor medicamentoase;

(d) cunoştinţe corespunzătoare care permit evaluarea datelor ştiinţifice privind produsele medicamentoase, pentru a putea furniza pe această bază informaţii corespunzătoare;

(e) cunoştinţe corespunzătoare despre condiţiile legale şi alte condiţii în materie de exercitare a activităţilor farmaceutice.

Articolul 45

Exercitarea activităţilor profesionale de farmacist

(1) În sensul prezentei directive, activităţile de farmacist sunt cele ale căror acces şi exercitare fac obiectul, în unul sau mai multe state membre, unor condiţii de calificare profesională şi care sunt deschise titularilor uneia dintre titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.6.2.

(2) Statele membre se asigură ca titularii unui titlu de calificare universitară sau de un nivel recunoscut ca fiind echivalent de farmacist care îndeplinesc condiţiile prevăzute în articolul 44 să poată avea cel puţin acces la activităţile menţionate în cele ce urmează şi să le exercite, sub rezerva, după caz, a unei cerinţe de experienţă profesională suplimentară:

(a) pregătirea formei farmaceutice a produselor medicamentoase;

(b) fabricarea şi testarea produselor medicamentoase;

(c) testarea produselor medicamentoase într-un laborator de testare a produselor medicamentoase;

(d) stocarea, conservarea şi distribuirea de produse medicamentoase în stadiul de comerţ cu ridicata;

(e) pregătirea, testarea, stocarea şi distribuirea produselor medicamentoase în farmaciile deschise publicului;

(f) pregătirea, testarea, stocarea, şi distribuirea produselor medicamentoase în spitale;

(g) difuzarea de informaţii şi consiliere privind produsele medicamentoase.

(3) Atunci când, într-un stat membru, accesul la una dintre activităţile de farmacist sau exercitarea acesteia este condiţionată, în afară de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.6.2, de necesitatea unei experienţe profesionale suplimentare, respectivul stat membru recunoaşte ca dovadă suficientă în acest sens un certificat al autorităţilor competente ale statului membru de origine conform căruia persoana în cauză a exercitat respectivele activităţi în statul membru de origine pe o perioadă egală.

(4) Recunoaşterea menţionată la alineatul (3) nu se aplică în ceea ce priveşte experienţa profesională de doi ani solicitată de Marele Ducat al Luxemburgului pentru atribuirea unei concesii de stat de farmacie deschisă.

(5) Atunci când, într-un stat membru, la 16 septembrie 1985 se desfăşura un concurs pe bază de probe, destinat să selecteze dintre titularii menţionaţi la alineatul (2) pe cei care sunt autorizaţi să devină proprietari ai noilor farmacii a căror creare a fost decisă în cadrul unui sistem naţional de repartizare geografică, respectivul stat membru, prin derogare de la alineatul (1), poate să menţină respectivul concurs şi să

▼B

invite resortisanții statelor membre care posedă unul dintre titlurile de calificare ca farmacist prevăzute în anexa V punctul 5.6.2 sau care fac obiectul dispozițiilor articolului 23.

Secțiunea 8

Arhitect

Articolul 46

Formare de arhitect

(1) Formarea de arhitect constă în total, cel puțin, fie în patru ani de studii pe bază de program integral, fie în șase ani de studii, dintre care cel puțin trei ani pe bază de program integral, într-o universitate sau într-o instituție de învățământ comparabilă. Această formare trebuie atestată de reușita la un examen la nivel universitar.

Formarea la nivel universitar și a cărei componentă principală este arhitectura trebuie să mențină un echilibru între aspectele teoretice și practice ale formării în arhitectură și trebuie să asigure dobândirea următoarelor cunoștințe și competențe:

(a) capacitatea de a concepe proiecte arhitecturale care să corespundă atât cerințelor estetice, cât și cerințelor tehnice;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre istoria și teoriile arhitecturii, precum și despre arte, tehnologii și științe umane conexe;

(c) cunoștințe despre arte frumoase ca factori ce pot influența calitatea conceperii proiectelor arhitecturale;

(d) cunoștințe corespunzătoare despre urbanism, planificarea și tehnicile aplicate în procesul de planificare;

(e) capacitatea de a înțelege relațiile dintre oameni și creațiile arhitecturale, pe de o parte, și creațiile arhitecturale și mediul lor, pe de altă parte, precum și capacitatea de a înțelege necesitatea de a armoniza creațiile arhitecturale și spațiile în funcție de necesitățile și scara umană;

(f) capacitatea de a înțelege profesia de arhitect și rolul său în societate, în special prin elaborarea de proiecte ținând seama de factorii sociali;

(g) cunoștințe despre metodele de cercetare și de pregătire a proiectului de construcție;

(h) cunoștințe despre problemele de proiectare structurală, de construcție și de inginerie asociate proiectării clădirilor;

(i) cunoștințe corespunzătoare despre probleme fizice și tehnologii, precum și a funcției construcțiilor, astfel încât să le doteze cu toate elementele de confort interior și de protecție climatică;

(j) capacitatea tehnică care să îi permită să conceapă construcții care să îndeplinească cerințele utilizatorilor, respectând totodată limitele impuse de buget și de reglementările în domeniul construcțiilor;

(k) cunoștințe corespunzătoare despre industrii, organizații, reglementări și proceduri care intervin în procesul de concretizare a proiectelor în clădiri și de integrare a planurilor în planificarea generală.

(2) Cunoștințele și competențele prevăzute la alineatul (1) se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) în scopul adaptării lor la progresul științific și tehnic.

Această actualizare nu poate implica, pentru nici un stat membru, o modificare a principiilor legislative existente privind regimul profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice.

▼B

Articolul 47

Derogări de la condițiile de formare ca arhitect

(1) Prin derogare de la articolul 46, se recunoaște, de asemenea, ca respectând dispozițiile articolului 21, formarea „Fachhochschulen” în Republica Federală Germania, pe o perioadă de trei ani, în curs la 5 august 1985, care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 46 și care permite accesul la activitățile prevăzute la articolul 48 în respectivul stat membru cu titlul profesional de arhitect, cu condiția ca formarea să fie completată de o perioadă de experiență profesională de patru ani, în Republica Federală Germania, atestată de un certificat eliberat de asociația profesională pe lista căreia este înscris arhitectul care dorește să beneficieze de dispozițiile prezentei directive.

Asociația profesională trebuie să stabilească în prealabil că lucrările realizate de arhitectul în cauză în domeniul arhitecturii constituie o aplicare probantă a tuturor cunoștințelor și competențelor prevăzute la articolul 46 alineatul (1). Certificatul se eliberează în conformitate cu aceeași procedură ca cea aplicabilă înscrierii pe lista asociației profesionale.

(2) Prin derogare de la articolul 46, se recunoaște, de asemenea, ca respectând dispozițiile articolului 21, în cadrul promovării sociale sau al studiilor universitare cu frecvență parțială, formarea care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 46, atestată printr-un examen în arhitectură promovat de către o persoană care lucrează de șapte ani sau mai mult în domeniul arhitecturii sub supravegherea unui arhitect sau a unui birou de arhitectură. Respectivul examen trebuie să fie de nivel universitar și să fie echivalentă cu examenul final menționat la articolul 46 alineatul (1) primul paragraf.

Articolul 48

Exercitarea activităților profesionale de arhitect

(1) În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de arhitect sunt cele exercitate în mod normal cu titlul profesional de arhitect.

(2) Se consideră că îndeplinesc condițiile necesare pentru a exercita activitățile de arhitect cu titlul profesional de arhitect resortisanții unui stat membru autorizați să poarte acest titlu în aplicarea unei legi care atribuie autorității competente a unui stat membru competența de a acorda acest titlu resortisanților statelor membre care s-au distins în mod deosebit prin calitatea realizărilor lor în domeniul arhitecturii. Un certificat eliberat de statul lor membru de origine trebuie să ateste că activitățile persoanei în cauză se încadrează în domeniul arhitecturii.

Articolul 49

Drepturi dobândite specifice arhitecților

(1) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca arhitect prevăzute în anexa VI punctul 6, eliberate de alte state membre și care atestă o formare care a început cel târziu în decursul anului academic de referință prevăzut în respectiva anexă, chiar dacă nu îndeplinesc cerințele minime prevăzute la articolul 46, dându-le același efect pe teritoriul său ca și titlurile de calificare ca arhitect pe care el însuși le eliberează în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de arhitect și exercitarea acestora.

Se recunosc, în aceste condiții, certificatele autorităților competente ale Republicii Federale Germania care atestă echivalența titlurilor de calificare eliberate de la 8 mai 1945 de către autoritățile competente ale Republicii Democrate Germania cu titlurile de calificare prevăzute în anexa menționată anterior.

▼B

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), fiecare stat membru recunoaşte, acordându-le, în ceea ce priveşte accesul la activităţile profesionale de arhitect şi exercitarea acestora cu titlul profesional de arhitect, acelaşi efect pe teritoriul său ca şi titlurilor de calificare pe care el însuşi le eliberează, certificatele eliberate pentru resortisanţii statelor membre de către statele membre care au pus în aplicare norme privind accesul la activităţile de arhitect şi exercitarea acestor activităţi la următoarele date:

(a) la 1 ianuarie 1995, pentru Austria, Finlanda şi Suedia;

(b) la 1 mai 2004, pentru Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia şi Slovacia;

(c) la 5 august 1987, pentru celelalte state membre.

Certificatele prevăzute la primul paragraf atestă că titularul lor a fost autorizat, până cel târziu la data respectivă, să poarte titlul profesional de arhitect şi că s-a consacrat efectiv, în cadrul normelor menţionate anterior, activităţilor în cauză pe o perioadă de cel puţin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani dinainte de data eliberării certificatului.

CAPITOLUL IV

Dispoziţii comune privind stabilirea

Articolul 50

Documente şi formalităţi

(1) Atunci când hotărăsc asupra unei cereri de obţinere a autorizaţiei de exercitare a profesiei reglementate în cauză în aplicarea prezentului titlu, autorităţile competente ale statului membru gazdă pot solicita documentele şi certificatele enumerate în anexa VII.

În momentul prezentării lor, documentele prevăzute în anexa VII punctul 1 literele (d), (e) şi (f) nu pot fi mai vechi de trei luni.

Statele membre, organismele şi alte persoane juridice asigură confidenţialitatea informaţiilor transmise.

(2) În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate solicita autorităţilor competente ale unui stat membru o confirmare a autenticităţii certificatelor şi a titlurilor de calificare eliberate în acest alt stat membru, precum şi, după caz, confirmarea faptului că beneficiarul îndeplineşte, în ceea ce priveşte profesiile prevăzute la capitolul III din prezentul titlu, condiţiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 şi 46.

(3) În cazul unor îndoieli justificate, atunci când o autoritate competentă a unui stat membru a eliberat un titlu de calificare, astfel cum a fost definit la articolul 3 alineatul (1) litera (c), care include o formare urmată în totalitate sau parţial într-o instituţie legal stabilită pe teritoriului unui alt stat membru, statul membru gazdă are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare:

(a) în cazul în care formarea asigurată de instituţia în cauză a fost certificată în mod oficial de instituţia de învăţământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare;

(b) în cazul în care titlul de calificare eliberat este acelaşi cu cel care ar fi fost eliberat în cazul în care ciclul de formare ar fi fost acelaşi în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare şi

(c) în cazul în care titlul de calificare eliberat conferă aceleaşi drepturi de acces la profesie pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare.

▼B

(4) Atunci când un stat membru gazdă solicită resortisanților săi depunerea unui jurământ sau a unei declarații solemne pentru a avea acces la o profesie reglementată și în cazul în care formularea respectivului jurământ sau a respectivei declarații nu poate fi utilizată de resortisanții celorlalte state membre, statul membru se asigură că persoana în cauză poate utiliza o formulare echivalentă corespunzătoare.

Articolul 51

Procedură de recunoaștere reciprocă a calificărilor profesionale

(1) Autoritatea competentă a statului membru gazdă confirmă primirea dosarului solicitantului în termen de o lună de la data primirii sale și îl informează, după caz, cu privire la lipsa oricărui document.

(2) Procedura de examinare a unei cereri de obținere a autorizației de a exercita o profesie reglementată trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorității competente a statului membru gazdă, în oricare dintre cazuri, în termen de trei luni de la data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză. Cu toate acestea, acest termen se poate prelungi cu o lună în cazurile reglementate la capitolele I și II din prezentul titlu.

(3) Decizia sau neluarea unei decizii în termenul menționat anterior face obiectul unei acțiuni în justiție în temeiul legislației naționale.

Articolul 52

Utilizarea titlului profesional

(1) Atunci când, într-un stat membru gazdă, utilizarea unui titlu profesional privind una dintre activitățile profesiei în cauză este reglementată, resortisanții celorlalte state membre care sunt autorizați să exercite o profesie reglementată în temeiul titlului III utilizează titlul profesional din statul membru gazdă care, în respectivul stat, corespunde acestei profesii, și utilizează, de asemenea, eventualele sale abrevieri.

(2) Atunci când o profesie este reglementată în statul membru gazdă de către o asociație sau organizație în sensul articolului 3 alineatul (2), resortisanții statelor membre sunt autorizați să utilizeze titlul profesional acordat de respectiva organizație sau asociație, sau abrevierea acestuia, numai în cazul în care prezintă o dovadă că sunt membri ai respectivei organizații sau asociații.

Atunci când condiționează obținerea calității de membru de anumite calificări, asociația sau organizația poate face acest lucru numai în condițiile prevăzute de prezenta directivă în ceea ce privește resortisanții altor state membre care posedă calificări profesionale.

TITLUL IV

NORME PRIVIND EXERCITAREA PROFESIEI

Articolul 53

Cunoștințe lingvistice

Persoanele care beneficiază de recunoașterea calificărilor profesionale trebuie să aibă cunoștințele lingvistice necesare exercitării profesiei în statul membru gazdă.

▼B

Articolul 54

Utilizarea titlurilor de calificare

Fără a aduce atingere articolelor 7 și 52, statul membru gazdă se asigură de recunoașterea dreptului persoanelor interesate de a-și utiliza titlul de calificare care li s-au conferit în statul membru de origine și, eventual, abrevierea acestora, în limba respectivului stat. Statul membru gazdă poate prevedea ca titlul să fie urmat de denumirea și adresa instituției sau comisiei care l-a eliberat. Atunci când titlul de calificare din statul membru de origine poate fi confundat în statul membru gazdă cu un titlu care necesită, în respectivul stat membru gazdă, o formare suplimentară care nu a fost urmată de beneficiar, respectivul stat membru gazdă poate solicita ca acesta să utilizeze titlul de calificare din statul membru de origine într-o formă adecvată, indicată de statul membru gazdă.

Articolul 55

Aprobarea din partea caselor de asigurări de sănătate

Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (1) și articolului 6 primul paragraf litera (b), statele membre care solicită persoanelor care și-au obținut calificările profesionale pe teritoriul lor efectuarea unui stagiu pregătitor și/sau a unei perioade de experiență profesională pentru a fi aprobate de o casă de asigurări de sănătate exceptează de la această obligație titularii de calificări profesionale de medic și de medic dentist obținute într-un alt stat membru.

TITLUL V

COOPERARE ADMINISTRATIVĂ ȘI COMPETENȚE DE APLICARE

Articolul 56

Autorități competente

(1) Autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine colaborează îndeaproape și își acordă asistență reciprocă pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei directive. Ele asigură confidențialitatea informațiilor pe care le schimbă.

(2) Autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine fac schimb de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale care au fost acordate sau privind alte fapte specifice grave care pot avea consecințe asupra exercitării activităților în temeiul prezentei directive, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal prevăzută de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date [1] și de Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) [2].

Statul membru de origine examinează veridicitatea faptelor, iar autoritățile sale decid cu privire la natura și amploarea investigațiilor pe care trebuie să le realizeze și comunică statului membru gazdă concluziile rezultate din informațiile transmise.

---

[1] JO L 281, 23.11.1995, p. 31, directivă astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

[2] JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

▼B

(3) Fiecare stat membru desemnează, până la 20 octombrie 2007, autoritățile și organismele competente autorizate să elibereze sau să primească titlurile de calificare și alte documente sau informații, precum și pe cele autorizate să primească cererile și să ia deciziile prevăzute în prezenta directivă și informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

(4) Fiecare stat membru desemnează un coordonator al activităților autorităților menționate la alineatul (1) și informează celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Coordonatorii au următoarele sarcini:

(a) să promoveze o aplicare uniformă a prezentei directive;

(b) să colecteze toate informațiile utile punerii în aplicare a prezentei directive, în special cele privind condițiile de acces la profesiile reglementate în statele membre.

Pentru îndeplinirea sarcinii prevăzute la litera (b), coordonatorii pot apela la punctele de contact menționate la articolul 57.

Articolul 57

Puncte de contact

Fiecare stat membru desemnează, până la 20 octombrie 2007, un punct de contact care are următoarele sarcini:

(a) să furnizeze cetățenilor și punctelor de contact din celelalte state membre orice informație utilă pentru recunoașterea calificărilor profesionale prevăzută de prezenta directivă, în special informații privind legislația națională care reglementează profesiile și exercitarea acestora, inclusiv legislația socială, precum și, după caz, normele de deontologie;

(b) să asiste cetățenii în realizarea drepturilor conferite în temeiul prezentei directive, după caz, în cooperare cu celelalte puncte de contact și autoritățile competente ale statului membru gazdă.

La cererea Comisiei, punctele de contact o informează cu privire la rezultatele cazurilor tratate în temeiul literei (b), în termen de două luni de la data sesizării lor.

Articolul 58

Comitetul pentru recunoașterea calificărilor profesionale

(1) Comisia este asistată de un comitet pentru recunoașterea calificărilor profesionale, denumit în continuare „comitet”, format din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din decizia menționată.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la două luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 59

Consultarea

Comisia consultă experți din grupurile profesionale în cauză în mod corespunzător, în special în cadrul lucrărilor comitetului prevăzut la articolul 58 și prezintă comitetului menționat un raport motivat.

▼B

TITLUL VI

ALTE DISPOZIȚII

Articolul 60

Rapoarte

(1) De la 20 octombrie 2007, statele membre prezintă Comisiei, la fiecare doi ani, un raport privind punerea în aplicare a sistemului introdus. În afară de observații generale, acest raport cuprinde un rezumat statistic al deciziilor luate, precum și o descriere a principalelor probleme care decurg din punerea în aplicare a prezentei directive.

(2) De la 20 octombrie 2007, Comisia elaborează, la fiecare cinci ani, un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 61

Clauză de derogare

În cazul în care, pentru aplicarea unei dispoziții a prezentei directive, un stat membru întâmpină dificultăți majore în anumite domenii, Comisia examinează respectivele dificultăți în colaborare cu statul membru în cauză.

După caz, Comisia decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), să permită statului membru respectiv să deroge de la aplicarea dispoziției în cauză, pentru o perioadă limitată.

Articolul 62

Abrogarea

Directivele 77/452/CEE, 77/453/CEE, 78/686/CEE, 78/687/CEE, 78/1026/CEE, 78/1027/CEE, 80/154/CEE, 80/155/CEE, 85/384/CEE, 85/432/CEE, 85/433/CEE, 89/48/CEE, 92/51/CEE, 93/16/CEE și 1999/42/CE se abrogă cu efect de la 20 octombrie 2007. Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă, iar actele adoptate în temeiul respectivelor directive nu sunt afectate de abrogarea lor.

Articolul 63

Transpunerea

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 20 octombrie 2007. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 64

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼B

Articolul 65

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA I

Lista asociațiilor sau organizațiilor profesionale care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2)

IRLANDA [1]

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland [2]
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland [2]
3. The Association of Certified Accountants [2]
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

REGATUL UNIT

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers

---

[1] Resortisanții irlandezi sunt și membri ai următoarelor asociații sau organizații din Regatul Unit:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

[2] Doar în sensul activității de verificare a conturilor.

▼B

28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼B

ANEXA II

Lista formărilor care au o structură specială prevăzute la articolul 11 alineatul (6) litera (c) punctul (ii)

1. *Domeniul paramedical și socio-pedagogic*

Formare pentru:

în Germania:

▼M2

— asistent(ă) puericultor (puericultoare) și de sănătate [„Gesundheits- und Kinderkrankenpfleger(in)”);

▼B

— fiziokinetoterapeut [„Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)”] ([1]);

— medic expertiză a capacității de muncă/ergoterapeut („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut”);

— logoped („Logopäde/Logopädin”);

— ortoptist [„Orthoptist(in)”];

— educator (educatoare) recunoscut(ă) de stat [„Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)”];

— educator(educatoare) terapeut(ă) recunoscut(ă) de stat [„Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)”];

— asistent(ă) tehnic(ă) medical(ă) de laborator [„medizinisch-technische(r) Laboratoriums- Assistent(in)”];

— asistent(ă) tehnic(ă) medical(ă) radiolog [„medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)”];

— asistent(ă) tehnic(ă) medical(ă) pentru diagnosticare funcțională [„medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik”];

— tehnician veterinar [„veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)”];

— dietician(ă) [„Diätassistent(in)”];

— tehnician farmacist („Pharmazieingenieur”), formare asigurată înainte de 31 martie 1994 pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania sau pe teritoriul noilor Länder;

▼M2

_____

▼B

— logoterapeut [„Sprachtherapeut(in)”];

▼M2

— asistent(ă) medical(ă) de geriatrie („Altenpflegerin und Altenpfleger”);

▼C1

acestea reprezentând cursuri de formare profesională cu o durată totală de minimum 13 ani, care includ:

— fie o perioadă de minimum trei ani de formare profesională într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen, în unele cazuri completată printr-un curs de specializare cu o durată de unul sau doi ani, care se încheie printr-un examen;

— fie o perioadă de minimum de doi ani și jumătate într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen și este completată printr-o practică profesională cu o durată de cel puțin șase luni sau printr-un stagiu de cel puțin șase luni, într-o instituție acreditată;

— fie o perioadă de minimum doi ani într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen, completată printr-o practică profesională de cel puțin un an sau printr-un stagiu de cel puțin un an, într-o instituție acreditată.

([1]) De la 1 iunie 1994, titlul profesional de „Krankengymnast(in)” se înlocuiește cu cel de „Physiotherapeut(in)”. Cu toate acestea, membrii acestei profesii care și-au obținut diploma înainte de această dată pot continua, dacă doresc, să poarte titlul de „Krankengymnast(in)”.

▼B

în Republica Cehă:

— soră medicală („zdravotnický asistent”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 13 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și patru ani de formare profesională într-un liceu sanitar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”;

— asistent de nutriție („nutriční asistent”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 13 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și patru ani de formare profesională într-un liceu sanitar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”;

în Italia:

— tehnician dentar („odontotecnico”);

— optician („ottico”);

▼C1

acestea reprezentând cursuri de formare profesională cu o durată totală de minimum 13 ani, care includ:

— fie o perioadă de minimum trei ani de formare profesională într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen, în unele cazuri completată printr-un curs de specializare cu o durată de unul sau doi ani, care se încheie printr-un examen;

— fie o perioadă de minimum doi ani și jumătate într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen și este completată printr-o practică profesională cu o durată de cel puțin șase luni sau printr-un stagiu de cel puțin șase luni, într-o instituție acreditată;

— fie o perioadă de minimum doi ani într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen și este completată printr-o practică profesională de cel puțin un an sau printr-un stagiu de cel puțin un an, într-o instituție acreditată.

▼B

în Cipru:

— tehnician dentar („οδοντοτεχνίτης)”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 14 ani, dintre care cel puțin șase ani de studii primare, șase ani de studii secundare și doi ani de studii superioare, urmată de un an de experiență profesională;

— optician („τεχνικός οπτικός”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 14 ani, dintre care cel puțin șase ani de studii primare, șase ani de studii secundare și doi ani de studii superioare, urmată de un an de experiență profesională;

în Letonia:

— asistent stomatolog („zobārstniecības māsa”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 13 ani, dintre care cel puțin 10 ani de studii primare și doi ani de studii profesionale într-o instituție de învățământ sanitar, urmată de trei ani de experiență profesională la sfârșitul cărora, pentru obținerea unui certificat de specializare, trebuie promovat un examen;

— asistent de laborator pentru analize biomedicale („biomedicīnas laborants”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin 10 ani de studii școlare generale și doi ani de studii profesionale într-o instituție de învățământ sanitar, urmată de doi ani de experiență profesională la sfârșitul cărora, pentru obținerea unui certificat de specializare, trebuie promovat un examen;

— tehnician dentar („zobu tehniķis”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin 10 ani de studii școlare generale și doi ani de studii profesionale într-o instituție de învățământ sanitar, urmată de doi ani de experiență profesională la sfârșitul cărora, pentru obținerea unui certificat de specializare, trebuie promovat un examen;

▼B

— asistent medical fizioterapie („fizioterapeita asistents”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 13 ani, dintre care cel puțin 10 ani de studii școlare generale și trei ani de studii profesionale într-o instituție de învățământ sanitar, urmată de doi ani de experiență profesională la sfârșitul cărora, pentru obținerea unui certificat de specializare, trebuie promovat un examen;

în Luxemburg:

— asistent(ă) tehnic(ă) medical(ă) radiolog [„assistant(e) technique médical (e) en radiologie”];

— asistent(ă) tehnic medical de laborator [„assistant(e) technique médical(e) de laboratoire”];

— asistent(ă) psihiatrie („infirmier/ière psychiatrique”);

— asistent(ă) tehnic(ă) medical(ă) în domeniul chirurgiei [„assistant(e) technique médical(e) en chirurgie”];

▼M2

— asistent(ă) medical(ă) în pediatrie;

— asistent(ă) anestezie și reanimare;

— maseur (maseuză);

▼B

— educator (educatoare) („éducateur/trice”);

▼C1

acestea reprezentând cursuri de formare profesională cu o durată totală de minimum 13 ani, care includ:

— fie o perioadă de minimum trei ani de formare profesională într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen, în unele cazuri completată printr-un curs de specializare cu o durată de unul sau doi ani, care se încheie printr-un examen;

— fie o perioadă de minimum doi ani și jumătate într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen și este completată printr-o practică profesională cu o durată de cel puțin șase luni sau printr-un un stagiu de cel puțin șase luni, într-o instituție acreditată;

— fie o perioadă de minimum doi ani într-o școală specializată, care se încheie printr-un examen și este completată printr-o practică profesională de cel puțin un an sau printr-un stagiu de cel puțin un an, într-o instituție acreditată.

▼B

în Țările de Jos:

— asistent veterinar („dierenartsassistent”),

▼C1

acestea reprezentând cursuri de formare profesională cu o durată totală de minimum 13 ani, care includ trei ani de formare profesională într-o școală specializată (program „MBO”) sau, alternativ, trei ani de formare profesională în sistemul dual de învățământ („LLW”), ambele încheindu-se printr-un examen.

▼B

în Austria:

— formarea de bază specializată în asistență pediatrică („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege”);

▼M2

care reprezintă un ciclu de cursuri de formare profesională cu o durată totală de cel puțin treisprezece ani, dintre care cel puțin zece ani de studii școlare generale și trei ani de formare profesională în cadrul unei școli specializate de asistență medicală, care se încheie cu un examen care trebuie promovat pentru a putea obține diploma;

▼B

— formarea de bază specializată în asistență psihiatrică („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege”);

▼M2

care reprezintă un ciclu de cursuri de formare profesională cu o durată totală de cel puțin treisprezece ani, dintre care cel puțin zece ani de studii școlare generale și trei ani de formare profesională în cadrul unei școli specializate de asistență medicală, care se încheie cu un examen care trebuie promovat pentru a putea obține diploma;

▼B

— optician specializat în lentile de contatc („Kontaktlinsenoptiker”);

— pedichiurist („Fußpfleger”);

— audioprotezist („Hörgeräteakustiker”);

— droghist („Drogist”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de cel puțin 14 ani, dintre care o formare de cel puțin cinci ani într-un cadru de formare structurat divizat, pe de o parte, într-o perioadă de ucenicie de cel puțin trei ani, incluzând o formare urmată parțial la locul de muncă și parțial asigurată de o instituție profesională și, pe de altă parte, o perioadă de stagiu și de formare care se încheie cu un examen profesional ce conferă dreptul de exercitare a profesiei și de formare a ucenicilor;

— maseur („Masseur”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de 14 ani, dintre care o formare de cinci ani într-un cadru de formare structurat, incluzând o perioadă de ucenicie de doi ani, o perioadă de stagiu și de formare de doi ani și o formare de un an, care se încheie cu un examen profesional ce conferă dreptul de exercitare a profesiei și de formare a ucenicilor;

— puericultor (puericultoare) („Kindergärtner/in”);

— educator („Erzieher”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de 13 ani, dintre care o formare profesională de cinci ani într-o școală specializată, care se încheie cu un examen;

în Slovacia:

— profesor în domeniul dansului în școlile de studii artistice de bază („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 14 ani și jumătate, dintre care opt ani de învățământ de bază, patru ani de studii într-o instituție de învățământ secundar specializat și o formare de cinci semestre în pedagogia dansului;

— educator în instituții de educație specializate și în centre de servicii sociale („vychovávatel' v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 14 ani, dintre care opt-nouă ani de învățământ de bază, patru ani de studii într-o instituție de învățământ secundar specializată în pedagogie sau într-o altă instituție de învățământ secundar și doi ani de studii complementare de pedagogie cu frecvență redusă.

2. *Sectorul meșteșugarilor și al lucrătorilor calificați în meserii de tip artizanal (Mester/Meister/Maître) reprezentând formări legate de activități artizanale neincluse la titlul III capitolul II din prezenta directivă.*

Următoarele formări:

în Danemarca:

— optician („optometrist”),

acest ciclu are o durată totală de 14 ani, inclusiv cinci ani de formare profesională, din care doi ani și jumătate de instruire teoretică asigurată de instituția de formare profesională și doi ani și jumătate de instruire practică efectuată la locul de muncă, care se încheie cu un examen recunoscut referitor la activitatea artizanală și care conferă dreptul de a folosi titlul de „Mester”;

— tehnician ortoped („ortopædimekaniker”),

acest ciclu are o durată totală de 12 ani și jumătate, inclusiv trei ani și jumătate de formare profesională, din care un semestru de instruire teoretică asigurată de instituția de formare profesională și trei ani de instruire practică

▼B

efectuată la locul de muncă, care se încheie cu un examen recunoscut referitor la activitatea artizanală și care conferă dreptul de a folosi titlul de „Mester”;

— confecționer încălțăminte ortopedică („ortopædiskomager”),

acest ciclu are o durată totală de 13 ani și jumătate, inclusiv patru ani și jumătate de formare profesională, dintre care doi ani de instruire teoretică asigurată de instituția de formare profesională și doi ani și jumătate de instruire practică efectuată la locul de muncă, care se încheie cu un examen recunoscut referitor la activitatea artizanală și care conferă dreptul de a folosi titlul de „Mester”.

în Germania:

— optician („Augenoptiker”);

— tehnician dentar („Zahntechniker”);

▼M2

— tehnician ortoped „Orthopädietechniker”);

▼B

— audioprotezist („Hoergeraete-Akustiker”);

▼M2

_____

▼B

— confecționer încălțăminte ortopedică („Orthopaedieschuhmacher”);

în Luxemburg:

— optician („opticien”);

— tehnician dentar („mécanicien dentaire”);

— audioprotezist („audioprothésiste”);

— tehnician ortoped/bandajist („mécanicien orthopédiste/bandagiste”);

— confecționer încălțăminte ortopedică („orthopédiste-cordonnier”),

aceste cicluri au o durată totală de 14 ani, inclusiv cel puțin cinci ani într-un cadru de formare structurat, parțial la locul de muncă și parțial în cadrul instituției de formare profesională, care se încheie cu un examen care trebuie promovat pentru a putea exercita orice activitate considerată ca fiind de artizanat, cu titlu independent sau ca salariat cu un nivel comparabil de răspundere;

în Austria:

— bandajist („Bandagist”);

— corsetier („Miederwarenerzeuger”)

— optician („Optiker”);

— confecționer încălțăminte ortopedică („Orthopädieschuhmacher”);

— tehnician ortoped („Orthopädietechniker”);

— tehnician dentar („Zahntechniker”);

— grădinar („Gärtner”);

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de cel puțin 14 ani, din care o formare de cel puțin cinci ani într-un cadru de formare structurat divizat, pe de o parte, într-o perioadă de ucenicie de cel puțin trei ani, cuprinzând o formare parțial efectuată la locul de muncă și parțial asigurată de o instituție de învățământ profesional și, pe de altă parte, într-o perioadă de stagiu și de formare de cel puțin doi ani, care se încheie cu un examen de masterat care conferă dreptul de a exercita profesia, de a forma ucenici și de a utiliza titlul de „Meister”;

formările de maiștri artizani în domeniul agriculturii și al silviculturii, cum ar fi:

— maistru în agricultură („Meister in der Landwirtschaft”);

— maistru în activitatea gospodăriilor rurale („Meister in der landlichen Hauswirtschaft”);

▼B

— maistru în horticultură („Meister im Gartenbau”);

— maistru în cultura legumicolă („Meister im Feldgemusebau”);

— maistru în cultura fructelor și utilizarea fructelor („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung”);

— maistru în viticultură și tehnici viticole („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft”);

— maistru în industria lactatelor și brânzeturilor („Meister in der Molkerei- und Kasewirtschaft”);

— maistru în creșterea cailor („Meister in der Pferdewirtschaft”);

— maistru în industria piscicolă („Meister in der Fischereiwirtschaft”);

— maistru în industria avicolă („Meister in der Geflugelwirtschaft”);

— maistru în apicultură („Meister in der Bienenwirtschaft”);

— maistru în industria forestieră („Meister in der Forstwirtschaft”);

— maistru în arboricultură forestieră („Meister in der Forstgarten-und Forstpflegewirtschaft”);

— maistru în stocarea produselor agricole („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de cel puțin 15 ani, din care o formare de cel puțin șase ani într-un cadru de formare structurat divizat, pe de o parte, într-o perioadă de ucenicie de cel puțin trei ani, cuprinzând o formare parțial efectuată la locul de muncă și parțial asigurată de o instituție de învățământ profesional și, pe de altă parte, într-o perioadă de stagiu de trei ani, care se încheie cu un examen de masterat care are legătură cu profesia și care conferă dreptul de a forma ucenici și de a utiliza titlul de „Meister”;

în Polonia

— instructor în domeniul instruirii profesionale practice („Nauczyciel praktycznej nauki zawodu”),

care reprezintă o formare cu o durată de:

(i) opt ani de formare de bază și cinci ani de formare profesională la nivel de liceu sau o formare echivalentă la nivel de liceu într-un domeniu relevant, urmată de o formare pedagogică cu o durată totală de cel puțin 150 de ore, de o formare în domeniul securității și igienei la locul de muncă și de doi ani de experiență profesională în profesia care urmează să fie predată sau

(ii) opt ani de formare de bază și cinci ani de formare profesională la nivel de liceu și o diplomă care să ateste absolvirea unui ciclu de formare într-o instituție de învățământ superior pedagogic tehnic sau

(iii) opt ani de formare de bază, între doi și trei ani de formare profesională de bază la nivel de liceu și cel puțin trei ani de experiență profesională, atestată printr-o o diplomă de masterat în respectiva profesie, urmată de o formare pedagogică cu o durată totală de cel puțin 150 de ore;

în Slovacia:

— maistru în domeniul pregătirii profesionale („majster odbornej výchovy”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, din care opt ani de formare de bază, patru ani de instruire profesională [ciclu complet de instruire profesională la nivel de liceu și/sau o perioadă de ucenicie în ciclul (similar) de formare profesională sau de ucenicie în cauză], o experiență profesională cu o durată totală de cel puțin trei ani în domeniul formării sau uceniciei urmate și studii suplimentare în pedagogie la facultatea de pedagogie sau la o universitate tehnică, sau un ciclu complet de învățământ secundar și o perioadă de ucenicie în ciclul (similar) de formare profesională sau de ucenicie în cauză, o experiență profesională cu o durată totală de cel puțin trei ani în domeniul formării sau uceniciei urmate și studii suplimentare în pedagogie la facultatea de pedagogie sau, până la 1 septembrie 2005, o formare specializată în domeniul pedagogiei specializate, asigurată în centre metodologice de formare a maiștrilor în domeniul pregătirii profesionale în școli specializate, fără studii pedagogice suplimentare.

▼M2

2a *Maistru („Meister/Maître”) (educație și formare profesională care conduc la obținerea titlului de maistru) în următoarele profesii:*

în Germania:

— constructor și montator de structuri metalice („Metallbauer”);

— specialist în fabricarea de instrumente chirurgicale („Chirurgiemechaniker”);

— tinichigiu carosier („Karosserie- und Fahrzeugbauer”);

— mecanic auto („Kraftfahrzeugtechniker”);

— mecanic biciclete și motociclete („Zweiradmechaniker”);

— instalator frigotehnist („Kälteanlagenbauer”);

— informatician („Informationstechniker”);

— mecanic agricol („Landmaschinenmechaniker”);

— armurier („Büchsenmacher”);

— tinichigiu („Klempner”);

— instalator centrale termice („Installateur und Heizungsbauer”);

— tehnician electronist („Elektrotechniker”);

— constructor de mașini electrice („Elektromaschinenbauer”);

— constructor naval („Boots- und Schiffbauer”);

— zidar și betonist („Maurer und Betonbauer”);

— constructor și instalator de sobe și echipamente de încălzire cu aer cald („Ofen- und Luftheizungsbauer”);

— dulgher („Zimmerer”);

— acoperitor învelitor țiglă („Dachdecker”);

— constructor drumuri („Straßenbauer”);

— montator de izolații termice și acustice („Wärme-, Kälte- und Schallschutzisolierer”);

— fântânar („Brunnenbauer”);

— pietrar și sculptor („Steinmetz und Steinbildhauer”);

— stucaturist („Stuckateur”);

— zugrav vopsitor („Maler und Lackierer”);

— constructor de schelării („Gerüstbauer”);

— hornar („Schornsteinfeger”);

— confecționer și reparator de instrumente și aparate de precizie („Feinwerkmechaniker”);

— tâmplar („Tischler”);

— frânghier („Seiler”);

— brutar („Bäcker”);

— patiser („Konditor”);

— măcelar („Fleischer”);

— frizer („Frisör”);

— geamgiu („Glaser”);

— sticlar suflător și prelucrător de obiecte din sticlă („Glasbläser und Glasapparatebauer”);

— mecanic vulcanizator și reparator pneuri („Vulkaniseur und Reifenmechaniker”);

în Luxemburg:

— brutar patiser („boulanger-pâtissier”);

▼M2

— patiser-preparator ciocolată-cofetar-preparator înghețată („pâtissier-chocolatier-confiseur-glacier”);

— măcelar carmangiu („boucher-charcutier”);

— măcelar carmangiu măcelar de carne de cal („boucher-charcutier-chevalin”);

— șef de unitate de alimentație („traiteur”);

— morar („meunier”);

— croitor („tailleur-couturier”);

— modistă pălărier („modiste-chapelier”);

— blănar („fourreur”);

— cizmar pantofar („bottier-cordonnier”)å;

— ceasornicar („horloger”);

— bijutier aurar („bijoutier-orfèvre”);

— frizer („coiffeur”);

— estetician („esthéticien”);

— specialist în mecanică generală („mécanicien en mécanique générale”);

— instalator de lifturi, ascensoare pentru mărfuri, scări mecanice și echipamente de manipulare („installateur d'ascenseurs, de monte-charges, d'escaliers mécaniques et de matériel de manutention”);

— armurier („armurier”);

— fierar („forgeron”);

— mecanic utilaje și instalații industriale și de construcții („mécanicien de machines et de matériels industriels et de la construction”);

— mecanic electronist automobile și motociclete („mécanicien-électronicien d'autos et de motos”);

— constructor carosier („constructeur réparateur de carosseries”);

— reparator și vopsitor de autovehicule („débosseleur-peintre de véhicules automoteurs”);

— bobinator („bobineur”);

— specialist în instalații și aparatură audiovizuală („électronicien d'installations et d'appareils audiovisuels”);

— electronist rețele de televiziune prin cablu („constructeur réparateur de réseaux de télédistribution”);

— electronist birotică și informatică („électronicien en bureautique et en informatique”);

— mecanic de mașini și materiale agricole și viticole („mécanicien de machines et de matériel agricoles et viticoles”);

— arămar („chaudronnier”);

— galvanotipist („galvaniseur”);

— specialist în automobile („expert en automobiles”);

— antreprenor în construcții („entrepreneur de construction”);

— antreprenor drumuri și pavaje („entrepreneur de voirie et de pavage”);

— constructor de șape („confectionneur de chapes”);

— antreprenor izolații termice, acustice și de etanșare („entrepreneur d'isolations thermiques, acoustiques et d'étanchéité”);

— specialist în instalații de încălzire și tehnico sanitare („installateur de chauffage-sanitaire”);

— instalator aparate frigorifice („installateur frigoriste”);

— electrician („électricien”);

▼M2

— instalator firme luminoase („installateur d'enseignes lumineuses”);

— electronist în comunicare și informatică („électronicien en communication et en informatique”);

— instalator sisteme de alarmă și de securitate („installateur de systèmes d'alarmes et de sécurité”);

— tâmplar ebenist („menuisier-ébéniste”);

— parchetar („parqueteur”);

— instalator elemente prefabricate („poseur d'éléments préfabriqués”);

— fabricant instalator de obloane, jaluzele, marchize și storuri („fabricant poseur de volets, de jalousies, de marquises et de store”);

— antreprenor construcții metalice („entrepreneur de constructions métalliques”);

— constructor cuptoare („constructeur de fours”);

— țiglar tinichigiu („couvreur-ferblantier”);

— dulgher („charpentier”);

— marmurier cioplitor în piatră („marbrier-tailleur de pierres”);

— faianțar („carreleur”);

— constructor specializat în plafoane și fațade („plafonneur-façadier”);

— pictor decorator („peintre-décorateur”);

— geamgiu oglindar („vitrier-miroitier”);

— tapițer decorator („tapissier-décorateur”);

— constructor instalator de șemineuri și sobe din faianță („constructeur poseur de cheminées et de poêles en faïence”);

— tipograf („imprimeur”);

— operator media („opérateur média”);

— stereotipar („sérigraphe”);

— legător („relieur”);

— tehnician specializat în materialul medico-chirurgical („mécanicien de matériel médico-chirurgical”);

— instructor auto („instructeur de conducteurs de véhicules automoteurs”);

— constructor instalator pardoseli și acoperișuri metalice („fabricant poseur de bardages et toitures métalliques”);

— fotograf („photographe”);

— constructor reparator instrumente muzicale („fabricant réparateur d'instruments de musique”);

— instructor de înot („instructeur de natation”);

în Austria:

— șef de șantier pentru execuția lucrărilor („Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”);

— brutar („Bäcker”);

— fântânar („Brunnenmeister”);

— acoperitor învelitor țiglă („Dachdecker”);

— tehnician electronist („Elektrotechniker”);

— măcelar („Fleischer”);

— frizer și peruchier (stilist) [„Friseur und Perückenmacher (Stylist)”];

— instalator instalații tehnico sanitare și de gaze („Gas- und Sanitärtechnik”);

— geamgiu („Glaser”);

▼M2

— trăgător șlefuitor sticlă plată („Glasbeleger und Flachglasschleifer”);

— sticlar suflător și prelucrător de obiecte din sticlă („Glasbläser und Glasapparatebauer”);

— șlefuitor și tăietor de sticlă cu goluri (activități artizanale asociate) [„Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler (verbundenes Handwerk)”];

— sobar („Hafner”);

— tehnician de încălzire („Heizungstechnik”);

— instalator instalații de ventilare (activități artizanale asociate) [„Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)”];

— instalator instalații de refrigerare și climatizare („Kälte- und Klimatechnik”);

— electronist rețele de comunicații („Kommunikationselektronik”);

— patiser, inclusiv preparatorii de turtă dulce și dulciuri glasate, înghețată și produse din ciocolată [„Konditor (Zuckerbäcker) einschl. der Lebzelter und der Kanditen- Gefrorenes- und -Schokoladewarenerzeugung”];

— mecanic auto („Kraftfahrzeugtechnik”);

— carosier, inclusiv tinichigiu și vopsitor de caroserii (activități artizanale asociate) [„Karosseriebauer einschl. Karosseriespengler u. -lackierer (verbundenes Handwerk)”];

— prelucrarea materialelor plastice („Kunststoffverarbeitung”);

— zugrav decorator („Maler und Anstreicher”);

— lăcuitor („Lackierer”);

— aurar (suflare și decorare cu aur) („Vergolder und Staffierer”);

— fabricant de insigne și de firme (activități artizanale asociate) [„Schilderherstellung (verbundenes Handwerk)”];

— tehnician mecatronist în domeniul construcției de aparate electrice și al automatizării („Mechatroniker f. Elektromaschinenbau u. Automatisierung”);

— tehnician mecatronist în domeniul electronicii („Mechatroniker f. Elektronik”);

— tehnician în birotică și sisteme informatice („Büro- und EDV-Systemtechnik”);

— tehnician mecatronist în domeniul tehnologiei mașinilor și al fabricației de mașini („Mechatroniker f. Maschinen- und Fertigungstechnik”);

— tehnician mecatronist în domeniul echipamentelor medicale (activități artizanale asociate) [„Mechatroniker f. Medizingerätetechnik (verbundenes Handwerk)”];

— tehnician în ingineria suprafețelor („Oberflächentechnik”);

— artizan în arta metalului (activități artizanale asociate) [„Metalldesign (verbundenes Handwerk)”];

— lăcătuș („Schlosser”);

— fierar („Schmied”);

— tehnician în domeniul mașinilor agricole („Landmaschinentechnik”);

— instalator („Spengler”);

— arămar (activități artizanale asociate) [„Kupferschmied (verbundenes Handwerk)”];

— maistru cioplitor în marmură, inclusiv fabricant de pietre artificiale și de terrazzo – mozaic („Steinmetzmeister einschl. Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher”);

— stucaturist și lucrător în ghips („Stukkateur und Trockenausbauer”);

— tâmplar („Tischler”);

— tehnician machetist („Modellbauer”);

▼M2

— dogar („Binder”);

— strungar („Drechsler”);

— constructor de vapoare („Bootsbauer”);

— sculptor (activități artizanale asociate) [„Bildhauer (verbundenes Handwerk)”];

— mecanic vulcanizator („Vulkaniseur”);

— armurier (inclusiv comerțul cu arme) [„Waffengewerbe (Büchsenmacher) einschl. des Waffenhandels”];

— specialist în izolație termică, acustică și antiincendiu („Wärme- Kälte- Schall- und Branddämmer”);

— maistru dulgher pentru execuția lucrărilor („Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”),

care reprezintă un ciclu de cursuri de formare profesională cu o durată totală de cel puțin treisprezece ani, inclusiv un curs de formare de cel puțin trei ani efectuat într-un cadru structurat, asigurat, parțial, de întreprindere și, parțial, de o instituție specializată de formare profesională, care se încheie cu un examen, precum și o formare teoretică și practică de cel puțin un an de meșter artizan. Promovarea examenului de meșter artizan conferă dreptul de a exercita profesia în calitate de persoană independentă, de a forma ucenici și de a utiliza titlul de „maistru”„Meister/Maître”).

▼B

3. *Domeniul maritim*

(a) *Transportul maritim*

Următoarele formări:

în Republica Cehă:

— matelot de punte („palubní asistent”);

— ofițer de punte pe pasarelă („námořní poručík”);

— ofițer secund („první palubní důstojník”);

— căpitan („kapitán”);

— mecanic („strojní asistent”);

— ofițer mecanic de punte („strojní důstojník”);

— mecanic secund („druhý strojní důstojník”);

— mecanic șef („první strojní důstojník”);

— electrician („elektrotechnik”);

— electrician șef („elektrodůstojník”);

în Danemarca:

— căpitan în marina comercială („skibsfører”);

— ofițer secund („overstyrmand”);

— timonier, ofițer de punte („enestyrmand, vagthavende styrmand”);

— ofițer de punte („vagthavende styrmand”);

— mecanic de vapor („maskinchef”);

— prim ofițer mecanic („1. maskinmester”);

— prim ofițer mecanic/mecanic șef de cart („1. maskinmester/vagthavende maskinmester”).

în Germania:

— căpitan de vas mare de coastă („Kapitän AM”);

— căpitan de vas de coastă („Kapitän AK”);

— ofițer de punte pe vas mare de coastă („Nautischer Schiffsoffizier AMW”);

— ofițer de punte pe vas de coastă („Nautischer Schiffsoffizier AKW”);

▼B

— ofițer mecanic, categoria C – șef al sălii mașinilor („Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen”);

— mecanic șef, categoria C – șef al sălii mașinilor („Schiffsmaschinist CMa - Leiter von Maschinenanlagen”);

— ofițer mecanic de punte, categoria C („Schiffbetriebstechniker CTW”);

— mecanic șef, categoria C – ofițer tehnician unic responsabil („Schiffsmaschinist CMaW - Technischer Alleinoffizier”);

în Italia:

— ofițer de punte („ufficiale di coperta”);

— ofițer mecanic („ufficiale di macchina”);

în Letonia:

— inginer electrician la bordul navelor („kuģu elektromehāniķis”);

— operator pentru aparate frigorifice („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”);

în Țările de Jos:

— șef de cart pe vas de coastă (cu formare suplimentară) [„stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)”];

— inginer de motor cu diplomă („diploma motordrijver”);

— funcționar destinat serviciului de ajutor trafic maritim („VTS functionarist”),

▼M1

în România

— timonier maritim II/4 ST CW („timonier maritim”)

▼B

care reprezintă o formare:

— în Republica Cehă:

(i) pentru matelot de punte („palubní asistent”):

1. persoană în vârstă de cel puțin 20 de ani;

2. (a) instituție de formare sau o școală maritimă – secția navigație, cele două cicluri trebuie să se încheie cu examenul „maturitni zkouska” și efectuarea unui serviciu pe mare autorizat, cu o durată de minimum șase luni, efectuat la bordul navelor în timpul studiilor, sau

(b) serviciu pe mare autorizat, cu o durată de minimum doi ani, ca matelor făcând parte dintr-o echipă de cart pe pasarelă cu misiunea de a acorda sprijin la bordul navei și o formare autorizată, conformă cu standardele de competență menționate la secțiunea A-II/1 din codul STCW (Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart), asigurată de o instituție de formare sau de o școală maritimă dintr-un stat parte la Convenția STCW în cauză și promovarea unui examen în fața unei comisii recunoscute de CTM (Comitetul privind transporturile maritime al Republicii Cehe);

(ii) pentru ofițer de punte pe pasarelă („námořní poručík”):

1. serviciu pe mare autorizat în calitate de matelot de punte la bordul navelor cu o capacitate brută egală sau mai mare de 500, cu o durată de minimum șase luni pentru titularii de diplome acordate de instituții de formare sau de școli maritime sau de un an pentru titularii de diplome obținute ca urmare a absolvirii unui ciclu de formare autorizat, dintre care cel puțin șase luni în calitate de matelot făcând parte dintr-o echipă de cart pe pasarelă;

2. registru de formare la bordul navei pentru cadeți, completat în mod corespunzător și autorizat;

(iii) pentru ofițer secund („první palubní důstojník”):

▼B

brevet de ofițer de cart pe pasarelă pentru navele cu o capacitate brută egală sau mai mare de 500 și serviciu pe mare autorizat cu o durată de minimum 12 luni în această funcție.

(iv) pentru căpitan („kapitán”):

= brevet de căpitan pentru navele cu o capacitate brută de 500 - 3 000;

= brevet de ofițer secund pentru navele cu o capacitate brută egală sau mai mare de 3 000, serviciu pe mare autorizat cu o durată de minimum șase luni în calitate de ofițer secund pe navele cu o capacitate brută egală sau mai mare de 500 și serviciu pe mare autorizat cu o durată de minimum șase luni în calitate de ofițer secund pe navele cu o capacitate brută egală sau mai mare de 3 000.

(v) pentru mecanic („strojní asistent”):

1. persoană în vârstă de cel puțin 20 de ani;

2. instituție de formare sau o școală maritimă – secția inginerie maritimă și serviciu pe mare autorizat, cu o durată de minimum șase luni efectuată la bordul navelor în timpul studiilor;

(vi) pentru ofițer mecanic de punte („strojní důstojník”):

serviciu pe mare autorizat, în calitate de mecanic, cu o durată de minimum șase luni în cazul titularului unei diplome eliberate de o instituție de formare sau de o școală maritimă;

(vii) pentru mecanic secund („druhý strojní důstojník”):

serviciu pe mare autorizat, cu o durată de minimum 12 luni, în calitate de al treilea ofițer mecanic la bordul navelor, al căror aparat principal de propulsie are o putere egală sau mai mare de 750 kW;

(viii) pentru mecanic șef („první strojní důstojník”):

brevet corespunzător de mecanic secund pentru navele al căror aparat principal de propulsie are o putere egală sau mai mare de 3 000 kW și serviciu pe mare autorizat, cu o durată de minimum șase luni, efectuat în această funcție;

(ix) pentru electrician („elektrotechnik”):

1. persoană în vârstă de cel puțin 18 ani;

2. instituție de formare maritimă sau o altă instituție, facultatea de electrotehnică sau o școală tehnică de inginerie electrotehnică; toate ciclurile de formare trebuie să se încheie cu examenul „maturitni zkouska” și o experiență practică autorizată cu o durată de minimum 12 luni în domeniul electrotehnicii;

(x) pentru electrician șef („elektrodustojnik”):

1. instituție de formare maritimă sau o altă instituție, facultatea de electrotehnică, altă instituție de formare sau o instituție de învățământ secundar în domeniul electrotehnicii; toate ciclurile de formare trebuie să se încheie cu examenul „maturitni zkouska” sau cu un examen de stat;

2. serviciu pe mare autorizat, în calitate de electrician, cu o durată de minimum 12 luni pentru titularii de diplome eliberate de instituții de formare sau de școlile maritime, ori de douăzeci și patru de luni pentru titularii de diplome eliberate de o instituție de învățământ secundar;

— în Danemarca, de nouă ani de școală primară, urmați de o perioadă de formare de bază și/sau de serviciu pe mare cu o durată cuprinsă între 17 și 36 de luni, la care se adaugă:

(i) pentru ofițerul de punte, un an de formare profesională specializată;

(ii) pentru ceilalți, teri ani de formare profesională specializată;

— în Germania, cu o durată totală care poate varia între 14 și 18 ani, inclusiv un ciclu de trei ani de formare profesională fundamentală și un an de serviciu pe mare, urmați de unul sau doi ani de formare profesională specializată, completată, după caz, de doi ani de practică profesională în navigație;

▼B

— în Letonia:

(i) pentru inginer electrician la bordul navelor („kuģu elektromehāniķis”):

1. persoană în vârstă de cel puțin 18 ani;

2. care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani și jumătate, dintre care cel puțin nouă ani de formare de bază și cel puțin trei ani de instruire profesională. De asemenea, este necesară efectuarea unui serviciu pe mare de cel puțin șase luni în calitate de electrician pe navă sau de asistent al inginerului electrician de la bordul navelor cu o putere mai mare de 750 kW. Formarea profesională se încheie cu un examen special organizat de autoritatea competentă, în conformitate cu programa de formare aprobată de Ministerul Transporturilor;

(ii) pentru operator pentru aparate frigorifice („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”):

1. persoană în vârstă de cel puțin 18 ani;

2. care reprezintă o formare cu o durată de cel puțin 13 ani, cuprinzând cel puțin nouă ani de formare de bază și cel puțin trei ani de instruire profesională. De asemenea, este necesară efectuarea unui serviciu pe mare de cel puțin 12 luni în calitate de asistent al inginerului specializat în domeniul frigorific. Formarea profesională se încheie cu un examen special, organizat de autoritatea competentă, în conformitate cu programa de formare aprobată de Ministerul Transporturilor.

— în Italia, cu o durată totală de 13 ani, din care cel puțin cinci ani de formare profesională, care se încheie cu un examen și este completată, după caz, de un stagiu profesional;

— în Țările de Jos:

(i) pentru șef de cart pe vas de coastă (cu formare suplimentară) [stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)] și pentru supraveghetor de motor cu diplomă („diploma motordrijver”), incluzând un ciclu de studii cu o durată de 14 ani, dintre care cel puțin doi ani într-o școală de formare profesională specializată, completat cu un stagiu de 12 luni;

(ii) pentru funcționar în cadrul serviciului de trafic maritim („VTS-functionarist”), cu o durată totală de cel puțin 15 ani, incluzând cel puțin trei ani de instruire profesională superioară („HBO”) sau de instruire profesională secundară („MBO”), completată de cicluri de specializare la nivel național sau regional, fiecare incluzând cel puțin 12 săptămâni de instruire teoretică și se încheie cu un examen

și care sunt recunoscute de Convenția internațională STCW (Convenția internațională din 1978 privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart),

▼M1

— în România, pentru timonier maritim II/4 ST CW („timonier maritim»):

1. o persoană care a împlinit vârsta de 18 ani;

2. (a) este titularul unui certificat de capacitate de marinar corespunzător (studii maritime medii); a efectuat un stagiu de îmbarcare de 24 de luni ca marinar la bordul navelor maritime, din care cel puțin 12 luni au fost efectuate în ultimii cinci ani; a urmat un curs autorizat pentru promovarea la nivelul de execuție (7 zile);

(b) sau este titularul unui certificat de capacitate de marinar corespunzător (studii maritime medii) și al unui brevet de operator de radiocomunicații, tehno-operator în serviciul mobil maritim; a efectuat un stagiu de îmbarcare de 24 de luni ca marinar și operator de radiocomunicații, tehno-operator în serviciul maritim mobil sau operator GMDSS-ROC; a urmat un curs autorizat pentru promovarea la nivelul de execuție (7 zile).

▼B

(b) *Pescuitul maritim:*

Următoarele formări:

▼B

în Germania:

— căpitan, pescuit la mare adâncime („Kapitaen BG/Fischerei”);

— căpitan, pescuit de coastă („Kapitaen BK/Fischerei”);

— ofițer de punte, pescador de mare adâncime („Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei”);

— ofițer de punte, vas de coastă („Nautischer Schiffsoffizier BKW/Fischerei”);

în Țările de Jos:

— șef de cart/mecanic V („stuurman werktuigkundige V”);

— mecanic IV (pescador) („werktuigkundige IV visvaart”);

— șef de cart IV (pescador) („stuurman IV visvaart”);

— șef de cart/mecanic IV („stuurman werktuigkundige VI”),

care reprezintă o formare:

— în Germania, cu o durată totală cuprinsă între 14 și 18 ani, dintre care un ciclu de trei ani de formare profesională de bază și un an de serviciu pe mare, urmate de unul sau doi ani de formare profesională specializată completată, după caz, de doi ani de experiență în navigație;

— în Țările de Jos, care cuprinde un ciclu variind între 13 și 15 ani, dintre care cel puțin doi ani sunt efectuați într-o instituție de formare profesională specializată, urmat de o perioadă de practică profesională de 12 luni,

și este recunoscută de Convenția Torremolinos (Convenția internațională din 1977 privind securitatea navelor de pescuit).

4. *Domeniul tehnic*

Următoarele formări:

în Republica Cehă:

— tehnician autorizat, constructor autorizat („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel”),

care reprezintă o formare profesională cu o durată de cel puțin nouă ani, dintre care patru ani de formare tehnică într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”, și cinci ani de experiență profesională, care se încheie cu un test de calificare profesională pentru a exercita activitățile profesionale selectate din domeniul construcțiilor [în conformitate cu Legea nr. 50/1976 Sb. (legea privind construcțiile) și Legea nr. 360/1992 Sb];

— mecanic vehicul feroviar („fyzická osoba řídící drážní vozidlo”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de formare profesională într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”, urmat de examenul de stat privind propulsia vehiculelor;

— revizor cale ferată („drážní revizní technik”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar în domeniul mecanicii sau al electronicii, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”;

— instructor școlar auto („učitel autoškoly”),

persoană în vârstă de cel puțin 24 de ani; care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar în domeniul circulației sau al mecanicii, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”;

— tehnician de stat însărcinat cu revizia tehnică a automobilului („kontrolní technik STK”),

persoană în vârstă de cel puțin 21 de ani; care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de

▼B

bază și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška” și urmată de cel puțin doi ani de practică tehnică. Persoana în cauză trebuie să dețină un permis de conducere, să nu aibă antecedente penale, să fi urmat o formare specială de tehnician de stat cu o durată de cel puțin 120 de ore și să fi promovat examenul final;

— mecanic responsabil cu controlul emisiilor vehiculelor („mechanik měření emisí”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”; de asemenea, candidatul trebuie să urmeze cel puțin trei ani de practică tehnică și o formare specială de mecanic responsabil cu controlul emisiilor vehiculelor, cu o durată de opt ore, și să promoveze examenul final;

— căpitan, categoria I („kapitán I. třídy”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 15 ani, dintre care opt ani de formare de bază și trei ani de instruire profesională, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”, și urmată de un examen de obținere a unui certificat de aptitudini. Formarea profesională trebuie să fie urmată de patru ani de experiență profesională, care se încheie cu un examen;

— restaurator de monumente reprezentând lucrări artizanale („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de 12 ani, în cazul în care se urmează ciclul complet de formare tehnică la nivel de liceu în domeniul restaurării; sau studii cu o durată cuprinsă între 10 și 12 ani într-un ciclu de formare conex, plus cinci ani de experiență profesională, în cazul în care se urmează ciclul complet de formare tehnică la nivel de liceu, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”, sau opt ani de experiență profesională, în cazul în care se urmează ciclul de formare tehnică la nivel de liceu, care se încheie cu un examen final;

— restaurator de opere de artă care nu sunt monumente și care sunt conservate în colecțiile muzeelor și galeriilor, precum și de alte obiecte cu valoare culturală („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de 12 ani, plus cinci ani de experiență profesională, în cazul unui ciclu complet de formare tehnică la nivel de liceu urmat în domeniul restaurării și care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”;

— responsabil cu gestionarea deșeurilor („odpadový hospodář”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška” și minimum cinci ani de experiență în domeniul gestionării deșeurilor, dobândită în decursul ultimilor 10 ani;

— tehnician șef minier („technický vedoucí odstřelů”),

care reprezintă o formare cu o durată totală de cel puțin 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare inițială și cel puțin patru ani de instruire profesională într-o instituție de învățământ secundar, care se încheie cu examenul „maturitní zkouška”,

urmată de:

doi ani în calitate de artificier în subteran (pentru activitățile din subteran) și un an în calitate de artificier la suprafață (pentru activitățile la suprafață), inclusiv șase luni ca ajutor de artificier;

un ciclu de 100 de ore de instruire teoretică și practică, urmat de un examen susținut în fața autorității locale competente din sectorul minier;

experiență profesională de șase luni sau mai mult în domeniul organizării și executării exploziilor miniere de mare importanță;

un ciclu de 32 de ore de instruire teoretică și practică, urmat de un examen susținut în fața autorității cehe competente în sectorul minier;

▼M2

_____

▼B

în Letonia:

— ajutor mecanic de locomotivă [„vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs”],

persoană în vârstă de cel puțin 18 ani; care reprezintă o formare cu o durată totală de 12 ani, dintre care cel puțin opt ani de formare de bază și cel puțin patru ani de instruire profesională. Formarea profesională se încheie cu un examen special, organizat de angajator. Obținerea unui certificat de aptitudini eliberat de autoritatea competentă pentru cinci ani;

în Țările de Jos:

— executor judecătoresc („gerechtsdeurwaarder”);

— tehnician protezist-ortezist („tandprotheticus”),

care reprezintă un ciclu de studii și formare profesională:

(i) în cazul executorului judecătoresc („gerechtsdeurwaarder”), cu o durată totală de cel puțin 19 ani, dintre care opt ani de învățământ obligatoriu, urmați de opt ani de ciclu de studii secundare, dintre care patru ani de studii tehnice, care se încheie cu un examen de stat, completate de trei ani de instruire teoretică și practică axată pe exercitarea profesiei;

(ii) în cazul tehnicianului protezist-ortezist („tandprotheticus”), cu o durată totală de cel puțin 15 ani pe bază de program integral și trei ani la cursuri cu frecvență parțială, dintre care opt ani de învățământ primar, patru ani de învățământ secundar general și trei ani de formare profesională, incluzând instruire teoretică și practică ca tehnician dentar, completate printr-o formare de trei ani la cursuri cu frecvență parțială ca tehnician protezist-ortezist, care se încheie cu un examen;

în Austria:

— pădurar („Förster”);

— consultant tehnic („Technisches Büro”);

— intermediar de forță de muncă („Überlassung von Arbeitskräften – Arbeitsleihe”);

— agent de plasare a forței de muncă („Arbeitsvermittlung”);

— consilier de investiții („Vermögensberater”);

— detectiv particular („Berufsdetektiv”);

— agent de pază („Bewachungsgewerbe”);

— agent imobiliar („Immobilienmakler”);

— administrator de imobil („Immobilienverwalter”);

— promotor constructor, promotor imobiliar („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer”);

— birou recuperări creanțe („Inkassobüro/Inkassoinstitut”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de cel puțin 15 ani, dintre care opt ani de învățământ obligatoriu, urmați de cel puțin cinci ani de studii secundare tehnice sau comerciale, care se încheie printr-un examen tehnic sau comercial (nivel de maturitate), completate de cel puțin doi ani de educație și de formare la locul de muncă, care se încheie printr-un examen profesional;

— consilier în asigurări („Berater in Versicherungsangelegenheiten”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu o durată totală de 15 ani, dintre care o formare de șase ani într-un cadru de formare organizat, divizată într-o perioadă de ucenicie de trei ani și o perioadă de practică și de formare de trei ani, care se încheie cu un examen;

— antreprenor proiectant („Planender Baumeister”);

— maistru tâmplar proiectant („Planender Zimmermeister”),

care reprezintă un ciclu de studii și de formare cu durata totală de cel puțin 18 ani, dintre care o formare profesională de cel puțin nouă ani, divizată în patru ani de studii tehnice secundare și cinci ani de practică și de formare profesională, care se încheie cu un examen profesional ce conferă dreptul de a exercita profesia

▼B

și de a forma ucenici, în măsura în care această formare se referă la dreptul de a întocmi planuri, de a efectua calcule tehnice și de a supraveghea lucrările de construcții („privilegiul Maria-Tereza”);

— contabil comercial („Gewerblicher Buchhalter”), în temeiul Gewerbeordnung 1994 (Legea din 1994 privind comerțul, artizanatul și industria);

— contabil independent („Selbständiger Buchhalter”), în temeiul Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe 1999 (Legea din 1999 privind profesiile din domeniul contabilității publice);

în Polonia:

— tehnician revizie tehnică auto de bază într-un service auto („diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań”),

care reprezintă o formare de bază cu o durată de opt ani și o formare tehnică de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar, în domeniul automobilelor, o formare de bază în domeniul reviziei auto (51 de ore) și promovarea unui examen de calificare, precum și trei ani de practică într-un service auto sau într-un garaj;

— tehnician revizie tehnică auto într-un service auto regional („diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów”),

care reprezintă o formare de bază cu o durată de opt ani și o formare tehnică de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar, în domeniul automobilelor, o formare de bază în domeniul reviziei auto (51 de ore) și promovarea unui examen de calificare, precum și patru ani de practică într-un service auto sau într-un garaj;

— tehnician revizie tehnică auto („diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów”),

care reprezintă:

(i) o formare de bază cu o durată de opt ani și o formare tehnică de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar, în domeniul auto, precum și patru ani de practică atestată într-un service auto sau într-un garaj sau

(ii) o formare de bază cu o durată de opt ani și o formare tehnică de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar, într-un alt domeniu decât cel auto, precum și opt ani de practică atestată într-un service auto sau într-un garaj și o formare completă, cuprinzând o formare de bază și o formare specializată care să totalizeze 113 ore și să includă examene pentru fiecare nivel.

Durata în ore și conținutul general al cursurilor speciale din cadrul formării complete de tehnician sunt precizate în mod distinct în Regulamentul Ministerului Infrastructurilor din 28 noiembrie 2002 privind cerințele exacte aplicabile tehnicienilor (JO din 2002, nr. 208, articolul 1769;

— acar („dyżurny ruchu”),

care reprezintă o formare de bază cu o durată de opt ani și o instruire profesională de patru ani într-o instituție de învățământ secundar cu specializare în domeniul transportului feroviar, precum și un ciclu de formare de 45 de zile care pregătește pentru exercitarea profesiei de acar și promovarea examenului de calificare sau care reprezintă o formare de bază cu o durată de opt ani și o instruire profesională de cinci ani într-o instituție de învățământ secundar cu specializare în domeniul transportului feroviar, precum și un ciclu de formare de 63 de zile necesar care pregătește pentru exercitarea profesiei de acar și promovarea examenului de calificare.

5. *Cicluri de formare din Regatul Unit, acreditate ca „National Vocational Qualifications” sau ca „Scottish Vocational Qualifications”*

Formările pentru activitățile de:

— asistent veterinar autorizat („listed veterinary nurse”);

— inginer electrician minier („mine electrical engineer”);

— inginer mecanic minier („mine mechanical engineer”);

— terapeut dentar („dental therapist”);

— asistent stomatolog („dental hygienist”);

— optician cu drept de a elibera rețete („dispensing optician”);

▼B

— director adjunct minier („mine deputy”);

— administrator judiciar („insolvency practitioner”);

— conveyancer autorizat („licensed conveyancer”);

— ofițer secund – vase comerciale și de pasageri – nelimitat („first mate - freight/passenger ships – unrestricted”);

— locotenent - vase comerciale și de pasageri – nelimitat („second mate - freight/passenger ships – unrestricted”);

— locotenent secund vase comerciale și de pasageri – nelimitat („third mate - freight/passenger ships – unrestricted”);

— ofițer de punte vase comerciale și de pasageri – nelimitat („deck officer - freight/passenger ships – unrestricted”);

— ofițer mecanic, categoria 2 - vase comerciale și de pasageri – zonă comercială nelimitată („engineer officer – freight/passenger ships – unlimited trading area”);

— tehnician calificat în domeniul gestionării deșeurilor („certified technically competent person in waste management”);

care conduc la obținerea de calificări recunoscute ca „National Vocational Qualifications” (NVQ) sau recunoscute în Scoția ca „Scottish Vocational Qualifications”, care se situează la nivelurile 3 și 4 ale „National Framework of Vocational Qualifications” din Regatul Unit.

Nivelurile 3 și 4 se definesc după cum urmează:

— nivelul 3: calificare într-un spectru larg de activități realizate într-o varietate de situații, multe dintre ele fiind complexe, și nu de rutină. Răspunderea și autonomia sunt considerabile, iar funcțiile exercitate la acest nivel includ deseori supravegherea sau încadrarea altor persoane;

— nivelul 4: calificare într-un spectru larg de activități complexe, tehnice sau specializate, realizate într-o varietate de situații și care implică un grad important de răspundere personală și de autonomie. Funcțiile exercitate la acest nivel includ deseori responsabilitatea pentru lucrările realizate de alte persoane și alocarea resurselor.

▼B

ANEXA III

Lista formărilor reglementate, prevăzute la articolul 13 alineatul (2) paragraful al treilea

În Regatul Unit:

Formările reglementate care conduc la obținerea calificărilor recunoscute ca „National Vocational Qualifications” (NVQ) sau recunoscute în Scoția ca „Scottish Vocational Qualifications”, care se situează la nivelurile 3 și 4 ale „National Framework of Vocational Qualifications” din Regatul Unit.

Aceste niveluri se definesc după cum urmează:

— nivelul 3: calificare într-un spectru larg de activități realizate într-o varietate de situații, multe dintre ele fiind complexe, și nu de rutină. Răspunderea și autonomi sunt considerabile, iar funcțiile exercitate la acest nivel includ deseori supravegherea sau încadrarea altor persoane;

— nivelul 4: calificare într-un spectru larg de activități, complexe, tehnice sau specializate, realizate într-o varietate de situații și care implică un grad important de răspundere personală și de autonomie. Funcțiile exercitate la acest nivel includ deseori responsabilitatea pentru lucrările realizate de alte persoane și alocarea resurselor.

În Germania:

Următoarele formări reglementate:

— formările reglementate care pregătesc pentru profesiile de asistent tehnic [„technische(r) Assistent(in)”] și de asistent comercial [„kaufmännische(r) Assistent(in)”] și pentru profesiile sociale („soziale Berufe”), precum și pentru profesia de instructor logoped și de tehnică a respirației [„staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)”] cu diplomă de stat, cu o durată totală de cel puțin 13 ani, care presupun absolvirea primului ciclu de formare secundară (mittlerer Bildungsabschluss) și care cuprind:

  (i) fie cel puțin trei ani [1] de formare profesională într-o școală specializată („Fachschule”), care se încheie cu un examen, completată eventual printr-un ciclu de specializare de unul sau doi ani, care se încheie cu un examen;

  (ii) fie cel puțin doi ani și jumătate într-o școală specializată („Fachschule”), care se încheie cu un examen și completați printr-o practică profesională de cel puțin șase luni sau un stagiu profesional de cel puțin șase luni într-o instituție autorizată;

  (iii) fie cel puțin doi ani într-o școală specializată („Fachschule”), care se încheie cu un examen, completați printr-o practică profesională de cel puțin un an sau un stagiu profesional de cel puțin un an într-o instituție autorizată;

— formările reglementate pentru tehnicieni [„Techniker(in)”], economiști în gestiunea economică [„Betriebswirt(in)”], designeri [„Gestalter(in)”] și asistenți familiali [„Familienpfleger(in)”] cu diplomă de stat [„staatlich geprüfte(r)”], cu o durată totală de cel puțin 16 ani, care presupun absolvirea învățământului obligatoriu sau a unei formări echivalente (cu o durată de minimum nouă ani), precum și absolvirea unei formări într-o școală profesională („Berufsschule”) de cel puțin trei ani, cuprinzând, la încheierea unei practici profesionale de cel puțin doi ani, o formare pe bază de program integral de cel puțin doi ani sau o formare la cursuri cu frecvență parțială cu aceeași durată;

— formările reglementate și formările continue reglementate, cu o durată totală de cel puțin 15 ani, care presupun, în general, încheierea școlarizării obligatorii (cu o durată de minimum nouă ani) și o formare profesională (în general trei ani) care cuprind, în general, o practică profesională de cel puțin doi ani (în general trei ani), precum și un examen în cadrul formării continue, pentru a cărui pregătire se asigură, în general, un curs de formare, fie în paralel cu practica profesională (cel puțin 1 000 de ore), fie pe bază de program integral (cel puțin un an).

---

[1] Durata minimă de trei ani se poate reduce în cazul în care persoana în cauză deține calificarea necesară pentru a avea acces la universitate („Abitur”), și anume 13 ani de formare prealabilă, sau calificarea necesară pentru a avea acces la „Fachhochschule” („Fachhochschulreife”), și anume 12 ani de formare prealabilă.

▼B

Autoritățile germane aduc la cunoștința Comisiei și celorlalte state membre o listă a ciclurilor de formare prevăzute de prezenta anexă.

În Țările de Jos:

▼M2

Cursurile reglementate de formare profesională care corespund nivelului de calificare 3 sau 4 din registrul național central al cursurilor de formare profesională stabilit de legea privind educația și învățământul profesional sau al unor cursuri de formare mai vechi cu un nivel echivalent de calificare.

Nivelurile 3 și 4 ale structurii de calificare corespund descrierilor următoare:

— Nivelul 3: Responsabilitatea aplicării și a combinării procedurilor standardizate. Combinarea sau conceperea procedurilor în funcție de activitățile de organizare sau de pregătire a muncii. Aptitudinea de a justifica aceste activități față de colegii săi (fără legătură ierarhică). Responsabilitatea ierarhică de monitorizare și susținere a aplicării cu ajutorul altor proceduri standardizate sau automatizate de rutină. Acest nivel se referă în principal la competențe și cunoștințe profesionale.

— Nivelul 4: Responsabilitatea îndeplinirii sarcinilor atribuite, precum și combinarea sau conceperea unor noi proceduri. Aptitudinea de a justifica aceste activități față de colegii săi (fără legătură ierarhică). Responsabilitatea ierarhică explicită privind planificarea și/sau administrarea și/sau organizarea și/sau dezvoltarea întregului ciclu de producție. Acest nivel se referă la competențe și cunoștințe specializate și/sau care nu sunt inerente profesiei.

Cele două niveluri corespund unor cicluri de cursuri reglementate de o durată totală de cel puțin cincisprezece ani, care presupun finalizarea cu succes a unui ciclu de opt ani de educație elementară urmat de un ciclu pregătitor de patru ani de învățământ profesional secundar („VMBO”), la care se adaugă cel puțin trei ani de cursuri de formare de nivelul 3 sau 4 într-o instituție de învățământ profesional mediu („MBO”), încheiate cu un examen. [Durata medie a formării profesionale poate fi redusă de la trei ani la doi ani, în cazul în care persoana interesată are calificarea necesară pentru a fi admisă la universitate (paisprezece ani de formare preliminară) sau pentru a fi admisă la o instituție superioară de profil (treisprezece ani de formare preliminară)].

Autoritățile Țărilor de Jos aduc la cunoștința Comisiei și celorlalte state membre lista cursurilor de formare vizate de prezenta anexă.

▼B

În Austria:

— formările asigurate în cadrul instituțiilor de învățământ profesional superior („Berufsbildende Höhere Schulen”) și al instituțiilor de învățământ superior în domeniul agriculturii și silviculturii („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten”), inclusiv cele de tip special („einschließlich der Sonderformen”), a căror structură și al căror nivel sunt stabilite prin acte cu putere de lege și acte administrative.

  Aceste formări au o durată de cel puțin 13 ani și includ o formare profesională de cinci ani, care se încheie cu un examen final, a cărui absolvire constituie dovada competenței profesionale;

— formările asigurate în școlile pentru maiștri („Meisterschulen”), la cursurile pentru maiștri („Meisterklassen”), în școlile de formare a maiștrilor în sectorul industrial („Werkmeisterschulen”) sau în școlile de formare a maiștrilor în domeniul construcțiilor („Bauhandwerkerschulen”), a căror structură și nivel sunt stabilite prin acte cu putere de lege și acte administrative.

  Aceste formări au o durată totală de cel puțin 13 ani, cuprinzând nouă ani de învățământ obligatoriu, urmați fie de cel puțin trei ani de formare profesională într-o școală specializată, fie de cel puțin trei ani de formare alternativă în cadrul unei întreprinderi și al unei instituții de învățământ profesional („Berufsschule”), ambele încheindu-se cu un examen și completate prin absolvirea unei formări de cel puțin un an într-o școală pentru maiștri („Meisterschule”), la cursurile pentru maiștri („Meisterklassen”), într-o școală de formare a maiștrilor în sectorul industrial („Werkmeisterschulen”) sau într-o școală de formare a maiștrilor în domeniul construcțiilor. În majoritatea cazurilor, durata totală a formării este de cel puțin 15 ani, inclusiv perioade de experiență profesională care fie precedă ciclurile de formare în cadrul instituțiilor, fie sunt urmate de cursuri cu frecvență redusă (cel puțin 960 de ore).

▼B

Autoritățile austriece aduc la cunoștința Comisiei și celorlalte state membre lista ciclurilor de formare prevăzute în prezenta anexă.

▼B

ANEXA IV

Activități pe categorii de experiență profesională prevăzute la articolele 17, 18 și 19

Lista I

Grupe care intră sub incidența Directivei 64/427/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 69/77/CEE, și a directivelor 68/366/CEE și 82/489CEE

1

Directiva 64/427/CEE

(Directiva de liberalizare 64/429/CEE)

Nomenclatorul NICE (corespunzător grupelor principale ISIC 23-40)

Grupa	23	Producția de textile
	232	Fabricarea și prelucrarea de materiale textile pe mașini pentru lână cardată
	233	Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru bumbac
	234	Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru mătase
	235	Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru in și cânepă
	236	Alte industrii de fibre textile (iută, fibre dure etc.), funii și frânghii
	237	Fabricarea de obiecte tricotate și croșetate
	238	Finisaje textile
	239	Alte industrii textile
Grupa	24	Producția de încălțăminte, alte articole de confecții și lenjerie de pat
	241	Producția de încălțăminte (cu excepția celei din cauciuc sau lemn), cu ajutorul mașinilor
	242	Încălțăminte lucrată manual și reparații
	243	Fabricarea confecțiilor (cu excepția celor din blană)
	244	Fabricarea de saltele și lenjerie de pat
	245	Industriile pielăriei și blănurilor
Grupa	25	Producția de lemn și plută (cu excepția producției de mobilă din lemn)
	251	Debitarea și prepararea industrială a lemnului
	252	Fabricarea de produse de lemn semifinite
	253	Producția de serie a materialelor de construcție din lemn, inclusiv pardoseli
	254	Fabricarea de containere de lemn
	255	Fabricarea altor articole din lemn (cu excepția mobilei)
	259	Fabricarea de articole din pai, plută, împletituri din nuiele și trestie; fabricarea de perii
Grupa	26	260 Producția de mobilă din lemn

▼B

Grupa	27	Producția de hârtie și articole de hârtie
	271	Fabricarea celulozei, hârtiei și cartonului
	272	Prelucrarea hârtiei și cartonului și fabricarea de articole din celuloză
Grupa	28	280 Tipărire, editare și industriile conexe
Grupa	29	Industria pielăriei
	291	Tăbăcării și ateliere de finisare a pieilor
	292	Fabricarea de articole din piele
Fosta grupă	30	Industria cauciucului și a materialelor plastice, a fibrelor artificiale și a produselor amilacee
	301	Prelucrarea cauciucului și a azbestului
	302	Prelucrarea materialelor plastice
	303	Fabricarea fibrelor artificiale
Fosta grupă	31	Industria chimică
	311	Fabricarea materiilor chimice de bază și prelucrarea lor
	312	Fabricarea specializată a produselor chimice, în special pentru utilizare în industrie și agricultură (inclusiv fabricarea pentru uz industrial a grăsimilor și uleiurilor vegetale sau animale din grupa ISIC 312)
	313	Fabricarea specializată de produse chimice, în special pentru uz gospodăresc sau administrativ [exclusiv fabricarea de produse medicinale și farmaceutice (fosta grupă ISIC 319)]
Grupa	32	320 Industria petrolieră
Grupa	33	Fabricarea produselor minerale nemetalice
	331	Fabricarea de articole din argilă structurală
	332	Fabricarea sticlei și a articolelor din sticlă
	333	Fabricarea de produse din ceramică, inclusiv articole refractare
	334	Fabricarea cimentului, varului și gipsului
	335	Fabricarea materialelor structurale din beton, ciment și gips
	339	Prelucrarea pietrei și fabricarea altor produse minerale nemetalice
Grupa	34	Fabricarea și tratarea primară a metalelor feroase și neferoase
	341	Industria siderurgică (așa cum este definită în Tratatul CECO, inclusiv uzinele de cocsificare integrate în combinate siderurgice)
	342	Fabricarea de țevi de oțel
	343	Trefilarea sârmei, trefilarea la rece, laminarea la rece a benzilor, profilarea la rece
	344	Fabricarea și tratamentele primare ale metalelor neferoase
	345	Topitorii de metale feroase și neferoase

▼B

Grupa	35	Producția de produse metalice (cu excepția mașinilor și echipamentelor de transport)
	351	Forjare, matrițare și presare
	352	Tratamente secundare și tratamente de suprafață
	353	Structuri metalice
	354	Fabricarea de cazane și produse industriale tubulare
	355	Fabricarea de unelte și articole finite din metal (cu excepția echipamentelor electrice)
	359	Activități auxiliare în construcția de mașini
Grupa	36	Producția de mașini, altele decât cele electrice
	361	Fabricarea de mașini agricole și tractoare
	362	Fabricarea de echipament de birotică
	363	Fabricarea de mașini-unelte de prelucrare a metalelor și de elemente și piese pentru acestea și pentru alte utilaje de forță
	364	Fabricarea de mașini pentru textile și accesorii, fabricarea de mașini de cusut
	365	Fabricarea de mașini și echipamente pentru industria alimentară și a băuturilor și pentru industria chimică și industrii conexe
	366	Fabricarea de instalații și echipamente pentru minerit, topitorii și oțelării și pentru industria construcțiilor; fabricarea de echipament cu acționare mecanică
	367	Fabricarea de echipamente de transmisie
	368	Fabricarea de mașini pentru alte scopuri industriale specifice
	369	Fabricarea de alte mașini și echipamente ne-electrice
Grupa	37	Electrotehnică
	371	Fabricarea de fire și cabluri electrice
	372	Fabricarea de motoare, generatoare, transformatoare, schimbătoare și alte echipamente similare pentru furnizarea energiei electrice
	373	Fabricarea de echipamente electrice pentru uz comercial direct
	374	Fabricarea de echipamente de telecomunicații, contoare, alte aparate de măsură și echipamente electro-medicale
	375	Fabricarea de echipamente electronice, receptoare radio și TV, echipament audio
	376	Fabricarea de aparate electrice de uz gospodăresc
	377	Fabricarea de lămpi și echipamente de iluminat
	378	Fabricarea de baterii și acumulatori
	379	Reparații, asamblare și instalarea specializată a echipamentelor electrice
Fosta grupă	38	Fabricarea de echipamente de transport
	383	Fabricarea de autovehicule și piese pentru acestea
	384	Reparații la autovehicule, motociclete și biciclete
	385	Fabricarea de motociclete, biciclete și piese pentru acestea
	389	Fabricarea de echipamente de transport care nu sunt clasificate în alt loc

▼B

Grupa	39	Diverse industrii prelucrătoare
	391	Fabricarea de aparate de precizie și de instrumente de măsură și control
	392	Fabricarea de instrumente și echipamente medicale-chirurgicale și de aparate ortopedice (cu excepția încălțămintei ortopedice)
	393	Fabricarea de echipament fotografic și optic
	394	Fabricarea și repararea ceasurilor
	395	Fabricarea bijuteriilor și prelucrarea metalelor prețioase
	396	Fabricarea și repararea instrumentelor muzicale
	397	Fabricarea de jocuri, jucării și articole de sport
	399	Alte industrii manufacturiere
Grupa	40	Construcții
	400	Construcții (nespecializate); demolări
	401	Construcția de clădiri (locuințe sau altele)
	402	Construcții civile; construcția de drumuri, poduri, căi ferate etc.
	403	Lucrări de instalații
	404	Decorare și finisare

2

Directiva 68/366/CEE

(Directiva de liberalizare 68/365/CEE)

Nomenclatorul NICE

Grupa	20A	200 Industriile producătoare de grăsimi și uleiuri animale și vegetale
	20B	Industriile alimentare (cu excepția industriei băuturilor)
	201	Tăierea, prepararea și păstrarea cărnii
	202	Industria laptelui și a produselor lactate
	203	Conservarea și păstrarea legumelor și fructelor
	204	Conservarea și păstrarea peștelui și a altor produse piscicole
	205	Fabricarea produselor de morărit
	206	Fabricarea produselor de panificație, inclusiv pesmeți și biscuiți
	207	Industria zahărului
	208	Fabricarea dulciurilor din cacao, ciocolată și zahăr
	209	Fabricarea de produse alimentare diverse

▼B

Grupa	21	Industria băuturilor
	211	Producerea alcoolului etilic prin fermentare, producerea drojdiei și băuturilor spirtoase
	212	Producerea vinului și a altor băuturi alcoolice nemalțificate
	213	Fabricarea berii și malțificare
	214	Industria băuturilor răcoritoare și a apei carbogazoase
	Fosta 30	Fabricarea produselor de cauciuc, a materialelor plastice, a fibrelor sintetice și a produselor cu amidon
	304	Fabricarea produselor cu amidon

3

Directiva 82/489/CEE

Nomenclatorul ISIC

Fosta 855	Saloane de frumusețe (cu excepția serviciilor de pedichiură și a școlilor profesionale de cosmetică și coafură)

Lista II

Grupe care intră sub incidența directivelor 75/368/CEE, 75/369/CEE și 82/470/CEE

1

Directiva 75/368/CEE [activități prevăzute la articolul 5 alineatul (1)]

Nomenclatorul ISIC

Fosta 04	Pescuit	
	043	Pescuit în apele interioare
Fosta 38	Fabricarea echipamentelor de transport	
	381	Construcții și reparații de nave
	382	Fabricarea echipamentelor de cale ferată
	386	Fabricarea avioanelor (inclusiv echipament spațial)
Fosta 71	Activități legate de transport și alte activități decât transportul care se încadrează în următoarele grupe:	
	Fosta 711	Servicii de vagon de dormit și vagon-restaurant; întreținerea materialului rulant în ateliere de reparații; curățarea vagoanelor
	Fosta 712	Întreținerea vehiculelor pentru transportul urban, suburban și interurban de călători
	Fosta 713	Întreținerea vehiculelor pentru alte tipuri de transport de călători (automobile, autocare, taxiuri)
	Fosta 714	Operarea și întreținerea serviciilor auxiliare de transport rutier (drumuri, tunele și poduri cu taxă, depozite de mărfuri, parcări, depouri de autobuze și tramvaie)
	Fosta 716	Activități legate de transportul pe apele interioare (operarea și întreținerea căilor navigabile, a porturilor și a altor instalații pentru transportul pe apele interioare: servicii de remorcare și pilotaj în porturi, amplasarea balizelor, încărcarea și descărcarea navelor și alte activități similare, cum ar fi operațiunile de salvare a navelor, remorcarea și întreținerea hangarelor pentru ambarcațiuni)

▼B

73	Comunicații: servicii poștale și de telecomunicații
Fosta 85	Servicii personale
854	Spălătorii și servicii de spălătorie, curățare uscată și vopsire
Fosta 856	Ateliere fotografice: fotografie portretistică și comercială, cu excepția fotoreporterilor
Fosta 859	Servicii personale care nu sunt încadrate în altă parte (întreținerea și curățenia clădirilor, sau numai cazare)

2

Directiva 75/369/CEE (articolul 6: în cazul care activitatea este considerată a fi de natură industrială sau meșteșugărească)

Nomenclatorul ISIC

Următoarele activități itinerante:

(a) cumpărarea și vânzarea de mărfuri:

— de către agenți comerciali itineranți, vânzători și negustori ambulanți (fosta grupă ISIC 612);

— în piețe acoperite, în alte condiții decât de pe instalații fixe permanente, și în piețe în aer liber;

(b) activități reglementate de măsurile tranzitorii adoptate deja care exclud în mod expres sau nu menționează desfășurarea unor astfel de activități în mod itinerant.

3

Directiva 82/470/CEE [articolul 6 alineatele (1) și (3)]

Grupele 718 și 720 din Nomenclatorul ISIC

Activitățile includ în special:

— organizarea, oferirea spre vânzare și vânzarea, direct sau pe bază de comision, a unor elemente individuale sau coordonate (transport, masă, cazare, excursii etc.) pentru o călătorie sau un sejur, indiferent de scopul călătoriei [articolul 2 punctul B litera (a)];

— intermedierea între furnizorii de diferite metode de transport și persoanele care expediază sau primesc mărfuri și desfășurarea unor activități conexe:

(aa) prin încheierea unor contracte cu furnizorii din domeniul transportului, în numele titularilor;

(bb) prin alegerea modului de transport, a firmei și a rutei considerate cea mai profitabilă pentru titular;

(cc) prin rezolvarea aspectelor tehnice ale operațiunii de transport (de exemplu ambalaje pentru transport); prin realizarea unor operații auxiliare transportului (de exemplu asigurarea rezervelor de gheață pentru vagoanele frigorifice);

(dd) prin rezolvarea formalităților legate de transport, cum ar fi redactarea scrisorilor de trăsură; prin gruparea și dispersarea expedițiilor;

(ee) prin coordonarea diverselor etape ale transportului, prin asigurarea tranzitului, re-expedierea, transbordarea și alte operații terminale;

(ff) prin stabilirea costului, a cărăușilor, precum și a mijloacelor de transport pentru persoane care expediază sau primesc marfă:

— evaluarea costurilor de transport și verificarea deconturilor detaliate;

— întreprinderea unor demersuri temporare sau permanente în numele și din partea unui armator sau transportator maritim (pe lângă autoritățile portuare, furnizorii maritimi etc.).

[Activitățile enumerate la articolul 2 punctul A literele (a), (b) și (d)].

▼B

Lista III

Directivele 64/222/CEE, 68/364/CEE, 68/368/CEE, 75/368/CEE, 75/369/CEE, 70/523/CEE și 82/470/CEE

1

Directiva 64/222/CEE

(Directivele de liberalizare 64/223/CEE și 64/224/CEE)

1. Activități nesalariate care țin de comerțul *en gros*, cu excepția celui cu medicamente și produse farmaceutice, a celui cu produse toxice și agenți patogeni și a celui cu cărbune (fosta grupă 611).

2. Activități profesionale ale unui intermediar, care este împuternicit și are instrucțiuni de la una sau mai multe persoane să negocieze sau să efectueze tranzacții comerciale în numele și din partea respectivelor persoane.

3. Activități profesionale ale unui intermediar care, deși nu are instrucțiuni permanente în acest sens, pune în contact persoane care doresc să contracteze direct între ele sau le pregătește tranzacțiile comerciale sau ajută la încheierea acestora.

4. Activități profesionale ale unui intermediar care încheie tranzacții comerciale în nume propriu sau în numele altora.

5. Activități profesionale ale unui intermediar care realizează în numele altora vânzări *en gros* pe bază de licitație.

6. Activități profesionale ale unui intermediar care merge din ușă în ușă căutând comenzi.

7. Prestarea de servicii, cu titlu profesional, de către un intermediar salariat de una sau mai multe întreprinderi comerciale, industriale sau meșteșugărești.

2

Directiva de liberalizare 68/363/CEE

ISIC fosta grupă 612 Comerțul cu amănuntul

Activități excluse:

012	Închirieri de mașini agricole
640	Imobiliare, închirierea de proprietăți
713	Închirierea de automobile, trăsuri și cai
718	Închirierea de vagoane de cale ferată
839	Închirierea de mașini pentru întreprinderi comerciale
841	Rezervarea de bilete la cinema și închirierea de filme cinematografice
842	Rezervarea de bilete la teatru și închirierea de echipament teatral
843	Închirierea de ambarcațiuni, biciclete, automate de jocuri de îndemânare și de noroc
853	Închirierea de camere mobilate
854	Închirierea de lenjerie
859	Închirierea de îmbrăcăminte

3

Directiva 68/368/CEE

(Directiva de liberalizare 68/367/CEE)

Nomenclatorul ISIC

ISIC fosta grupă 85:

▼B

1. Restaurante, cafenele, taverne și alte localuri de alimentație publică (grupa ISIC 852)

2. Hoteluri, pensiuni, tabere și alte locuri de cazare (grupa ISIC 853)

4

Directiva 75/368/CEE (articolul 7)

Toate activitățile enumerate în anexa la Directiva 75/368/CEE, cu excepția celor menționate la articolul 5 alineatul (1) din directiva respectivă (lista II punctul 1 din prezenta anexă)

Nomenclatorul ISIC

Fosta grupă 62	Bănci și alte instituții financiare	
	Fosta grupă 620	Societăți de cumpărare a brevetelor și de licențiere
Fosta grupă 71	Transport	
	Fosta grupă 713	Transportul rutier de călători, cu excepția transportului cu vehicule motorizate
	Fosta grupă 719	Transportul hidrocarburilor lichide și a altor produse chimice lichide prin conducte
Fosta grupă 82	Servicii comunitare	
	827	Biblioteci, muzee, grădini botanice și zoologice
Fosta grupă 84	Servicii de recreere	
	843	Servicii de recreere care nu sunt clasificate în altă parte: — activități sportive (terenuri de sport, organizarea unor evenimente sportive etc.), cu excepția activităților instructorilor sportivi — jocuri (herghelii cu cai de curse, terenuri pentru jocuri, hipodromuri) — alte activități de recreere (circuri, parcuri de distracții și alte activități distractive)
Fosta grupă 85	Servicii personale	
	Fosta grupă 851	Servicii gospodărești
	Fosta grupă 855	Saloane de frumusețe și serviciile de manichiură, cu excepția serviciilor de pedichiură și ale școlilor profesionale de cosmetică și coafură
	Fosta grupă 859	Servicii personale care nu sunt clasificate în altă parte, cu excepția maseurilor sportivi și sanitari și a ghizilor montani, împărțite în următoarele grupe: — dezinfecție și dezinsecție; — închirierea de haine și spații de depozitare; — agenții matrimoniale și servicii similare; — astrologie, ghicit și alte activități asemănătoare; — servicii de igienă și activități conexe; — pompe funebre și întreținerea cimitirelor; — curieri și ghizi-interpreți.

5

Directiva 75/369/CEE (articolul 5)

Următoarele activități itinerante:

(a) cumpărarea și vânzarea de mărfuri:

— de către agenți comerciali itineranți, vânzători și negustori ambulanți (fosta grupă 612 ISIC);

▼B

— în piețe acoperite, în alte moduri decât de pe instalații fixe permanente, și în piețe în aer liber;

(b) activități reglementate de măsurile tranzitorii deja adoptate care exclud în mod expres sau nu menționează desfășurarea unor astfel de activități itinerante.

6

Directiva 70/523/CEE

Activitățile persoanelor care desfășoară activități independente în domeniul comerțului *en gros* cu cărbuni și activitățile intermediarilor din domeniul comerțului cu cărbuni (fosta grupă 6112, Nomenclatorul ISIC)

7

Directiva 82/470/CEE [articolul 6 alineatul (2)]

[Activități enumerate la articolul 2 punctul A literele (c) și (e), punctul B litera (b), punctele C și D]

Aceste activități includ:

— închirierea de vagoane de cale ferată pentru transportul de persoane și de mărfuri;

— activități de intermediere în vânzarea, cumpărarea sau închirierea navelor;

— pregătirea, negocierea și încheierea de contracte pentru transportul emigranților;

— primirea tuturor obiectelor și mărfurilor depozitate, în numele depozitarului, fie că se află sau nu sub control vamal, în antrepozite, depozite generale, depozite de mobilă, depozite frigorifice, silozuri, etc.;

— emiterea unei chitanțe pentru depozitar cu privire la obiectele sau mărfurile depozitate;

— asigurarea de spații, hrană și locuri de vânzare pentru animale vii în așteptarea vânzării sau în tranzit de la sau spre piață;

— efectuarea inspecției sau evaluării tehnice pentru autovehicule;

— măsurarea, cântărirea și calibrarea mărfurilor.

▼B

ANEXA V

Recunoașterea pe baza coordonării condițiilor minime de formare

V.1. MEDIC

5.1.1. *Titluri de calificare de bază în medicină*

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
BelgiëBelgiqueBelgien	Diploma van artsDiplôme de docteur en médecine	— Les universitésDe universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté françaiseDe bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20 decembrie 1976
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър” по „Медицина” и професионална квалификация „Магистър-лекар”	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		1 January 2007
▼B Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1 mai 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20 decembrie 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20 decembrie 1976

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1 mai 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1 ianuarie 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1 ianuarie 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20 decembrie 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 decembrie 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20 decembrie 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1 mai 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1 mai 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1 mai 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20 decembrie 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1 mai 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- ċina u l-Kirurġija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	1 mai 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20 decembrie 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1 ianuarie 1994

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1 mai 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1 ianuarie 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1 ianuarie 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine”	Univerza		1 mai 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny” („MUDr.”)	Vysoká škola		1 mai 2004
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1 ianuarie 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 decembrie 1976

5.1.2. *Titluri de calificare ca medic specialist*

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
BelgiëBelgiqueBelgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialistTitre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor VolksgezondheidMinistre de la Santé publique	20 decembrie 1976
▼M1 България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	1 January 2007
▼B Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1 mai 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20 decembrie 1976

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20 decembrie 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1 mai 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1 ianuarie 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1 ianuarie 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20 decembrie 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20 decembrie 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20 decembrie 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1 mai 2004
Latvija	„Sertifikāts" — kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1 mai 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 mai 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20 decembrie 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 mai 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 mai 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20 decembrie 1976
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1 ianuarie 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1 mai 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1 ianuarie 1986
▼M1 România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publice	1 ianuarie 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 mai 2004

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1 mai 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1 ianuarie 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20 decembrie 1976

▼M1

5.1.3 *Titlurile cursurilor de formare în medicină specializată*

Țară	Anestezie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Chirurgie generală Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimationAnesthesie reanimatie	ChirurgieHeelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	Cirugía general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anestežija u Kura Intensiva	Kirurġija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija

▼M1

Țară	Anestezie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Chirurgie generală Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Țară	Neurochirurgie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Obstetrică-ginecologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar

▼M1

Țară	Neurochirurgie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Obstetrică-ginecologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Țară	Medicină internă Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Oftalmologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Médecine interneInwendige geneeskunde	OphtalmologieOftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicine	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

▼M1

Țară	Otorinolaringologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Pediatrie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Oto-rhino-laryngologieOtorhinolaryngologie	PédiatriePediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	PediatrÍa y sus áreas especÍfIcas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Țară	Pneumologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Urologie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie

▼M1

Țară	Pneumologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Urologie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Mediċina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Țară	Ortopedie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Anatomie patologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie orthopédiqueOrthopedische heelkunde	Anatomie pathologiquePathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica

▼M1

Țară	Ortopedie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Anatomie patologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Țară	Neurologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Psihiatrie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulteVolwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija

▼M1

Țară	Neurologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Psihiatrie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Țară	Radiodiagnostic Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Radioterapie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien	RadiodiagnosticRöntgendiagnose	Radiothérapie-oncologieRadiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	κτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie

▼M1

Țară	Radiodiagnostic Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Radioterapie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	linical radiology	Clinical oncology

Țară	Chirurgie plastică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Biologie clinică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétiquePlastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie cliniqueKlinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică – microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator

▼M1

Țară	Chirurgie plastică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Biologie clinică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Cirugía plástica	

Țară	Microbiologie-bacteriologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Chimie biologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi

▼M1

Țară	Microbiologie-bacteriologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Chimie biologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Țară	Imunologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Chirurgie toracică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoraciqueHeelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983

▼M1

Țară	Chirurgie pediatrică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Chirurgie vasculară Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseauxBloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurġija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983

Țară	Cardiologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Gastroenterologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologieGastroenterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie

▼M1

Țară	Cardiologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Gastroenterologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Țară	Reumatologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Hematologie generală Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologiereumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία

▼M1

Țară	Reumatologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Hematologie generală Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Țară	Endocrinologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Fizioterapie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		Médecine physique et réadaptationFysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione

▼M1

Țară	Endocrinologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Fizioterapie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Țară	Neuropsihiatrie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Dermatovenerologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssyg-domme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie

▼M1

Țară	Neuropsihiatrie Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Dermatovenerologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani
	Titlu	Titlu
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 august 1987, cu excepția persoanelor care și-au început studiile înainte de această dată
(**) 31 decembrie 1971
(***) 31 octombrie 1999
(****) Nu se mai acordă titluri de calificare pentru studii începute după 5 martie 1982
(*****) 9 iulie 1984

Țară	Radiologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Psihiatrie pediatrică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénileKinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria

▼M1

Țară	Radiologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Psihiatrie pediatrică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 3 decembrie 1971
(**) 31 octombrie 1993
(***) Nu se mai acordă titluri de calificare pentru studii începute după 5 martie 1982
(****) 8 iulie 1984

Țară	Geriatrie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Nefropatie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		

▼M1

Țară	Geriatrie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Nefropatie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Țară	Boli contagioase Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Medicină comunitară Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo

▼M1

Țară	Boli contagioase Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Medicină comunitară Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Țară	Farmacologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Medicina muncii Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékarství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimibas
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozs-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgenees-kunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trobalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in sporta
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekrstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovard
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

▼M1

Țară	Alergologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Medicină nucleară Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		Médecine nucléaireNucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Țară	Chirurgie maxilo-facială (formare medicală de bază) Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu
Belgique/België/ Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	

▼**M1**

Țară	Chirurgie maxilo-facială (formare medicală de bază) Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Țară	Hematologie biologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu
Belgique/België/ Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	

▼M1

Țară	Hematologie biologică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983, cu excepția persoanelor care și-au început studiile înainte de această dată și le-au terminat până la sfârșitul anului 1988

Țară	Stomatologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Dermatologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ /Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		

▼M1

Țară	Stomatologie Durata minimă a cursului de formare: 3 ani	Dermatologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 31 decembrie 1994

Țară	Venerologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Medicină tropicală Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Mediċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu

▼M1

Țară	Venerologie Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Medicină tropicală Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Țară	Chirurgie gastroenterologică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Medicină de urgență Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie abdominaleHeelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgență
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína

▼M1

Țară	Chirurgie gastroenterologică Durata minimă a cursului de formare: 5 ani	Medicină de urgență Durata minimă a cursului de formare: 5 ani
	Titlu	Titlu
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):
(*) 1 ianuarie 1983.

Țară	Neurofiziologie clinică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază) ([1]) Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiologia clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

▼M1

Țară	Neurofiziologie clinică Durata minimă a cursului de formare: 4 ani	Chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază) ([1]) Durata minimă a cursului de formare: 4 ani
	Titlu	Titlu
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

([1]) Formare care conduce la acordarea de titluri de calificări oficiale ca specialist în chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază), care presupune realizarea și validarea studiilor medicale de bază (articolul 24 și, în plus, realizarea și validarea studiilor dentare de bază (articolul 34).

▼B

5.1.4. *Titluri de calificare în medicina generală*

Țara	Titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
BelgiëBelgiqueBelgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisartsArrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	HuisartsMédecin généraliste	31 December 1994
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1 ianuarie 2007
▼B			
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství”	Všeobecný lékař	1 May 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/ Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/ Speciallæge i almen medicin	31 December 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31 December 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1 May 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31 December 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31 December 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31 December 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31 December 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31 December 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1 May 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1 May 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1 May 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	31 December 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1 May 2004
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	1 May 2004

▼B

Țara	Titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31 December 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31 December 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1 May 2004
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31 December 1994
▼M1 România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1 ianuarie 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1 May 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1 May 2004
Suomi/Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31 December 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31 December 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31 December 1994

V.2. ASISTENT MEDICAL GENERALIST

5.2.1. *Program de studii pentru asistenții medicali generaliști*

Programul de studii care conduce la obținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist cuprinde următoarele două părți:

A. Instruire teoretică

(a) Asistență medicală:

- Orientări și deontologie
- Principii generale de sănătate și asistență medicală
- Principii de asistență medicală în materie de:
  - medicină generală și specialități medicale;
  - chirurgie generală și specialități chirurgicale;
  - puericultură și pediatrie;
  - igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;
  - sănătate mintală și psihiatrie;
  - îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie.

(b) Științe fundamentale:

- Anatomie și fiziologie
- Patologie
- Bacteriologie, virusologie și parazitologie
- Biofizică, biochimie și radiologie
- Dietetică
- Igienă:
  - profilaxie;
  - educație sanitară.
- Farmacologie

(c) Științe sociale:

- Sociologie
- Psihologie
- Principii de administrație
- Principii de predare
- Legislația socială și sanitară
- Aspecte juridice ale profesiei

B. Instruire clinică

- Asistență medicală în materie de:

▼B

— medicină generală și specialități medicale;

— chirurgie generală și specialități chirurgicale;

— îngrijirea copiilor și pediatrie;

— igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;

— sănătate mintală și psihiatrie;

— îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie;

— îngrijire la domiciliu

Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

Instruirea teoretică se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică, astfel încât cunoștințele și competențele prevăzute în prezenta anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător.

5.2.2. *Titluri de calificare ca asistent medical generalist*

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
BelgiëBelgiqueBelgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegsterDiplôme d'infirmier(ère) gradué(e)Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkundeBrevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e) Brevet d'hospitalier(ère)Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstitutenLes établissements d'enseignement reconnusDie anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse GemeenschapLe Jury compétent d'enseignement de la Communauté françaiseDer zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère) Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère) Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29 iunie 1979
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър” с професионална квалификация „Медицинска сестра”	Университет	Медицинска сестра	1 ianuarie 2007
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1 mai 2004

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetřovatel	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29 iunie 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	29 iunie 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1 mai 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1 ianuarie 1981
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1 ianuarie 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	29 iunie 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29 iunie 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29 iunie 1979

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1 mai 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1 mai 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1 mai 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29 iunie 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1 mai 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Università ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1 mai 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29 iunie 1979
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger” 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger”	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1 ianuarie 1994

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Pielegniarka	1 mai 2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1 ianuarie 1986
▼M1				
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	asistent medical generalist	1 ianuarie 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1 mai 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva” („Mgr.”) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva” („Bc.”) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1 mai 2004
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjuksköterexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/ Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjuksköterska (YH)	1. Terveydenhuoltooppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjuksköterska	1 ianuarie 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1 ianuarie 1994

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29 iunie 1979

V.3. MEDIC DENTIST

5.3.1. *Program de studii pentru medicii dentiști*

Programul de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic dentist cuprinde cel puțin următoarele materii. Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

A. Materii de bază

— Chimie

— Fizică

— Biologie

B. Materii medico-biologice și materii medicale generale

— Anatomie

— Embriologie

— Histologie, inclusiv citologie

— Fiziologie

— Biochimie (sau chimie fiziologică)

— Anatomie patologică

— Patologie generală

— Farmacologie

— Microbiologie

— Igienă

— Medicină peventivă și epidemiologie

— Radiologie

— Fizioterapie

— Chirurgie generală

— Medicină internă, inclusiv pediatrie

— Otorinolaringologie

— Dermatovenerologie

— Psihologie generală — psihopatologie — neuropatologie

— Anestezie

C. Materii specific odonto-stomatologice

— Protetică dentară

— Materiale stomatologice

— Stomatologie conservativă

— Stomatologie preventivă

— Anestezie și sedare în stomatologie

— Chirurgie specială

— Patologie specială

— Practică clinică odonto-stomatologică

— Pedodonție

— Ortodonție

— Parodontologie

— Radiologie dentară

— Ocluzie dentară și funcție maxilară

— Organizare profesională, deontologie și legislație

— Aspecte sociale ale practicii dentare.

5.3.2. *Titluri de calificare de bază ca medic dentist*

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
BelgiëBelgiqueBelgien	Diploma van tandartsDiplôme licencié en science dentaire	— De universiteitenLes universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse GemeenschapLe		Licentiaat in de tandheelkundeLicencié en science dentaire	28 ianuarie 1980

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
		Jury compétent d'enseignement de la Communauté française			
▼M1					
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър” по „Дентална медицина” с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	1 ianuarie 2007
▼B					
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1 mai 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28 ianuarie 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28 ianuarie 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1 mai 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1 ianuarie 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1 ianuarie 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28 ianuarie 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 ianuarie 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28 ianuarie 1980

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1 mai 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1 mai 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1 mai 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28 ianuarie 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1 mai 2004
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universitá ta Malta		Kirurgu Dentali	1 mai 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28 ianuarie 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde”	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1 ianuarie 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta”	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1 mai 2004

▼B

Țara	Titlul de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1 ianuarie 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic asistent	1 octombrie 2003
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1 mai 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva” („MDDr.”)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1 mai 2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1 ianuarie 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1 ianuarie 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch. D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 ianuarie 1980

5.3.3. *Titluri de calificare ca medic dentar specialist*

Ortodonție			
Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
BelgiëBelgiqueBelgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontieBijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publiqueMinister bevoegd voor Volksgezondheid	27 ianuarie 2005

▼B

Ortodonție			
Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1 ianuarie 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28 ianuarie 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28 ianuarie 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1 mai 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 ianuarie 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28 ianuarie 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 ianuarie 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21 mai 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1 mai 2004
Latvija	„Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1 mai 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 mai 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 mai 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 mai 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 ianuarie 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1 mai 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 mai 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/ Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 ianuarie 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28 ianuarie 1980

▼B

Chirurgie orală			
Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Data de referință
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1 ianuarie 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28 ianuarie 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28 ianuarie 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 ianuarie 2003
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 ianuarie 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21 mai 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1 mai 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 mai 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 mai 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 mai 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 ianuarie 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1 mai 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 mai 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leuka-kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 ianuarie 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28 ianuarie 1980

▼B

V.4. MEDIC VETERINAR

5.4.1. *Program de studii pentru medicii veterinari*

Programul de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic veterinar cuprinde cel puțin următoarele materii.

Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

A. Materii de bază:

— Fizică

— Chimie

— Biologie animală

— Biologia plantelor

— Matematici aplicate științelor biologice

B. Materii specifice:

(a) Științe fundamentale:

— Anatomie (inclusiv histologie și embriologie)
— Fiziologie

— Biochimie

— Genetică

— Farmacologie

— Farmacie

— Toxicologie

— Microbiologie

— Imunologie

— Epidemiologie

— Deontologie

(b) Științe clinice:

— Obstetrică

— Patologie (inclusiv anatomie patologică)

— Parazitologie

— Medicină clinică și chirurgie (inclusiv anestezie)

— Prelegeri clinice despre diferite animale domestice, păsări și alte specii de animale

— Medicină preventivă

— Radiologie

— Reproducere și tulburări de reproducere

— Medicină veterinară și sănătate publică

— Legislație în domeniul medicinii veterinare și medicină legală

— Terapeutică

— Propedeutică

(c) Producție animală:

— Producție animală

— Nutriție animală

— Agronomie

— Economie rurală

— Creșterea și sănătatea animalelor

— Igienă veterinară

— Etologie protecție animală.

(d) Igienă alimentară:

— inspecția și controlul produselor alimentare pentru animale sau de origine animală

— igienă și tehnologie alimentară

— lucrări practice (inclusiv lucrări practice în locurile de sacrificare și de tratare a produselor alimentare)

Instruirea practică se poate desfășura sub forma unui stagiu, cu condiția ca aceasta să fie pe bază de program integral și să se afle sub controlul direct al autorității sau al organismului competent și să nu depășească șase luni din perioada totală de cinci ani de studiu.

Repartizarea instruirii teoretice și practice între diferitele grupe de materii se face echilibrat și în mod coordonat, astfel încât cunoștințele și experiența să poată fi dobândite în mod corespunzător pentru a permite medicilor veterinari să-și poată îndeplini sarcinile în totalitate.

5.4.2. *Ttluri de calificare ca medic veterinar*

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
BelgiëBelgiqueBelgien	Diploma van dierenartsDiplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten-Les universités — De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse GemeenschapLe		21 decembrie 1980

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
		Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина-Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		1 ianuarie 2007
▼B				
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1 mai 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21 decembrie 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abscnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21 decembrie 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1 mai 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1 ianuarie 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1 ianuarie 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21 decembrie 1980

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21 decembrie 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1 ianuarie 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1 mai 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1 mai 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1 mai 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21 decembrie 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		1 mai 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1 mai 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/ veeartse-nijkundig examen			21 decembrie 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1 ianuarie 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1 mai 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1 ianuarie 1986

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
▼M1				
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1 ianuarie 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/ doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1 mai 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny” („MVDr.”)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1 mai 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet		1 ianuarie 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1 ianuarie 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	1. University of Bristol		21 decembrie 1980
	2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	2. University of Liverpool		
	3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)	3. University of Cambridge		
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	4. University of Edinburgh		
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		

V.5. MOAȘĂ

5.5.1. *Program de studii pentru moașe (Tipurile de formare I și II)*

Programul de formare pentru obținerea unei diplome, a unui certificat sau a unui titlu de calificare ca moașă constă din următoarele două părți:

▼B

A. Instruirea teoretică și tehnică

(a) Materii de bază

— Noțiuni fundamentale de anatomie și fiziologie

— Noțiuni fundamentale de patologie

— Noțiuni fundamentale de bacteriologie, virusologie și parazitologie

— Noțiuni fundamentale de biofizică, biochimie și radiologie

— Pediatrie, în special referitor la nou-născuți

— Igienă, educație sanitară, medicină preventivă, diagnosticare timpurie

— Nutriție și dietetică, în special cu privire la femei, nou-născuți și sugari

— Noțiuni fundamentale de sociologie și probleme de medicină socială

— Noțiuni fundamentale de farmacologie

— Psihologie

— Pedagogie

— Legislație medicală și socială și organizare medicală

— Deontologie și legislație profesională

— Educație sexuală și planificare familială

— Protecția juridică a mamei și copilului

(b) Materii specifice activităților moașelor

— Anatomie și fiziologie

— Embriologie și dezvoltarea fătului

— Sarcină, naștere și puerperalitate

— Patologie ginecologică și obstetrică

— Pregătire pentru naștere și maternitate, inclusiv aspectele psihologice

— Pregătire pentru naștere (inclusiv cunoașterea și folosirea echipamentului tehnic de obstetrică)

— Analgezie, anestezie și resuscitare

— Fiziologia și patologia nou-născutului

— Îngrijirea și supravegherea nou-născutului

— Factori psihologici și sociali

B. Instruirea practică și instruirea clinică

Această instruire se face sub supraveghere corespunzătoare:

— Consultarea femeilor însărcinate, inclusiv cel puțin 100 de examinări prenatale.

— Supravegherea și îngrijirea a cel puțin 40 de parturiente.

— Asistarea de către studenți la cel puțin 40 de nașteri; în cazul în care nu se poate ajunge la acest număr ca urmare a lipsei de femei în travaliu, poate fi redus la minim 30, cu condiția ca studentul să particpe activ la încă 20 de nașteri.

— Asistarea la nașteri cu prezentare pelviană. În cazul în care acest lucru nu este posibil, ca urmare a numărului insuficient de nașteri cu prezentare pelviană, instruirea se face prin simulare.

— Practicarea episiotomiei și inițierea în sutură. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Practicarea suturii include sutura episiotomiilor și a rupturilor simple de perineu, care poate fi simulată în cazul în care este absolut necesar.

— Supravegherea și îngrijirea a 40 de femei, care urmează să nască sau care au născut, având sarcini cu risc.

— Supravegherea și îngrijirea, inclusiv examinarea, a cel puțin 100 de parturiente sănătoase și nou-născuți sănătoși.

— Urmărirea și îngrijirea nou-născutului necesitând îngrijiri speciale, inclusiv a celor născuți prematur, a celor născuți după termen, precum și a celor subponderali sau bolnavi.

— Îngrijirea femeilor care prezintă cu patologii ginecologice și obstetricale.

— Inițierea în îngrijirea medicală și chirurgicală. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice.

Instruirea teoretică și tehnică (parte A a programului de formare) se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică (partea B a programului de formare), astfel încât cunoștințele și experiențele prevăzute în această anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător.

Instruirea clinică a moașei (partea B a programului de formare) trebuie efectuată sub forma unor stagii controlate în cadrul spitalelor sau al altor servicii de sănătate autorizate de autoritățile sau organismele competente. În cursul acestei formări, viitoarele moașe participă la activitățile serviciilor în

▼B

cauză, în măsura în care aceste activități contribuie la formarea lor. Acestea sunt inițiate în responsabilitățile pe care le implică activitățile de moașă.

5.5.2. *Titluri de calificare ca moașă*

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
BelgiëBelgiqueBelgien	Diploma van vroedvrouwDiplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstitutenLes établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse GemeenschapLe Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	VroedvrouwAccoucheuse	23 ianuarie 1983
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър” с професионална квалификация „Акушерка”	Университет	Акушерка	1 ianuarie 2007
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/ porodní asistent	1 mai 2004
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem		
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23 ianuarie 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23 ianuarie 1983

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1 mai 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.)	— Μαία — Μαιευτής	23 ianuarie 1983
	2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ)	2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1 ianuarie 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23 ianuarie 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23 ianuarie 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23 ianuarie 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1 mai 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1 mai 2004

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	1. Universitetas	Akušeris	1 mai 2004
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	2. Kolegija		
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23 ianuarie 1983
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	1 mai 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita ta' Malta	Qabla	1 mai 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23 ianuarie 1983

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1 ianuarie 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Położna	1 mai 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1 ianuarie 1986
	2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica	2. Escolas Superiores de Enfermagem		
	3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde		

▼M1

România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1 ianuarie 2007

▼B

Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1 mai 2004

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Titlul profesional	Data de referință
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie" („Bc.") 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1 mai 2004
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuolto-oppi-laitokset/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1 ianuarie 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1 ianuarie 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23 ianuarie 1983

V.6. FARMACIST

5.6.1. *Program de studii pentru farmaciști*

— Biologia plantelor și animalelor

— Fizică

— Chimie generală și anorganică

— Chimie organică

— Chimie analitică

— Chimie farmaceutică, inclusiv analiza medicamentelor

— Biochimie generală și aplicată (medicală)

— Anatomie și fiziologie; terminologie medicală

— Microbiologie

— Farmacologie și farmacoterapie

— Tehnologie farmaceutică

— Toxicologie

— Farmacognosie

— Legislație și, după caz, deontologie.

Repartizarea instruirii teoretice și practice trebuie, pentru fiecare materie care figurează în programul minim de studii, să acorde suficientă importanță, pentru a păstra caracterul universitar al instruirii.

▼B

5.6.2. *Titluri de calificare ca farmacist*

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
BelgiëBelgiqueBelgien	Diploma van apothekerDiplôme de pharmacien	— De universiteiten-Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse GemeenschapLe Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1 octombrie 1987
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър" по „Фармация" с професионална квалификация „Магистър-фармацевт"	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		1 January 2007
▼B				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1 mai 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1 octombrie 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1 octombrie 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1 mai 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1 octombrie 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1 octombrie 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1 octombrie 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 octombrie 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1 noiembrie 1993

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Data de referință
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1 mai 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1 mai 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1 mai 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1 octombrie 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		1 mai 2004
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universitá ta' Malta		1 mai 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1 octombrie 1987 г.
Österreich	Staatliches Apotheker-diplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1 octombrie 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1 mai 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1 octombrie 1987

▼M1

România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1 ianuarie 2007

▼B

Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1 mai 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”)	Vysoká škola		1 mai 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/ Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1 octombrie 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1 octombrie 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 octombrie 1987

▼B

V.7. ARHITECT

5.7.1. *Titluri de calificare ca arhitect, recunoscute în temeiul articolului 46 alineatul (1)*

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
BelgiëBelgiqueBelgien	1. ArchitectArchitecte 2. ArchitectArchitecte 3. Architect 4. ArchitectArchitecte 5. ArchitectArchitecte 6. Burgelijke ingenieur-architect	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique” van Mons		1988/1989
	1. ArchitecteArchitect 2. ArchitecteArchitect 3. Architect 4. ArchitecteArchitect 5. ArchitecteArchitect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste		1988/1989
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ([1]) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) beientsprechenden Fachhochschulstudiengängen		

([1]) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada.		1988/1989 1999/2000 1999/2000 1997/1998 1998/1999 1999/2000 1998/1999 1999/2000 1994/1995

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.	1. Le ministre chargé de l'architecture		1988/1989
	2. Diplôme d'architecte ESA	2. Ecole spéciale d'architecture de Paris		
	3. Diplôme d'architecte ENSAIS	3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin		1988/1989
	2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))	2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)		
	3. Certificate of associateship (ARIAI)	3. Royal Institute of Architects of Ireland		
	4. Certificate of membership (MRIAI)	4. Royal Institute of Architects of Ireland		
Italia	— Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza” — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
	— Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo	2003/2004

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
		— Università di Roma „La Sapienza” — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano	l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza” — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari — Università di Roma III — Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999 1999/2000 2003/2004 2004/2005

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek 3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht	1. Technische Universiteit te Delft 2. Technische Universiteit te Eindhoven	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/1989
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz		1998/1999
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e		1988/1989 1991/1992

▼B

Țara	Titlu de calificare	Organismul care eliberează titlul de calificare	Certificatul care însoțește titlul de calificare	Anul universitar de referință
		Artes da Universidade Lusíada do Porto		
Suomi/Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu/Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation*.	1988/1989
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination	3. Architectural Association		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		

▼B

ANEXA VI

Drepturi dobândite, aplicabile profesiilor recunoscute pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională

6. *Titluri de calificare ca arhitect care beneficiază de drepturi dobândite în temeiul articolului 49 alineatul (1)*

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
België/Belgique/Belgien	— Diplomele eliberate de școlile naționale superioare de arhitectură sau de institutele naționale superioare de arhitectură (architecte - architect) — Diplomele eliberate de școala superioară provincială de arhitectură din Hasselt (arhitect) — Diplomele eliberate de academiile regale de arte frumoase (architecte - architect) — Diplomele eliberate de „Écoles Saint-Luc” (architecte - architect) — Diplomele universitare de inginer în construcții civile, însoțite de un certificat de stagiu eliberat de Ordinul arhitecților care conferă titularului dreptul de utilizare a titlului profesional de arhitect (architecte — architect) — Diplomele de arhitect eliberate de comisia de examinare centrală sau de stat pentru arhitectură (architecte — architect) — Diplomele de inginer constructor civil-arhitect și diplomele de inginer-arhitect eliberate de facultățile de științe aplicate ale universităților și de Facultatea Politehnică din Mons (ingénieur - architecte, ingénieur -architect)	1987/1988
▼M1		
България	Diplome, acordate de instituții acreditate de învățământ superior care conferă titlul de „архитект” (arhitect), „строителен инженер” (inginer civil) sau „инженер” (inginer) după cum urmează: — Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: специалности „Урбанизъм” и „Архитектура” (Universitatea de Arhitectură, Inginerie Civilă și Geodezie – Sofia: specializările „Urbanism” și „Arhitectură”) precum și toate specializările inginerești din domeniile: „конструкции на сгради и съоръжения” (construcția clădirilor și structurilor), „пътища” (drumuri), „транспорт” (transporturi), „хидротехника и водно строителство” (hidrotehnică și hidroconstrucții), „мелиорации и др.” (irigații etc.); — diplomele acordate de universitățile tehnice și instituțiile de învățământ superior de construcții în domeniile: „електро- и топлотехника” (electrotehnică și termotehnică), „съобщителна и комун-икационна техника” (tehnici și tehnologii de telecomunicații), „строителни технологии” (tehnologii de construcții) „приложна геодезия” (geodezie aplicată) și „ландшафт и др.” (peisagistică etc.) aplicate în construcții. Pentru a desfășura activități de proiectare în domeniul arhitecturii și cel al construcțiilor, diplomele trebuie să fie însoțite de un „придружени от удостоверение за проектантска правоспособност” (certificat de capacitate juridică în domeniul activităților de proiectare) emis de „Камарата на архитектите” (Ordinul Arhitecților) și de „Камарата на инженерите в инвест-ицион-ното проектиране” (Colegiul inginerilor în domeniul proiectelor de investiții) care conferă dreptul de a desfășura activități în domeniul proiectelor de investiții;	2009/2010
▼B		
Česká republika	— Diplomele eliberate de facultățile „České vysoké učení technické” (Universitatea tehnică cehă din Praga): „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Școala superioară de arhitectură și construcții imobiliare) (până în 1951), „Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Facultatea de arhitectură și construcții imobiliare) (1951-1960), „Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1960) în specializările: construcții și structuri imobiliare, construcții imobiliare, construcții și arhitectură, arhitectură (inclusiv amenajarea teritoriului), construcții civile și construcții destinate producției industriale și agricole sau în cadrul programului de studii de construcții civile, în specializarea construcții imobiliare și arhitectură, „Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1976) în specializările: arhitectură, amenajarea teritoriului sau, în cadrul programului de studii de arhitectură și amenajarea teritoriului, în specializările: arhitectură, teoria proiectării arhitectonice, amenajarea teritoriului, istoria arhitecturii și reconstrucția monumentelor istorice sau arhitectură și construcții imobiliare, — Diplomele eliberate de „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (până în 1951) în specializarea arhitectură și construcții;	2006/2007

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	— Diplomele eliberate de „Vysoká škola stavitelství v Brně” (1951 - 1956) în specializarea arhitectură și construcții; — Diplomele eliberate de „Vysoké učení technické v Brně”, de „Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1956) în specializarea arhitectură și amenajarea teritoriului sau de „Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1956) în specializarea construcții; — Diplomele eliberate de „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1997) în specializarea structuri și arhitectură sau în specializarea construcții civile; — Diplome eliberate de „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1994) în cadrul programului de studii de arhitectură și amenajarea teritoriului, în specializarea arhitectură; — Diplomele eliberate de „Akademie výtvarných umění v Praze” în cadrul programului de studiu al artelor frumoase, în specializarea proiectare arhitectonică; — Diplomele eliberate de „Vysoká škola uměleckо-průmyslová v Praze” în cadrul programului de studiu al artelor frumoase, în specializarea arhitectură; — Certificatul de autorizare eliberat de „Česká komora architektů” fără precizarea specializării sau în specializarea construcții imobiliare.	
Danmark	— Diplomele eliberate de școlile naționale de arhitectură din Copenhaga și Århus (architekt) — Certificatul de autorizare eliberat de Comisia arhitecților conform Legii nr. 202 din 28 mai 1975 (registreret arkitekt) — Diplomele eliberate de școlile superioare de construcții civile (bygningskonstruktør), însoțite de o atestare din partea autorităților competente care certifică faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 48 din prezenta directivă	1987/1988
Deutschland	— Diplomele eliberate de școlile superioare de arte frumoase [Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)] — Diplomele eliberate de Technische Hochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), de universitățile tehnice, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), de universități, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), precum și, în măsura în care aceste instituții au fost regrupate în Gesamthochschulen, de Gesamthochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. și orice alte titluri de calificare eliberate ulterior titularilor acestor diplome) — Diplome eliberate de Fachhochsulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau) și, în măsura în care aceste instituții au fost regrupate în Gesamthochschulen, de Gesamthochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), însoțite, în cazul în care durata studiilor este mai mică de patru ani, dar de cel puțin trei ani, de un certificat prin care se atestă o perioadă de experiență profesională de patru ani în Republica Federală Germania, eliberat de ordinul profesional în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) (Ingénieur grad. și orice alte titluri de calificare eliberate ulterior titularilor acestor diplome) — Certificatele (Prüfungszeugnisse) eliberate înainte de 1 ianuarie 1973 de Ingenieurschulen, catedra de arhitectură, și de Werkkunstschulen, catedra de arhitectură, însoțite de un atestat din partea autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 48 din prezenta directivă	1987/1988
Eesti	— Diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (diploma de studii de arhitectură, eliberată de Facultatea de Arhitectură a Academiei Estoniene de Arte din 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 aastal (eliberată de Universitatea de Arte din Tallinn în perioada 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (eliberată de Institutul de Stat pentru Arte al Republicii Socialiste Sovietice Estonia în perioada 1951-1988).	2006/2007
Ελλάς	— Diplomele de inginer-arhitect eliberate de „Metsovion Polytechnion” din Atena, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii — Diplomele de inginer-arhitect eliberate de „Aristotelion Panepistimion” din Salonic, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii — Diplomele de inginer-constructor civil eliberate de „Metsovion Polytechnion” din	1987/1988

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	Atena, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii — Diplomele de inginer-constructor civil eliberate de „Artistotelion Panepistimion” din Salonic, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii — Diplomele de inginer-inginer constructor civil eliberate de „Panepistimion Thrakis”, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii — Diplomele de inginer-inginer constructor civil eliberate de „Panepistimion Patron”, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii	
España	Titlul oficial de arhitect (título oficial de arquitecto) decernat de Ministerul Educației și Științei sau de universități	1987/1988
France	— Diplomele de arhitect recunoscute de guvern, eliberate până în 1959 de Ministerul educației naționale și ulterior de Ministerul afacerilor culturale (architecte DPLG) — Diplomele eliberate de „École spéciale d'architecture” (architecte DESA) — Diplomele eliberate din 1955 de „École nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (fostă „École nationale d'ingénieurs de Strasbourg”), catedra de arhitectură (architecte ENSAIS)	1987/1988
Ireland	— Titlul de „Bachelor of Architecture” acordat de „National University of Ireland” [B. Arch.(NUI)] absolvenților licențiați ai „University College” din Dublin — Diploma de nivel universitar în arhitectură eliberată de „College of Technology”, Bolton Street, Dublin (Diplom. Arch.) — Certificatul de membru asociat al „Royal Institute of Architects of Ireland” (ARIAI) — Certificatul de membru al „Royal Institute of Architects of Ireland” (MRIAI)	1987/1988
Italia	— Diplomele de „laurea in architettura” eliberate de universități, institute politehnice și institute superioare de arhitectură din Veneția și Reggio-Calabria, însoțite de diploma care conferă titularului dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect, eliberată de Ministerul educației după ce candidatul a promovat, în fața unei comisii competente, examenul de stat care îi conferă dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect (dott. architetto) — Diplomele de „laurea in ingegneria” în domeniul construcțiilor, eliberate de universități și institute politehnice, însoțite de diploma care conferă titularului dreptul de a exercita în mod independent o profesie în domeniul arhitecturii, eliberată de Ministerul educației după ce candidatul a promovat, în fața unei comisii competente, examenul de stat care îi conferă dreptul de a exercita în mod independent profesia (dott. ing. Architetto ou dott. Ing. in ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου [Certificat de înregistrare în Registrul arhitecților eliberat de Camera științifică și tehnică a Ciprului (ETEK)]	2006/2007
Latvija	— „Arhitekta diploms”, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (diplomele de arhitect eliberate de catedra de arhitectură a Facultății de construcții civile a Universității de stat din Letonia până în 1958, diplomele de arhitect eliberate de catedra de arhitectură a Facultății de construcții civile a Institutului politehnic din Riga în perioada 1958-1991, diplomele de arhitect eliberate de Facultatea de arhitectură a Universității tehnice din Riga din 1991 și 1992 și certificatul de înregistrare eliberat de Asociația arhitecților din Letonia)	2006/2007
Lietuva	— Diplomele de inginer arhitect/arhitect eliberate de Kauno politechnikos institutas până în 1969 (inžinierius architektas/architektas); — Diplomele de arhitect/diplomele de licență și master în arhitectură eliberate de Vilnius inžinerinis statybos institutas până în 1990, de Vilniaus technikos universitetas până în 1996, de Vilnius Gedimino technikos universitetas din 1996 (architektas/architektûros bakalauras/architektûros magistras); — Diplomele de specializare atestând o formare profesională în arhitectură/licență sau master în arhitectură, eliberate de LTSR Valstybinis dailės institutas până în 1990 și de Vilniaus dailės akademija din 1990 (architektûros kursas/architektûros bakalauras/architektūros magistras); — Diplomele de licență și de master în arhitectură eliberate de Kauno technologijos	2006/2007

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	universitetas din 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras); — Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de certificatul eliberat de Comisia de atestare, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii (architecte certifié/Atestuotas architektas)	
Magyarország	— Diploma „okleveles építészmérnök” (diplomă de arhitectură, master în științele arhitecturii) eliberată de universități; — Diploma „okleveles építész tervező művész” (diplomă de master în științele arhitecturii și construcției civile) eliberată de universități	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit eliberată de Universita' ta' Malta, care conferă dreptul la înregistrare ca „Perit”.	2006/2007
Nederland	— Atestat care certifică promovarea examenului de licență în arhitectură, eliberată de catedrele de arhitectură ale școlilor tehnice superioare din Delft sai Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — Diplomele eliberate de academiile de arhitectură recunoscute de stat (architect) — Diplomele eliberate până în 1971 de fostele instituții de învățământ superior în arhitectură (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — Diplomele eliberate până în 1970 de fostele instituții de învățământ superior în arhitectură (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — Atestat care certifică promovarea examenului organizat de Consiliul arhitecților al „Bond van Nederlandse Architecten” (Ordinul arhitecților olandezi, BNA) (architect) — Diploma de la „Stichting Instituut voor Architectuur” (Fundația „Institutul de arhitectură”) (IVA) eliberată la absolvirea unui curs organizat de această fundație și care se întinde pe durata a minimum patru ani (architect), însoțită de un atestat din partea autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 44 din prezenta directivă — Un atestat al autorităților competente certificând faptul că, înainte de 5 august 1985, persoana respectivă a promovat examenul „kandidaat in de bouwkunde”, organizat de școala tehnică superioară din Delft sau din Eindhoven și că, pe o perioadă de cel puțin cinci ani imediat înainte de data respectivă, a exercitat activități în domeniul arhitecturii a căror natură și importanță garantează, conform criteriilor recunoscute în Țările de Jos, o competență suficientă pentru exercitarea respectivelor activități (architect) — Un atestat din partea autorităților competente eliberat numai persoanelor care au împlinit vârsta de patruzeci de ani înainte de 5 august 1985 și certificând faptul că, pe o perioadă de cel puțin cinci ani imediat înainte de data respectivă, persoanele în cauză au exercitat activități în domeniul arhitecturii a căror natură și importanță garantează, conform criteriilor recunoscute în Țările de Jos, o competență suficientă pentru exercitarea respectivelor activități (architect) — Atestatele menționate la liniuțele a șaptea și a opta nu mai trebuie recunoscute după data intrării în vigoare a actelor cu putere de lege și de reglementare privind accesul la și exercitarea activităților din domeniul arhitecturii cu titlul profesional de arhitect în Țările de Jos, în măsura în care, în conformitate cu aceste dispoziții, atestatele respective nu permit accesul la aceste activități cu titlul profesional menționat	1987/1988
Österreich	— Diplome eliberate de universitățile tehnice din Viena și Graz, precum și de Universitatea din Innsbruck, Facultatea de construcții civile și arhitectură, catedra de arhitectură (Architektur), construcții civile (Bauingenieurwesen Hochbau) și construcții (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen) — Diplome eliberate de Universitatea de construcții rurale, catedra de economie funciară și economia apelor (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) — Diplome eliberate de Colegiul universitar de arte aplicate din Viena, catedra de arhitectură — Diplome eliberate de Academia de arte frumoase din Viena, catedra de arhitectură — Diplome de inginer atestat (Ing.), eliberate de colegii tehnice superioare, colegii tehnice sau colegii tehnice de construcții, însoțite de licența de „Baumeister” care atestă o experiență profesională de minimum șase ani în Austria, confirmată prin examen — Diplome eliberate de Colegiul universitar de formare artistică și industrială din Linz, catedra de arhitectură — Certificate de calificare pentru exercitarea profesiei de inginer constructor sau de inginer specializat în domeniul construcțiilor (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), eliberate în	1997/1998

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	conformitate cu Legea tehnicienilor constructori, (Ziviltechnikergesetz, BGBI, no 156/1994)	
Polska	Diplomele eliberate de facultățile de arhitectură din cadrul: — Universității tehnice din Varșovia, Facultatea de arhitectură din Varșovia (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1948, titlul: inżynier architekt, magister nauk technicznych; în perioada 1951-1956, titlul: inżynier architekt; în perioada 1954-1957, etapa a 2-a, titlul: inżyniera magistra architektury; în perioada 1957-1959, titlul: inżyniera magistra architektury; în perioada 1959-1964, titlul: magistra inżyniera architektury; în perioada 1964-1982, titlul: magistra inżyniera architekta; în perioada 1983-1990, titlul: magister inżynier architekt; din 1991, titlul: magistra inżyniera architekta) — Universității tehnice din Cracovia, Facultatea de arhitectură din Cracovia (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: magister inżynier architekt (în perioada 1945-1953, Universitatea de minerit și metalurgie, Facultatea politehnică de arhitectură - Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury) — Universității tehnice din Wrocław, Facultatea de arhitectură din Wrocław (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt magister nauk technicznych; magister inżynier Architektury; magister inżynier architekt. (în perioada 1949-1964, titlul: inżynier architekt, magister nauk technicznych; în perioada 1956-1964, titlul: magister inżynier architektury; din 1964, titlul: magister inżynier architekt) — Universității tehnice din Silezia, Facultatea de arhitectură din Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1955, Facultatea de inginerie și construcții - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, titlul: inżynier architekt; în perioada 1961-1969, Facultatea de construcții industriale și inginerie generală - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titlul: magister inżynier architekt; în perioada 1969-1976, Facultatea de inginerie și arhitectură — Wydział Budownictwa i Architektury, titlul: magister inżynier architekt; din 1977, Facultatea de arhitectură — Wydział Architektury, titlul: magister inżynier architekt și, din 1995, titlul: inżynier architekt) — Universității tehnice din Poznań, Facultatea de arhitectură din Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1945-1955, Școala de inginerie, Facultatea de arhitectură - Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titlul: inżynier architektury; din 1978, titlul: magister inżynier architekt și, din 1999, titlul: inżynier architekt) — Universității tehnice din Gdańsk, Facultatea de arhitectură din Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); titlul profesional: magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1969, Facultatea de arhitectură Wydział Architektury, în perioada 1969-1971, Facultatea de inginerie și arhitectură - Wydział Budownictwa i Architektury, în perioada 1971-1981, Institutul de arhitectură și amenajarea teritoriului - Instytut Architektury i Urbanistyki, din 1981, Facultatea de arhitectură - Wydział Architektury) — Universității tehnice din Białystok, Facultatea de arhitectură din Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: magister inżynier architekt (în perioada 1975-1989 Institutul de arhitectură – Instytut Architektury) — Universității tehnice din Łódź, Facultatea de construcții civile, arhitectură și inginerie a mediului din Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1973-1993, Facultatea de construcții civile și de arhitectură - Wydział Budownictwa i Architektury și, din 1992, Facultatea de construcții civile, arhitectură și inginerie a mediului - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titlul: în perioada 1973-1978, inżynier architekt, din 1978, titlul: magister inżynier architekt) — Universității tehnice din Szczecin, Facultatea de construcții civile și arhitectură din Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1948-1954, Școala superioară de inginerie, Facultatea de arhitectură - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titlul: inżynier architekt, din 1970, titlul: magister inżynier architekt și din 1998, titlul: inżynier architekt) Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de certificatul de membru eliberat de camera regională a arhitecților din Polonia competentă, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii în Polonia.	2006/2007

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
Portugal	— Diploma „diploma do curso especial de arquitectura” eliberată de școlile de arte frumoase din Lisabona și Porto — Diploma de arhitect „diploma de arquitecto” eliberată de școlile de arte frumoase din Lisabona și Porto — Diploma „diploma do curso de arquitectura” eliberată de școlile superioare de arte frumoase din Lisabona și Porto — Diploma „diploma de licenciatura em arquitectura” eliberată de Școala superioară de arte frumoase din Lisabona — Diploma „carta de curso de licenciatura em arquitectura” eliberată de Universitatea tehnică din Lisabona și de Universitatea din Porto — Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Institutul superior tehnic al Universității tehnice din Lisabona — Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Facultatea de inginerie (de Engenharia) a Universității din Porto — Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Facultatea de știință și tehnologie a Universității din Coimbra — Licența în construcții civile, producție (licenciatura em engenharia civil, produção) eliberată de Universitatea din Minho	1987/1988

▼M1

România	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București: — 1953-1966: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Arhitect; — 1967-1974: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură; — 1975-1977: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură; — 1978-1991: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Sistematizare; — 1992-1993: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism; — 1994-1997: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1998-1999: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — din anul 2000: Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca: — 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — din anul 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași: — 1993: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1994-1999: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 2000-2003: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — din anul 2004: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Universitatea Politehnica din Timișoara: — 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală; — 1995-1998: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — 1998-1999: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — din anul 2000: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții	2009/2010

▼M1

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Universitatea din Oradea: — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; — din anul 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură. Universitatea Spiru Haret București: — anul 2002: Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.	

▼B

Slovenija	— „Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (diplomele universitare de arhitectură) eliberate de Facultatea de arhitectură, însoțite de un certificat eliberat de autoritatea competentă în materie de arhitectură recunoscut de lege, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii; — Diploma universitară eliberată de Facultățile tehnice care acordă titlul „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, însoțită de un certificat eliberat de autoritatea competentă în materie de arhitectură recunoscut de lege, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii	2006/2007
Slovensko	— Diploma în specializarea „arhitectură și construcții imobiliare” („architektúra a pozemné staviteľstvo”) eliberată de Universitatea tehnică slovacă (Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1950-1952 (titlu: Ing.) — Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de arhitectură și de construcții imobiliare din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1952-1960 (titlu: Ing. arch.) — Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné staviteľstvo”) eliberată de Facultatea de arhitectură și de construcții imobiliare din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1952-1960 (titlul: Ing.) — Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1961-1976, (titllul: Ing. arch.) — Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1961-1976, (titlu: Ing.) — Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de arhitectură din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1977, (titlu: Ing.arch.) — Diploma în specializarea „urbanism” („urbanizmus”) eliberată de Facultatea de arhitectură din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1977 (titlu: Ing. arch.) — Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava în perioada 1977-1997 (titlu: Ing.) — Diploma în specializarea „arhitectură și construcții imobiliare” („architektúra a pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava din 1998 (titlu: Ing.) — Diploma în domeniul „construcții imobiliare — specializarea arhitectură” („pozemné stavby — špecializácia: architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava în 2000 și 2001 (titlu: Ing.) — Diploma în specializarea „construcții imobiliare și arhitectură” („pozemné stavby a architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) din Bratislava din 2001 (titlu: Ing.) — Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Academia de arte frumoase și design (Vysoká škola výtvarných umení) din Bratislava din 1969 (titlu: Akad. arch. până în 1990; Mgr. în perioada 1990-1992; Mgr. arch. în perioada 1992-1996; Mgr. art. din 1997) — Diploma în domeniul „construcții imobiliare” („pozemné staviteľstvo”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice (Stavebná	2006/2007

▼B

Țara	Titluri de calificare	Anul universitar de referință
	fakulta, Technická univerzita) din Košice în perioada 1981-1991 (titlu: Ing.) Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de următoarele documente: — Certificat de autorizare eliberat de Camera slovacă a arhitecților (Slovenská komora architektov) din Bratislava, fără precizarea domeniului sau în domeniul „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) sau „amenajarea teritoriului” („územné plánovanie”) — Certificat de autorizare eliberat de Camera slovacă a inginerilor constructori civili (Slovenská komora stavebných inžinierov) din Bratislava în domeniul construcțiilor imobiliare („pozemné stavby”)	
Suomi/ Finland	— Diplomele eliberate de catedrele de arhitectură ale universităților tehnice și ale Universității din Oulu (arkkitehti/arkitekt) — Diplomele eliberate de institutele de tehnologie (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— Diplomele eliberate de Școala de arhitectură a Institutului Regal de Tehnologie, de Institutul Chalmers de Tehnologie și de Institutul de Tehnologie din cadrul Universității Lund (arkitekt, diplomă de master în arhitectură) — Certificatele de membru al Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), în cazul în care persoanele în cauză au fost pregătite într-unul dintre statele în care se aplică prezenta directivă	1997/1998
United Kingdom	— Titlurile conferite ca urmare a promovării unui examen la: — „Royal Institute of British Architects” — școlile de arhitectură ale universităților, institutelor politehnice, colegiilor, academiilor, școlilor de tehnologie și artă care, la data de 10 iunie 1985, erau recunoscute de „Architects Registration Council” al Regatului Unit în scopul înscrierii în Registrul profesiei (Architect) — Un certificat care prevede faptul că titularul său are un drept dobândit de a-și păstra titlul profesional de arhitect în temeiul secțiunii 6 alineatul (1) litera (a), al secțiunii 6 alineatul (1) litera (b) sau al secțiunii 6 alineatul (1) din Legea privind înregistrarea arhitecților din 1931 (Architect) — Un certificat care prevede faptul că titularul său are un drept dobândit de a-și păstra titlul profesional de arhitect în temeiul secțiunii 2 din Legea privind înregistrarea arhitecților din 1938 (Architect)	1987/1988

▼B

ANEXA VII

Documente și certificate necesare în conformitate cu articolul 50 alineatul (1)

1. *Documente*

(a) Dovada naționalității persoanei în cauză.

(b) Copie după atestatele de competență profesională sau după titlul de calificare care asigură accesul la profesia în cauză și, după caz, atestarea experienței profesionale a persoanei în cauză.

Autoritățile competente ale statului membru gazdă pot invita solicitantul să furnizeze informații privind formarea sa astfel încât să poată stabili o eventuală diferență semnificativă față de formarea națională necesară, astfel cum este cea menționată la articolul 14. În cazul în care solicitantul nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritatea competentă a statului membru gazdă se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine.

(c) În cazurile prevăzute la articolul 16, o atestare privind natura și durata activității, eliberată de autoritatea sau organismul competent al statului membru de origine sau al statului membru de proveniență.

(d) Autoritatea competentă a statului membru gazdă, care condiționează accesul la o profesie reglementată de prezentarea unor dovezi privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații de faliment sau care suspendă sau interzic exercitarea unei profesii în caz de eroare profesională gravă sau de infracțiune penală, acceptă ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre care doresc să exercite respectiva profesie pe teritoriul său, prezentarea unor documente eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, din care rezultă că respectivele cerințe sunt îndeplinite. Autoritățile în cauză trebuie să trimită documentele solicitate în termen de două luni.

Atunci când nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, documentele menționate la primul paragraf se înlocuiesc cu o declarație sub jurământ – sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, de o declarație solemnă – făcută de persoana în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(e) Atunci când un stat membru gazdă le solicită resortisanților, pentru a avea acces la o profesie reglementată, un document privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, respectivul stat membru acceptă ca dovadă suficientă prezentarea documentului solicitat în statul membru de origine. Atunci când statul membru de origine nu solicită un astfel de document, statul membru gazdă acceptă un certificat eliberat de o autoritate competentă a respectivului stat. În acest caz, autoritățile competente ale statului membru de origine trebuie să trimită documentul solicitat în termen de două luni.

(f) Atunci când un stat membru gazdă le solicită resortisanților, pentru a avea acces la profesia reglementată:

— o dovadă a situației financiare a solicitantului;

— dovada că solicitantul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională în conformitate cu dispozițiile legale și de reglementare în vigoare în statul membru gazdă în ceea ce privește termenii și extinderea acestei garanții,

respectivul stat membru acceptă ca dovadă suficientă un certificat în acest sens, eliberat de băncile și întreprinderile de asigurare dintr-un alt stat membru.

2. *Certificate*

Pentru a facilita punerea în aplicare a titlului III capitolul III din prezenta directivă, statele membre pot prevedea ca beneficiarii care îndeplinesc condițiile de formare necesare să prezinte, împreună cu titlurile lor de calificare, un certificat eliberat de autoritățile competente ale statului membru de origine care atestă că titlurile sunt cele prevăzute de prezenta directivă.